

Micron

ORGAN AL CONSILIULUI UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI
DIN INSTITUTUL POLITEHNIC TIMIȘOARA

Anul II. Nr. 10-11

Nr. 502 1972
Exemplar legal

10-18/70,71
Ianuarie-februarie 1970

16 pag.

Am luat...!

DOCTOR HONORIS CAUSA AL INSTITUTULUI POLITEHNIC DIN TIMIȘOARA — Prof. ALEXANDRU NICOLAU

În ședința sa din 22 decembrie 1969, Senatul universitar al I.P.T. a analizat propunerea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini de a se conferi profesorului inginer Alexandru Nicolau titlul de Doctor Honoris Causa al Institutului nostru, propunere întărită de referatul Comisiei numite de Ministerul Învățământului pentru analizarea activității sale, formată din prof. dr. doc. șt. Plaușius Andronescu (I.P.T.), prof. dr. doc. șt. Remus Răduleț (I.P.B.), prof. dr. doc. șt. Ion Antoniu (I.P.B.), prof. dr. ing. Mihai Brașovan (I.P.T.) și prof. dr. ing. Toma Dordea (I.P.T.).

Înaltul titlu științific a fost conferit în unanimitate acestui eminent specialist, care a adus o contribuție de cea mai mare importanță la dezvoltarea tinerei noastre industrii electrotehnice.

Profesorul Alexandru Nicolau s-a născut la 14 februarie 1889 la Iași. A absolvit Școala Națională de Poduri și Șosele din București și apoi, obținând prin concurs o bursă a Academiei Române, a urmat Școala Superioară de Electricitate din Paris, dobândind o a doua diplomă, de inginer electrician, domeniu căruia i-a consacrat întreaga sa activitate ulterioară.

După o serie de realizări importante în producție, a fost numit în 1923 profesor titular la Catedra de Mașini Electrice a Politehnicii din Timișoara, unde a predat neîntrerupt acest curs pînă în anul 1947. A înființat și organizat Laboratorul de Mașini Electrice al Politehnicii timișorene.

Sarcinile puse industriei electrotehnice de opera de electrificare a țării au permis profesorului Alexandru Nicolau să desfășoare o prodigioasă activitate de creație tehnică. A proiectat și realizat transformatoare de 3 MW, 6 KV și 6 MW, 10 KV, electromotoare anti-explozive de 125 KV la 750 r/min., generatoare sincrone de 25 KVA, 220/380 V la 1.000 r/min.

După alte realizări remarcabile pentru industria siderurgică, colectivul condus de el a proiectat și executat un redresor de 1.000 KW la 10 KV pentru cracarea gazului metan, lucrare distinsă cu Premiul de Stat.

O dată cu creșterea complexității problemelor ridicate de industrializarea socialistă a țării, experiența vastă a profesorului Nicolau și-a spus cuvîntul la proiectarea primului hidrogenerator pentru centralele de pe Bistrița aval și la cuplarea rețelei de 20,8 Hz a Uzinelor Reșița cu rețeaua de 50 Hz. Pentru executarea acestei ultime lucrări, colectivul de proiectanți și executanți a fost distins cu Premiul de Stat clasa I.

Din 1950 pînă în 1956 a fost director al Institutului de Cercetări și Proiectări pentru Industria Energetică, ulterior consilier științific, iar pînă în prezent secretar științific al acestui institut.

Îmbinînd preocupările sale științifice cu aptitudinile de realizare tehnică, practică, profesorul Nicolau a conceput o mașină electrică unipolară, adică fără comutație, cu conductor alunecător metal lichid cu mercur, caracterizată prin simplitate constructivă, siguranță în funcționare și robustețe, al cărei prototip experimental e în studiu de construcție, spre a înlocui mașinile de curent continuu utilizate în prezent în tracțiunea feroviară, ceea ce ar mări randamentul acționării, ar reduce prețul de cost și ar simplifica totodată simțitor exploatarea și întreținerea locomotivelor.

Pentru rezultatele sale de mare importanță în soluționarea unor probleme majore de știință și tehnică, profesorul Nicolau a fost distins cu Ordinul Muncii clasa a II-a în 1953, Ordinul Muncii clasa I în 1966 și Premiul de Stat în 1955.

Înaltul titlu de Doctor Honoris Causa, pe care i-l conferă acum, în pragul împlinirii vârstei de 80 de ani, Institutul în care, sub conducerea sa, s-au format douăzeci și opt de promoții de ingineri electrotehnicieni, reprezintă un omagiu adus unei activități de cincizeci și șase de ani pusă în slujba dezvoltării industriei electrotehnice a României.

Cri, cri, cri, toamnă gri,
Nu credeam c-ai să mai vii
Înainte de crăciun.
Că puteam și eu s-adun
O grăunță cît de mică."

cursuri, foșnesc indigouri,
se schimbă sfaturi, sugestii
temeri, se elaborează strate-
tegi. Dar mai cu seamă se
învăță. Sălile bibliotecii sînt de

ridoare să-ți sugereze un incen-
diu.
Vine apoi prima zi de maxim.
In acea dimineață se aranjează
cu emoție noduri de cravată, se

relaxarea, uneori pînă la o li-
mită activă, alteori totală. Se a-
leargă apoi la telefon sau la bi-
bliotecă, unde locul gol îți este
respectat. Pe buzele tuturor, o

nu mi se pare așa, pe drumul
căre duce la profesiunea aleasă.

Apoi, funcție de dificultatea
obstacolului depășit, se alege
conținutul unui pătărel. Iar a
doua zi, sau în unele cazuri, în
aceeași după masă, în finuta mai
mult sau mai puțin boemă de
bibliotecă, se reia ciclul cafele-
lor, țigărilor, jocul foilor, une-
ori prea curate, al caietelor, de-
venite subit surprinzător de
groase...

Această monotonie zilnică va
mai fi curmată de 2-3 ori, și a-
poi încă o sesiune, cu amarurile
și bucuriile ei, cu emoțiile ei, cu
trecut. Așa sînt toate sesiunile,
perioadele fierbinți ale studen-
ției, perioadele ei de confrun-
tare cu sine, cu obiectivele și spe-
ranțele ei, cu așteptările, poate
uneori insuficient satisfăcute,
ale profesorilor noștri.

Așa sînt toate sesiunile, și așa
va fi și aceasta: cea mai grea
azi, la fel de ușoară ca toate ce-
lelalte la sfîrșitul lui februarie.
Spor la muncă și succes, dragi
colegi!

MICRON

În față noastră,

SESIUNEA!

mult pline, cu toate inconveni-
entele semnalate. Fiecare din
ele constituie un colectiv inche-
gat ad-hoc. Fiecare din ele își
are obișnuința ei, care își țin loc
dimineața, uneori fără a se cu-
noaște decît din vedere. Func-
ționează un implacabil orar ne-
oficial, care face ca la anumite
ore fumul și rumoarea de pe co-

îmbracă rochițe cu 1-2 cm. mai
lungi decît de obicei, păstrate
special pentru astfel de momen-
te sau modificate ad-hoc. Oa-
menii se întîlnesc pe același
drum și încordarea clipelor ge-
nerează discuții stupide sau încercări
inutile de prorocire.
După cîteva clipe de încorda-
re nervoasă paroxistică urmează

singură întrebare: „Ai luat?”
Formula aceasta, concentrată la
esență, exprimă multe. Nota nu
prea contează, și numai înfîmii
se interesează și asupra ei.

Pentru că a lua un examen
universitar înseamnă ridicarea
la nivelul unor înalte exigențe,
înseamnă încă un pas, întot-
deauna unul mare, chiar dacă

Ne aflăm în pragul sesiunii de
examine. Odată cu trezirea din
reveria Revelionului, din visu-
rile plăcute făurite atunci pen-
tru un an întreg, toată lumea a
fost cuprinsă de febra muncii
încordate din preajma sesiunii.

Unii dintre noi se află în fa-
ța primelor examene universita-
re din viața lor. Alții în fața ul-
timelor, avînd în față perspec-
tiva imediată a trecerii la înde-
plinirea rolului social pentru
care s-au pregătit ani în șir. În
sfîrșit pentru alții, sesiunea a-
ceasta poartă un număr nesem-
nificativ, dar cert este că fie-
care examen „este cel mai greu
din cite am dat pînă acum” îna-
inte și „cel mai ușor”, după!

Sînt zile în care se manifestă
în plin puternică solidaritate
studentească.
Circulă cu generozitate

AGENDĂ C. U. A. S.

Plenara din decembrie a Consiliului U.A.S. al I.P.T. a dezbătut activitatea de cercetare științifică studențească și practica în producție. Cu acest prilej au fost sintetizate opiniile studenților în problemele respective, care au fost apoi prezentate Senatului I.P.T.

S-a menționat activitatea științifică bună, ilustrată și de numărul mare al cercurilor în funcțiune: 5 la Electrotehnică, 4 la Construcții, 7 la Mecanică, 6 la Mecanică agricolă, 8 la Chimie.

Discuțiile au scos în evidență necesitatea organizării la toate facultățile a unor cercuri cu caracter teoretic pentru studenții anilor I și II, având drept scop deprinderea acestora cu metodologia muncii de documentare. Astfel de cercuri există în prezent numai la Mecanică și Chimie.

O serie de deficiențe legate de activitatea științifică, mai precis de documentare, pornesc de la necunoașterea limbilor străine de circulație mondială. În acest

practica în producție ar fi următoarele:

Practica trebuie să se desfășoare pe grupuri mai restrânse de studenți și să fie îndrumată de cadre didactice de specialitate, cu competență în domeniu, și nu de specialități înrudite. Au fost citate cazuri când grupe de studenți au avut ca „îndrumători” de practică cadre didactice de specialități netehnice!

Locul efectuării practicii ar trebui ales în concordanță cu cunoștințele teoretice ale studenților și cu necesitățile anului de studii imediat următor.

Este deosebit de necesară elaborarea unui regulament riguros și în ceea ce privește obligațiile întreprinderii, astfel ca raportul între învățământul superior tehnic și industrie să fie pus pe bazele sale reale și corecte. Se consideră în unele locuri prea mult că primirea studenților practicați este o chestiune „filantropică” și nu una în care industria este vital interesată. În astfel de ca-

Practica în producție și cercetarea științifică în dezbateră Consiliului U.A.S.

sens, s-a propus ridicarea exigenței la seminarele de limbi străine. Această idee a întâmpinat în Senat obiecția că ar fi tot o formă de constrângere, în timp ce însușirea limbilor străine trebuie să fie o acțiune conștientă a fiecărui student. Asociațiile mai au mult de lucru pentru crearea unei opinii de masă în acest sens. Se poate aminti aici doar cursul facultativ de engleză, solicitat și obținut de studenții anului IV Chimie, care se bucură de o participare numeroasă și constantă. (Mai bine mai târziu, decât niciodată...). O propunere analogă s-a făcut recent și de facultatea de Electrotehnică, dar realizarea ei practică este destul de dificilă, datorită lipsei cadrelor de specialitate la Catedra de limbi străine.

S-a arătat, de asemenea, că ar fi bine ca la stabilirea temelor pentru proiectele de diplomă să se țină seama și de activitatea din cercurile științifice. În măsura posibilităților permise de specificul fiecărei facultăți, s-a sugerat extinderea practicii consecvent aplicate la Facultatea de Chimie Industrială, ca proiectele de diplomă să continue lucrările realizate în cadrul cercurilor științifice. În felul acesta ar dispărea paralelismul între cercetarea științifică și munca la proiectul de diplomă, paralelism care consumă mult timp și fărâmițează forțele studentului.

Trebuie intensificată popularizarea la toate facultățile și cercurile a noului regulament al cercetării științifice studentesce, lucru pe care a încercat să-l facă și revista noastră în numărul precedent. Comisiile profesionale au datoria de a urmări aplicarea lui integrală, de a fi permanent în mijlocul studenților pentru a sesiza și rezolva orice neajunsuri sau rămânări în urmă în acest domeniu.

Principalele opinii care s-au desprins din discuțiile relative la

zuri, și activitatea studenților în întreprinderea respectivă este formală, este o pură pierdere de timp. Întreprinderea trebuie să fie preocupată de a face perfect înțelese viitorilor specialiști fluxul său tehnologic, îmbunătățirile aduse organizării producției și a muncii, preocupările și stadiul cercetărilor sale științifice, principalele invenții, inovații, raționalizări realizate. Numai introducerea studentului în intimitatea mecanismului fabricii asigură practicii eficiența scontată; altfel, ea rămâne o simplă vizită fără urmări.

Lipsa de îndrumare a studenților în întreprinderi poate avea și alte consecințe neplăcute. A fost citat cazul când la Reșița, din această cauză, un grup întreg de studenți a fost la un pas de un grav accident colectiv.

Având în vedere faptul că există situații în care în practică studentul poate fi salariat pentru o activitate ce se încadrează în învățământul superior, deci pentru o activitate de concepție, implicând o serioasă documentare și ducând la înțelegerea funcționării unor mari unități industriale, ar fi bine să se permită angajarea studenților pe această perioadă. Decanatele au evident competența de a aprecia dacă încadrarea propusă studentului respectiv oferă posibilitățile unei munci de concepție și nu a unei din meșteșugar și pe această bază de a-și da avizul.

Luând în discuție cererea sa, sprijinită pe motive personale obiective. Plenara Consiliului a eliberat pe tot. Andea Petru din funcția de șef al Comisiei Culturale a C.U.A.S. Cu unanimitate de voturi a fost ales în locul lui tot. Virgil Pascu (anul IV, Chimie). Modificarea a fost confirmată de Consiliul U.A.S. al Centrului Universitar.

CALENDARIU STUDINTELUI

PREDOSLOVIA DIVANULUI DE SCRIERE.

Potrivit socotit-am, dragilor cetitorilor, a pune la îndemina domniilor voastre cele de mai jos, cunoscut fiind-ne că în zilele de chiolhan și mai apoi de călătorie către Temișoară, nu v-ați prea aținut pe la tarabele de dziare întru cumpărarea „Vieții Studențești”, în care-și aflau și aceste locul, întocmite fiind „de dumnealor velpisarniciei Dan FRUNTELA-TĂ, Tudor OCTAVIAN și Eugen PATRICHE”.

SFATURI PENTRU BUNUL STUDINTE.

Eclipsele anului vor fi două: ECLIPSA CEA MICĂ — începe la 1 FAURAR și ține până la 18 FAURAR.

ECLIPSA CEA MARE — începe la 1 CIREȘAR și ține până la 30 CIREȘAR.

(Ambele eclipse se pot vedea pe ulițe și în celelalte locuri de petrecere; pentru anii oameneștiudiniți sint mai multe că ei le pot cerceta prin ochianuri anumite ce să numescu Restanții).

BRUMAREL.

Acum se numără bobocii și mai ales boboacele.

Tot acum se alege griul de neghina carele să numește Reptare. Dacă anul trecut ți-a fost cu spor silește-te să mergi mai departe cu leatul tău.

Vintul suflă pren toate vivliotecile și nu să dovedește student pre student acolo. Dacă vrei a-ți fi bine mai pune-te din când în când în protiva vintului și mai întreabă pe dascălii tăi îndreptări vivliograficești căci: „Orbul cu întreabarea a nemerit Brăila”.

BRUMAR.

Toate să așează la locurile lor, acum scrie cine cu cine merge la soarele, la primblare și cine cu cine nu merge la seminaru. Tu mergi mai des la aiestea din urmă și nu face ca acel din proverb: „Înțeleptul învârtește de 7 ori limba în gură înainte de a vorbi” — că până o învârtește de 7 ori trece seminaru și când o veni ceasul socotelilor dascălul n-o avea știre de tine.

ANDREA.

Primele 19 zile sint ca la întemeierea Vavilonului, care mai de care la vacanție visea-

ză și făptuiește. Dacă cei înțelepți își adună uricele și să osirdesc întru înțelegerea lor ce mult folos le-o fi în vreme grea.

După 19 zile vine vacanția. Fii blîndu cu ea n-o be într-o ceașcă de cafea nice n-o chel-tui la stos că timpul aiesta trupului și cugetului tău fi este spre trebuință.

CARINDAR.

Incepe anul următoriu îndată ce să termină chiolhanul ce să zicea la străbuni Saturalia și la noi Revelionulu. În noaptea lui să ghicește în cărbuni, în cărți și în sufletul megieșului de masă. Ferește-te de vise rele: Carnet alb de vei visa restanță inseamnă.

De la 4 Căringdar întoarce-te întru treburile tale și fii cu grija zilei de mîine. Uită vacanția cu toate deșertăciunile care te-au fermecat ca alte alea.

FAURAR.

Acum iaște iarna cea ade-vărată și trebuie să pui pintecele pe carte și să cauți pren toate ungherele creierului tău că de-ai semănat vînt vei culege furtună și bine n-a fi.

Ai grijă că răspunsul blînd înlătură minia și nu minia pre descălii tăi.

Uită de cele lumești și te adapă numai la izvorul sciinței. Fii cu ochi peste tot și nu lasa nimic necercetat.

După 18 Faurar dă-te iar oțiră hodinei.

MĂRȚIȘOR.

Răsufală și ohtează din adînc, că dusu-s-a Faurar cel greu și a venit primăvara mama noastră, foiește pren parcuri ca gingăniile cele amorțite, bucură-te și saltă că mai e pînă în Ciresar

Dar să nu te fure bucuria cu totul, să-ți uii toate datorințele. Mai lasă mînurile și pe vreo carte, du-te și la semina-

riu, pune bani albi pentru eclipsa de vară, că pentru tine pui.

PRIER.

Aiasta este lună șagalnică și păcălitoare, iar dacă ești boboo ferește-te de partea femeiască ce pe potriua lunii este.

Ia seama la toate dară nu-ți lega capul fără durere.

FLORAR.

Nu te potriui vorbei cîntecului care ispitește: „Floricele ne cîmpli hai să le-adunăm copii”. Se apropie iar vremea prețului și pune-te de iznoavă la învățare și înțelegere.

Podobește-te cu floricele pre dinăuntru iară nu pre dinafară că cele dinafară multe sint amăgitoare.

CIREȘAR.

A venit secerișul cel mare, da vezi să nu găsești spice cu boabe amare că ți-a fi lehamite toată vara de ele. Vezi să nu-ți lipsească nimic din cunoscințe, nu amina esamene și ia aminte la vorbele: „Judecata e oiașă cînd lipsește-n cap o doagă”, „Amînarea e hoțul timpului”.

CUPTOR, GUSTAR, RĂPCIUNE.

Pentru bunul student, aiestea trei luni într-o oală să bagă ce să zice „vacanția mare”

Pune-te acum cu pintecele la soare, sorește-te, hodinește-te, implinesce-ți visurile fără habar.

Dacă ai binemeritat și n-ai inimici la resortu socialul primesci uric de tabără și ți-o fi pe placul inemii.

(Pentru mai puțin bunul student, începe un timp cumplitu că ochiu lui are parte numai de eclipsele ce să uită prin restanții la ele și așteaptă să vină Răpciune, poate cu zile mai bune. Iară aiesta vine ori nu vine)...

Ateneul studențesc

Vă invită în luna martie să luați parte la un ciclu de conferințe cu tema „Simfoniile lui Beethoven”, în cadrul sărbătoririi a 200 de ani de la nașterea compozitorului.

În încheierea ciclului va avea loc un concurs cu premii pe aceeași temă.

Amatorii se vor înscrie la Comisia de muzică a Ateneului.

Student '69 — 200

Cu cîteva zile înaintea sosirii noului an 1970, colectivul emisiunii „Student '69” a sărbătorit emisiunea numărul 200 printr-un spectacol pseudoradiofonie, emisiune-spectacol pe scena Casei de cultură.

În febra ultimelor pregătiri, i-am răpit cîteva minute redactorului-șef Octavian Maevsch

— Tovarășe redactor-șef, la orice aniversare se cuvine să facem o scurtă retrospectivă; deci cînd și cum s-a născut prima emisiune?

O. M. — Inițiativa a pornit din partea unor membri ai subredacției „Vieții studențești”. Ea s-a concretizat la 8 martie 1968 prin emisiunea numărul 1, căreia i-au urmat o serie de emisiuni săptămînale la Centrul de radioficare al municipiului. Prin dotarea complexului studentesc cu stație proprie, am trecut mai apoi la emisiuni zilnice

— De mai bine de o lună de zile — sintem în 18 XII —

„Student '69” nu mai emite. De ce?

O. M. — Un motiv obiectiv pentru noi, și poate la fel de... obiectiv pentru forurile competente. Este vorba de angajarea unui tehnician.

— Și?...?

O. M. — Sperăm să intrăm în noul an cu toate... undele sus. (Problema s-a rezolvat zilele acestea — N.R.)

— Care sint obiectivele pe care și le-a propus colectivul de redacție și ce rezultate s-au obținut pînă în prezent?

O. M. — Ne-am propus să realizăm o emisiune complexă care să cuprindă domenii variate și interesante și în primul rînd am dorit ca emisiunea să fie ascultată.

— Cred că acest deziderat principal a fost în parte îndeplinit

O. M. — Da, dar dorim în continuare o perfecționare a calității emisiunii și mai ales o colaborare cît mai largă a stu-

denților, pentru ca „Student '70” să devină o tribună a tineretii, a studenției.

— Apropos de calitatea emisiunii...

O. M. — Da, știm cu toții că din punct de vedere tehnic emisiunea mai are încă de suferit. Cu toată bunăvoința noastră, mai mult nu se poate cere magnetofonelor cu care sintem dotați.

— Ne împărtășiți cîteva din planurile de viitor?

O. M. — Doresc, și nu sint singurul, ca emisiunea să meargă cît mai bine și mai pe placul colegilor noștri. Avem nevoie și de colaboratori tineri, care să preia ștafeta de la noi, cei din cinci

— Nu-mi rămîne decît să vă urez ca dorințele să vi se îndeplinească, să devină realitate; fiindcă veni vorba de anul V, mult succes la finis.

O. M. — Mulțumesc, la fel...

AH, ADAPTAREA...

Spre sfârșitul lunii decembrie, redacția noastră a avut o scurtă discuție cu cîțiva studenți ai anilor I, pentru a încerca să desprindă care este stadiul, după aproape trei luni, al adaptării acestora la ritmurile și exigențele vieții universitare. Au participat: Dan Trușculescu, Dorin Atanasiu, Mircea Ciungan (toți de la Mecanică) și Liviu Cotarcă (Chimie).

Redacția: Cum stați cu îndeplinirea programului de activități?

M. Ciungan: Stăm destul de bine. Aș remarca marele volum de muncă patriotică (peste 1.000 de ore) la noul pavilion al facultății; apoi unele activități culturale: spectacole la Casa de Cultură, la Operă. Am luat parte și la informările politice pe facultăți, atunci cînd o astfel de informare s-a ținut într-o simbră, cînd noi n-avem ore.

Redacția: Ce ne puteți spune despre dezbaterile documentelor Congresului al X-lea, principala noastră acțiune politică din acest an?

D. Trușculescu: La noi nu s-a ținut prima dezbateră; Au lipsit foarte mulți studenți, s-a amînat și pînă la urmă nu s-a mai ținut de loc (anul I B).

L. Cotarcă: La noi s-a ținut. Un tovarăș a prezentat un referat de vre-o jumătate de oră și gata.

Redacția: Ați depășit dificultățile de adaptării?

D. Atanasiu: Sintem cam în beznă. Introducerea în sfera activității studențești s-a făcut sporadic și practic individual. Avem impresia că unii tovarășii ne-au considerat un fel de „promoții de aur”, cu a cărei adaptare nu vor avea probleme. S-ar cere un schimb de experiență

mai intens între anii mari și cei mici, cel mai bine pe grupe. Apoi, activitatea, la noi în Politică, pare cam lapidară (?) Nu s-a organizat „Balul bobocilor”, acțiunile nu se popularizează.

D. Trușculescu: Nu sintem încă destul de inițiat în modul concret de realizare a acțiunilor. Consiliul pe facultate ne dă doar sarcini și ne spune „Faceți cum știți!”

L. Cotarcă: La noi situația e puțin deosebită. În grupă s-a creat o atmosferă foarte bună. Simt că mă apropiu de atmosfera care era în fosta mea clasă a XII-a, după 4 ani de existență a colectivului. Datorită muncii neobosite a colegului Popescu, activitatea culturală e în floare. Beneficiem și de niște cadre didactice deosebite, printre care l-aș cita în primul rînd pe decanul de an, tov. conf. dr. ing. Pomoje R., care se ocupă foarte mult de noi, introducîndu-ne în viața universitară.

D. Atanasiu: Studenții noștri nu s-au acomodat încă cu normele vieții universitare. La așunarea generală, în care am analizat activitatea de pînă acum, ne-am făcut chiar dușmani. Pentru că am prezentat aspecte și exemple concrete, ni s-a spus în față că „facem pe deșteptii”. Într-o ședință, fiecare dorește pe ascuns formalismul, pentru că acesta presupune că nu îți atacă prietenii. Cred că nu sint încă bine înțelese noțiunile de critică și autocritică tovarășească.

M. Ciungan: Fiecare se simte liber, pînă la sesiune mai este timp (N. R. A fost!). Era necesar să se ia măsuri mai atente pentru trecerea acestor perioade.

Redacția: Studenții au ajuns să cunoască toți, la momentul

potrivit, cele necesare în legătură cu ajutoarele materiale și biletele de tabără?

Toți: Da, s-a știut.

Redacția: Dar în legătură cu Ateneul?

D. Trușculescu: Nu prea știm ce este și ce vrea Ateneul Studențesc. Mulți dintre noi am venit din orașele de provincie, nu știm încă să selectăm valorile, să sesizăm posibilitățile de îmbogățire a personalității pe care ni le oferă.

M. Ciungan: Popularizarea pare destul de defectuoasă. Pînă în anul nostru au ajuns o singură dată citeva din acele foi volante, în legătură cu seara dedicată campionatului mondial de fotbal.

Considerăm că această discuție cu 4 oameni de la 2 facultăți a scos în evidență o serie de aspecte care pot fi generalizate pentru institut fără a greși prea mult. Este cert că anii I nu s-au bucurat de o atenție deosebită din partea consiliilor facultăților și cu atât mai puțin din partea Institutului. Se impune organizarea cit mai urgentă a acestor întâlniri cu studenții mai mari, cerute de toți. Se pare că acțiunea inițiată de C.U.A.S. la începutul anului, de a trimite la ședințele anilor I pe cei mai importanți activiști ai săi, pentru a le prezenta tinerilor colegi Asociația studențească și posibilitățile ei, a rămas singulară.

Calea cea mai potrivită ni se pare analizarea situației în fiecare facultate și realizarea unui program efectiv de măsuri care să asigure pînă la sfârșitul anului integrarea reală a studenților anilor I în activitatea Asociației, ținînd seama și de dificultățile ce vor apare după prima lor sesiune.

BRAD DORU

„APARATE ELECTRICE“

de prof. dr. ing. Iacob Suci

In perioada actuală, de progres rapid al științei și tehnicii mondiale, se impun exigențe deosebite la întocmirea unei cărți științifice. Aceasta trebuie să satisfacă o serie de condiții, cum ar fi: precizia, conciziunea, claritatea.

Pe lângă aceste deziderate, cartea de aparate electrice răspunde, cu certitudine, și unui pronunțat scop pedagogic, fiind astfel concepută, încît chestiunile prezentate devin ușor de înțeles și deci de învățat.

Lucrarea conține trei părți principale, referitoare la: bazele teoriei aparatelor electrice, aparate electrice de joasă tensiune și aparate electrice de înaltă tensiune, reușind să acumuleze într-un spațiu relativ restrîns un material informațional deosebit de bogat, tratat la un înalt nivel științific.

Subiectele expuse sînt însoțite de un bogat material grafic, realizat deosebit de îngrijit, ceea ce usurează simțitor înțelegerea problemelor.

Grija permanentă de a asigura o informare științifică la nivelul cerintelor moderne se remarcă și în ultimele două părți ale lucrării, care prezintă principalele tipuri de aparate electrice, în lu-

mina concepțiilor moderne asupra condițiilor de studiu, funcționare și construcție a acestora.

Lucrarea mai cuprinde și o serie de probleme rezolvate și tabele de o mare utilitate, mărimea prezentate fiind integral convertite în S.I.

În încheiere, transmitem colegilor studenți mesajul autorului: „Trăiesc o mare satisfacție aflînd din rîndurile de mai sus că munca depusă la elaborarea modestei mele cărți constituie un ajutor pentru studenți. În această lucrare am încercat să formulez, la nivelul înțelegerii lor, ideile generale de cunoaștere momentană și de reprezentare în perspectivă a naturii fenomenelor fizice legate de funcționarea economică a aparatelor electrice, construite pe baza unui riguros raționament matematic.

Cît de mult veți prinde, asta depinde de dorința și puterea voastră de a strînge mîna ce vi se întinde printre rînduri.

Parafrazînd pe marele Enescu, vă îndemn „să fiți fericiți că a-veți posibilitatea să izbutiți ceea ce noi nu am izbutit”.

OV. R. CODREANU

Apariții recente la Centrul de multiplicat al I.P.T.

Cu prilejul serioasei perturbații pe care a constituit-o pentru Centrul de Multiplicat al I.P.T. tipărirea în extremis a numărului 9 al publicației noastre, am putut cunoaște îndeaproape munca micului, dar harnicului colectiv de aici.

Se aflau atunci într-un stadiu avansat de editare o serie de lucrări de mare utilitate pentru studenții diferitelor facultăți, printre care am putea menționa cursul de „Rețele electrice” al tovarășului lector O. Crișan. Acesta se editează în patru volume, spre a permite reeditări parțiale ale capitolelor. Manualul se adresează în primul rînd studenților de la secția de Electroenergetică și inginerilor care activează în proiectare și producție în acest domeniu.

„Culegerea de probleme de geometrie descriptivă și desen tehnic” de conf. L. Barna, șef de lucrări T. Nămoloiu și L. Czeizler împlinesc un gol resimțit destul de acut pînă în prezent. Ea conține trei tipuri de probleme: rezolvate, cu indicație de rezolvare și enunțate. Introducerea de probleme rezolvate a avut un dublu scop, acela de a deprinde pe studenți cu metodele de rezolvare și,

totodată, de a le facilita însușirea materiei expuse la curs.

Printre alte lucrări ce fac în prezent obiectul preocupărilor la Centrul de multiplicat, mai menționăm:

„Îndrumător de laborator la studiul metalelor și tratamente termice” de M. Trușculescu.

„Îndreptar de lucrări de laborator la electrotehnică și electronică” de Toader S. și Grîn Uwe.

„Curs de teoria mecanismelor și dinamica mașinilor” de Kovacs și Colectiv.

„Măsuri electrice și magnetice” de E. Pop și M. Chivu.

„Probleme de mașini de ridicat” de L. Boleanțu și Babeu.

„Îndrumător pentru desen tehnic industrial” de L. Barna și Colectiv.

În încheiere, am dori să menționăm două doleanțe exprimate de tehnicienii ce activează aici.

Astfel, o mașină de fîlțuit tip Poligraf pentru sferă de coală și o mașină de biguit manual ar reduce timpul necesar operațiilor respective de la o săptămîină la două zile. Este o propunere pe marginea căreia se poate reflecta.

TUDOR MIRCEA
mecanică

Concurs

Redacția noastră organizează în cinstea semicentenarului I. P. T. următoarele concursuri: Reportaje din viața institutului, Fotografii legate de activitatea și viața cadrelor didactice și studenților. Poezii.

Ultimul termen de predare a materialelor: 10 X 1970. În permanență, concursul nostru de fotografii fără tematică obligatorie, cu premii lunare!

cu premii

Ne vorbesc absolvenții

Publicăm o scurtă discuție cu Dorel Crișan, absolvent promoția 1969 al Facultății de Chimie Industrială, cîștigător al premiului I la sesiunea din mai a cercurilor științifice studențești, pe care l-am întîlnit zilele trecute

— Unde ai fost repartizat și cu ce ocazie din nou pe la noi?

— Lucrez în cadrul Institutului Petrochimic Ploiești și mă aflui din nou în facultate trimis la tovarășul profesor Groșșanu în cadrul colaborării dintre institutul nostru și catedra de aparate. Am fost foarte bine primit aici și mi se acordă tot sprijinul. Am folosit acest prilej și pentru a lua legătura cu tovarășul profesor Drăgoi în vederea continuării unei lucrări începută în anul IV, care a constituit și proiectul meu de diplomă, dar poate fi încă dezvoltată.

— Cum ai fost primit la locul de muncă și cu ce te ocupi?

— Mi s-a acordat de la început încredere și ca atare am fost însărcinat cu rezolvarea unor probleme de certă importanță industrială, paralel cu activitatea de cercetare teoretică.

Lucrez în secția de catalizatori și actualmente mă ocup cu etalonarea unui aparat pentru determinarea conductibilității electrice a catalizatorilor.

— Ce ai putea să ne spui despre utilitatea și utilizarea a ceea ce ai învățat în facultate?

— Există părerea că în producție nu ai nevoie de tot ceea ce ai învățat în facultate. Cu toate că au trecut numai cinci luni de cînd lucrez în cadrul Institutului Petrochimic, m-am convins că este o părere greșită. Sint multe situații cînd aparent această idee se justifică, dar realitate este că de cele mai multe ori și cele mai simple probleme pretind, spre a fi efectiv rezolvate, mobilizarea unui serios arsenal de cunoștințe teoretice. Uneori ai chiar impresia că n-ai învățat destul.

— Legat de această idee, ce discipline crezi că ar mai fi trebuit adîncite?

— Matematica, fizica și, mai ales, chimia fizică.

— Ce planuri ai pentru viitorul apropiat?

— Deocîndată mă pregătesc pentru concursul de atestare ca

cercetător și pentru înscrierea la doctorat. Institutul dispune de o bibliotecă bogată și am posibilitatea de a fi la curent cu tot ce apare nou în legătură cu temele la care lucrez. Studiez zilnic, de multe ori și în afara orelor de program, pentru a fi la curent și a mă documenta cit mai bine.

— Ce recomandări poți face colegilor mai tineri de facultate?

— Ar fi banală aceea de a-și face datoria de studenți. Mă voi referi de aceea la necesitatea formării unei metode de documentare, de lucru cu bibliografia. De asemenea, aprofundarea limbilor străine, condiție sine qua non pentru a putea urmări progresul. Este extrem de utilă activitatea în cercurile științifice studențești. Personal pot spune că ceea ce am lucrat în cadrul cercului științific — analiză structurală cu raze X — mi-a ajutat foarte mult la o adaptare cit mai rapidă în munca de cercetare.

VIRGIL PASCU

„STUDIUM“

Consemnăm cu plăcere apariția unui nou membru al familiei revistelor studențești, „Studium”, organul de presă al Institutului Pedagogic de trei ani Suceava.

De la primul număr, publicația se vădește bine ancorată în cadrul principal al preocupărilor presei studențești: dezbaterile documentelor de partid, frecvența

rea cursurilor, probleme legate de permanența studiului, de cercetarea bibliografiei, căminele Institutului. Multe din acestea au însă un caracter prea general, teoretic. Mai aproape de dezbateri, de reflectarea directă a unor atitudini proprii studenției sucevene ni se par articolele „Căminul, casa studentului” și „Par-

ticiparea la viața culturală. Numărul este încheiat de citeva utile micrecenzii.

Formatul revistei este original și plăcut; totuși, credem că el nu va permite publicarea unor articole de mai mare extensiune, necesare. Ne-au plăcut coperțile 2 și 4, prin care revista se face ambasador convingător al noilor realități sucevene.

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ STUDENȚEASCĂ:

În zilele de 1 și 2 noiembrie 1969, la Facultatea de mecanică a Institutului nostru, a avut loc cea de-a X-a conferință pe țară a cercurilor științifice studențești, reunind de această dată participanți de la 5 institute din țară: I. Polit. Timișoara, I. Polit. Cluj, I. Polit. Brașov, I. Polit. Galați și Institutul de Mine Petroșani. De remarcat absența nemotivată a I. Politehnic București.

Din numărul mare de lucrări prezentate de participanți, din tematica extrem de variată și din calitatea lor, se desprinde concluzia evidentă că importanța acestor conferințe crește de la an la an concomitent și ca rezultat firesc al dezvoltării activității de cercetare în cadrul cercurilor științifice studențești în care sînt cuprinși an de an tot mai mulți studenți.

Tematica lucrărilor este în majoritate strîns legată de probleme stringente ale practicii industriale, lucru ce duce pe de o parte la rezolvarea multor necunoscute din problemele acestei practici iar pe de altă parte la o mai strînsă legătură a studenților, viitori specialiști, cu industria, la familiarizarea cu caracterul muncii lor viitoare.

Se realizează astfel o pregătire tot mai avansată a viitorilor specialiști din Industria Constr. de mașini, bază a economiei naționale.

Ca gazdă, Institutul politehnic Timișoara, s-a prezentat cu un număr majoritar de lucrări. Din totalul de 27 de lucrări prezentate, 13 au fost prezentate de studenți ai Institutului nostru. Cu un număr mare de lucrări și anume 6, s-a prezentat și Institutul politehnic Cluj, urmînd apoi Institutul politehnic Brașov cu 4 lucrări prezentate, Institutul politehnic Galați cu 3 lucrări și Institutul de mine din Petroșani doar cu o singură lucrare.

Nivelul calitativ al lucrărilor prezentate fiind ridicat, și numărul premiilor și mențiunilor acordate este corespunzător. Astfel s-au acordat un număr de șase premii din care 2 premii I un premiu II, 2 premii III și premiul special al U.A.S.R. precum și un număr de 8 mențiuni. Institutul nostru a cucerit un premiu I, un premiu II și 6 mențiuni.

O lucrare de o importanță deosebită din punct de vedere practic cit și din punct de vedere teoretic, prin aportul adus la completarea teoriei metodelor de încercări tehnologice este lucrarea „Contribuții asupra încercărilor tehnologice ale tablelor subțiri”. Lucrarea prezentată de un colectiv de studenți de la Institutul politehnic Cluj, alcătuită din studenții: I. Stecoza (an VI), N. Neamțu (an VI), A. Orășanu (an IV) și H. Spătaru. Conducătorul științific este șeful de lucrări ing. Stețiu Grațian.

Îndoirea este unul dintre cele mai răspîndite procedee tehnologice de modificare a formei prin presare la rece, utilizat pentru realizarea unor piese din tablă, bandă sau alte laminate profilate, este un procedeu de prelucrare prin deformare elasto-plastică. Există o serie de încercări tehnologice STAS pentru determinarea parametrilor tehnologici, ce influențează capacitatea de îndoire a unei table. Lucrarea aceasta își propune două încercări noi, una de determinare a razei minime de îndoire și alta referitoare la determinarea coeficientului de arcuire a materialelor.

Prima încercare, de exemplu, constă din îndoirea liberă a unei eprubete trapezoidale cu ajutorul unei ștanțe de îndoire, la care poansonul are o formă semiconică. Matrița are formă conjugată celei a poansonului.

Fișile de tablă îndoite în această ștanță au la un capăt o muchie foarte rotunjită iar la celălalt capăt o muchie foarte ascuțită, pe care se formează în exterior o fisură ce se întinde pînă în dreptul razei minime de îndoire, ce astfel se determină. Fisura se propagă uneori dincolo de raza minimă, alteori înaintea ei. Precizia de determinare este de 0,5 mm, satisfăcătoare. Metoda este însă extrem de simplă, deci cu atât mai importantă.

Cele 2 încercări tehnologice noi, propuse în această lucrare, asigură o proiectare și o executare judicioasă a elementelor de lucru ale ștanței de îndoire, acest lucru contribuind la ridicarea calității produselor executate prin acest procedeu tehnologic.

Lucrarea a acuzat un pre-

rezistenței la înaintare a unor corpuri profilate”, lucrare a unui colectiv de studenți timișoreni de la Facultatea de mecanică din care fac parte: Cîmpeanu Viorel și Bejan Ioan. Conducătorul științific al acestei lucrări este asist. ing. F. Pociojanu. Unul din autorii lucrării care a primit premiul II: Cîmpeanu Viorel, student în anul V, ne-a vorbit, normal,

Acest lucru s-a realizat prin decuparea unor forme, conectate la presiune mai mare (aici atmosferică) în zona depresiunii maxime. Această metodă de evitare a cavității este aplicabilă tuturor corpurilor profilate ce funcționează în apă și permit din punct de vedere al formei și rezistenței, decuparea de forme și punerea lor în contact cu un cîmp de presiune mai ridicată.

Premiul III a fost acordat pentru două lucrări. Una dintre ele este lucrarea: „Particularități ale corelației dintre proprietățile magnetice și mecanice ale oțelului OLC 45” a unui colectiv de doi studenți, Jefelea Mircea an. V și P. Niculiță anul III, de la Institutul politehnic Galați, avînd conducător științific pe șeful de lucrări ing. Corneliu Ciucă și șef de lucrări ing. Mihai Teodorescu.

Tot premiul III a fost acordat și lucrării: „Studiul posibilității introducerii unui sistem de comandă după program pneumohidraulic la mașina de frezat universală F.U.-1”. Au-

veniente și duce la o creștere considerabilă a productivității muncii prin scăderea timpului auxiliar.

Colectivul de cercetare și-a propus tocmai această studiere a posibilităților introducerii unui sistem automat de comandă după program pneumatic simplu, ușor adaptabil la mașina de frezat F.U.-1. Sistemul de programare propus, utilizînd ca suport al informațiilor o bandă perforată folosește selectorul existent și mecanismele finale de transmitere a mișcării de avans. Citirea informațiilor se face cu ajutorul unui sistem pneumatic prevăzut cu un număr de oficii egal cu numărul avansurilor existente la mașină. Din toate aceste caracteristici, rezultă avantaje considerabile ca simplitate a construcției, viteză mare de schimbare a avansurilor și siguranță în exploatare.

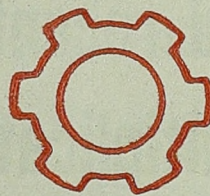
Premiul special al U.A.S.R. a fost acordat unei lucrări cu o tematică de mare actualitate. Economie realizabile prin aplicarea în producție a concluziilor și propunerilor făcute de această lucrare sînt estimate aproximativ o jumătate milion de lei. Este vorba de lucrarea „Considerații asupra destudierii hidraulice a semifabricatelor încălzite înainte de matrițare” aparținînd unui colectiv de studenți de la Institutul politehnic Cluj, din care face parte M. Ungur, M. Bălgărădean și V. Lateș toți din anul IV. Conducători științifici, conf. dr. ing. Ioan Drăgan și asist. ing. Traian Conta.

De un real interes s-a bucurat lucrarea colectivului timișorean format din doi absolvenți ai Facultății de mecanică I Grozav și P. Lupulescu, sub conducerea științifică a tov. Conf. ing. St. Rosinger. Titlul lucrării „Proiectarea, executarea și încercarea unui sistem de răcire a sculelor așchietoare prin pulverizare”. Tov. conf. ing. St. Rosinger ne-a vorbit cu plăcere de această lucrare, de importanța ei.

„Tema privește o nouă din domeniul prelucrării prin așchiere, domeniu în care s-au obținut rezultate încurajatoare după cum se indică în literatura de specialitate. Colectivul a studiat aspectele fizice ale răcirii prin pulverizare, și a trecut la precizarea

A X-a CONFERINȚA PE ȚARA A CERCURILOR ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI

— Secția „TEHNOLOGIA CONSTR. DE MAȘINI”

miu I Despre imediată aplicabilitate în practică a acestei lucrări, ne-a vorbit tovarășul Alexandru Boșniac, student în anul V al Facultății de mecanică a Institutului nostru, secretar al Biroului secției în cadrul conferinței, care ne-a informat că aceste două noi procedee de încercări tehnologice vor fi standardizate.

O altă lucrare foarte mult apreciată, cucerind deasemenea premiul I, a fost lucrarea unui colectiv de la Facultatea de mecanică a Institutului politehnic Timișoara, „Studiul, proiectarea și executarea unui traductor inductiv pentru echiparea dinamometrului de măsurare a forțelor la strunjire”. Din colectivul, autor lucrării, fac parte studenții absolvenți C. Dumitrescu și L. Dragoșin. Conducătorii științifici ai lucrării sînt: prof. ing. Gheorghe Savii, decan al Facultății de mecanică, președinte al biroului secției T.C.M., și șef de lucrări ing. Ioan Pop.

Despre conținutul lucrării, importanța și aplicabilitatea ei ne-a vorbit cu o deosebită amabilitate tovarășul prof. ing. Gh. Savii care a spus printre altele „... ca aplicabilitate traductorul inductiv se poate folosi la diferite aparate pentru măsurarea forțelor de așchiere, puținându-se cunoaște astfel regimul de lucru, respectiv proiecta regimuri de așchiere, folosind diferite cuțite sau diferite geometrii ale muchiilor tăietoare. Și dispozitivul de măsurare a fost construit tot de studenți dar a folosit atunci o altă metodă de măsurare a forțelor mai puțin precisă ca cea de acum”.

O lucrare cu un caracter ceva mai teoretic dar de o reală valoare este lucrarea „Studiul

cu cea mai deplină competență, despre însemnătatea acestei lucrări

„Rezistența la înaintare a fost unul din fenomenele pe care omul le-a observat de mult timp

Știința și tehnica secolului nostru a impus un studiu amănunțit al său.

Rezultatele cercetărilor se văd astăzi în siluetele grațioase ale giganților aerului, care au învins zidul sonic — în formele tot mai aerodinamice ale automobilelor și trenurilor de mare viteză ale vapoarelor și submarinelor, în funcționarea mașinilor hidraulice cu randament foarte ridicat.

Lucrarea analizează rezistența la înaintare a trei corpuri profilate cu forme apropiate de cele care se întilnesc frecvent în practică.

Rezultatele experimentale ce concordă cu teoria hidrodinamică a scurgerii fluidelor în jurul corpurilor, permit să se indice care sînt formele cele mai adecvate pentru a se întîmpina o rezistență cit mai mică din partea aerului în mișcare la unghiuri de incidență 0° și 10° la diferite regimuri de curgere.

Aceste rezultate, transpuse prin similitudine la corpuri asemănătoare, funcționînd în apă, arată că la anumite regimuri de funcționare poate să apară fenomenul de cavitatie, datorită prezenței unei zone de depresiune maximă în apropierea bordului de atac (partea corpului ce atacă fluidul în mișcare)

Lucrarea mai prezintă o metodă simplă de evitare a cavității prin reducerea zonei de depresiune maximă, importantă, dat fiind pericolul ce-l prezintă pentru bună funcționare a mașinilor hidraulice acest fenomen.

tori studenții: Gh. Pamfil, D. Herbert, V. Bulgărea, T. Lateș, C. Banciu și H. Hichie din anul V, Institutul politehnic Brașov.

Prelucrarea suprafețelor plane se face la ora actuală pe mașini de frezat universale. Productivitatea prelucrării prin frezare este în general ridicată datorită faptului că sculele utilizate sînt prevăzute cu mai multe muchii așchietoare, puțin lucră cu viteze de așchiere și cu viteze de avans relativ ridicate.

La mașina de frezat universală FU-1 schimbarea vitezelor de avans se face cu ajutorul unui selector de turații cu disc. Pentru schimbarea turațiilor

sînt necesare o serie de manevrări, manevrări ce se execută cu mașina în stare oprită. Într-un timp relativ lung dependent direct proporțional de gradul de oboseală al muncitorului. Și schimbări repetate ale vitezei de avans duc la creșterea timpului auxiliar. Introducerea unui sistem adaptativ de schimbare automată a avansurilor după un ciclu inițial, programat, înlătură aceste incon-

unei metodologii de proiectare a dispozitivului de pulverizare, pentru ca după executarea acestuia să facă o verificare a funcționării și eficienței lui. Rezultatele cercetării colectivului consună cu cele date în literatură și indică posibilitatea de creștere a productivității așchierii și a durabilității sculelor în condițiile răcirii prin pulverizare”.

„UZBEBIU MIRCEA, anul IV Facultatea mecanică

O FORȚĂ REALĂ A VIETII UNIVERSITARE

BUCUREȘTI

Secția de Electrotehnică

Pretutindeni, pe străzi, în tramvaie, în magazine, se discută aprins despre evenimentul ce polarizează atenția tuturor — meciul România—Grecia. Și totuși

și totuși, există măcar un coțșor în București unde (cel puțin deocamdată) nu se discută despre aceasta. La Institutul politehnic din București, au loc lucrările celei de-a X-a Conferințe pe țară a cercurilor științifice studentești, secțiile energetice, electrotehnice, electronică și telecomunicații.

La această sesiune au fost prezentate cele mai valoroase, mai interesante, mai importante lucrări, executate de studenții din centrele universitare ale țării.

Importanța acestei sesiuni finale, a fost relevată încă de la ședința de deschidere, unde participanții au fost salutați de către prof. dr. ing. Călușeanu — decanul facultății de Electrotehnică și prof. dr. ing. Drăgan — decanul facultății de Energetică.

Tot în cadrul ședinței de deschidere a sesiunii, vicepreședintele U.A.S.R., Kalman Pusztai, a relevat în cuvântarea sa de salut, pe lângă importanța deosebită a acestui eveniment științific și marea dezvoltare a cercurilor științifice studentești. Astfel, în comparație cu sesiunile din anul trecut unde au fost prezentate lucrări științifice în cadrul a cinci secții, la elaborarea cărora au participat 500 de studenți, la sesiunile studentești din anul acesta, lucrările au fost prezentate în cadrul a 11 secții, la elaborarea

lor colaborând peste 1.700 de studenți.

Lucrările acestei sesiuni au avut loc în cadrul a cinci subsecții și anume: Aparate și măsurări electrice; Mașini și acționări electrice; Radiotehnică; Electrotehnică aplicată; Energetică.

Lucrările prezentate în cadrul celor două zile ale sesiunii s-au ridicat, mai ales dacă se ține seama că au fost elaborate de studenți la un înalt nivel științific. De asemenea, e de remarcat că au fost prezentate lucrări foarte diverse, cele mai multe având și realizare practică. Totodată, au fost prezentate unele lucrări teoretice, care însă deschid noi teme de cercetare în știința românească.

Un fapt îmbucurător pentru noi studenții din Timișoara, este că centrul universitar Timișoara a fost foarte bine reprezentat la finala pe țară a sesiunii cercurilor științifice studentești, studenții timișoreni participând aducându-și o contribuție majoră la buna reușită a lucrărilor sesiunii.

E suficient să amintesc că din cele 59 de lucrări prezentate, 12 lucrări au aparținut Centrului Universitar Timișoara.

Și toate aceste lucrări s-au ridicat la un ridicat nivel științific. Este edificatoare în acest sens enunțarea citorva teme prezentate: „Realizarea și experimentarea unei instalații de laborator pentru modificarea vitezei unui motor de curent continuu cu excitație separată prin redresoare comandate”, elaborată de studenții: Mircea Fonoș, Nicolae Moraru, Gheorghe

Grausz, Alexandru Klein, sub conducerea asistentului ing. Ștefan Bartzer; „Aparat pentru controlul și reglarea automată a transfuziilor”, lucrare elaborată de ing. Emil Petriu și studenta Dorina Tirjoianu, sub conducerea conf. dr. ing. Iacob Suci, „Traductor pentru măsurarea forței de tracțiune dezvoltată de o locomotivă electrică de laborator”, lucrare elaborată de studenții Romulus Turcu și Ion Zurbău, sub conducerea asistentului ing. Ștefan Bălteanu.

Studenții din Timișoara, datorită lucrărilor deosebit de valoroase cu care s-au prezentat, au obținut un premiu întâi, două premii doi și un premiu trei.

Premiul întâi la subsecția Aparate și Mașini Electrice a revenit lucrării „Studiul realizării și funcționării pilelor cu combustie”, lucrare elaborată de studenții timișoreni Adrian Păduraru, Sabin Cleșiu, Mihai Frangopol și Mircea Săcu, sub conducerea științifică a conf. dr. ing. Vlad Văzdăuțeanu. Pilele cu combustie, prezentate în această lucrare, constituie noi surse de energie, cu multiple posibilități de aplicare în tracțiunea electrică, automobilul electric, tehnica spațială.

Doa două lucrări timișorene au obținut premiul al doilea. Este vorba de lucrările: „Motor liniar” prezentată de Suzana Szende și Dorin Deheleanu sub conducerea științifică a prof. dr. ing. Toma Dordea și „Relee direcționale folosite în protecția prin relee” executată de Aurel Barz, Stoia Boji, Elița Cura, Victoria Arendoiu, Traian Rusu, Eduard Wurm și Toma Gașpar, sub conducerea șefei de lucrări Cornelia Ivașcu.

De asemenea un premiu trei a fost obținut de lucrarea „Efectul compensării longitudinale asupra puterii maxime transmise pe o linie lungă”, lucrare executată de Mihai Moga, Ioan Nișa, George Koliev, Monica Nestorescu, Emilia Petruș și Ioan Petrescu sub conducerea științifică a șefului de lucrări Ovidiu Crișan.

În încheierea lucrărilor sesiunii, a avut loc un interesant simpozion, la care au fost prezentate trei referate: „Dezvoltarea industriei electrotehnice” de către conf. dr. ing. Dumitru Lăzăroiu, director general în Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, „Perspective ale dezvoltării industriei energiei electrice”, prezentat de conf. dr. ing. Călin Mihăileanu, directorul Institutului de Energetică și „Perspective ale dezvoltării industriei electrotehnice”, referat susținut de prof. dr. ing. Alexandru Timotin.

Nu pot încheia articolul fără a mulțumi amabilelor gazde bucureștene, care au organizat exemplar această sesiune științifică studentească, oferindu-ne pe lângă excelente condiții de masă și cazare, o reușită serată, precum și o interesantă vizită la uzinele „Electronica”.

În încheiere îmi exprim convingerea că această sesiune de comunicări, cea mai valoroasă din cele ce au avut loc până acum a constituit o nouă și pregnantă afirmare a școlii politehnice timișorene.

Încă din primele zile ale anului universitar, cercurile științifice studentești de la Facultatea de mecanică agricolă și-au reluat din plin activitatea. Un număr mare de studenți, majoritatea fiind în anul V, se întinse odată pe săptămână pentru a-și depune tot efortul și pasiunea în realizarea dispozitivului, aparatului, a lucrării alese.

În tot acest timp, alături de studenți se află cadrele didactice, conducători ai cercului respectiv, oferindu-le tot sprijinul, punându-le la dispoziție documentația necesară. Un sprijin deosebit îl dă și personalul tehnic din laboratoarele facultății. În prezent funcționează următoarele cercuri:

- 1) Cercul de tractoare și automobile.
- 2) Cercul de reparații a utilajului agricol.
- 3) Cercul de mașini agricole pentru prelucrat solul.
- 4) Cercul de mașini agricole pentru recoltat.

În cadrul cercului și mai mult, faptului că se abordează teme cerute de practică, de producție.

În cadrul cercului nu se neglijează nici inițiativa studenților, creindu-se posibilitatea să-și transpună în fapt unele propuneri foarte utile pentru practică.

Consider că succesul la viitoarea sesiune științifică este de așteptat, deoarece lucrările prezintă o mare eficacitate și toți studenții sînt interesați a le da o valoare cit mai mare. Membrii cercului de tractoare și automobile au beneficiat de o excursie la Uzina de automobile Pitești.

Am pornit mai departe, oprindu-mă la Cercul de pe lângă catedra de mașini agricole. L-am căutat pe tov. șef de lucrări ing. Văduva Petru și l-am rugat să mă introducă în intimitatea colectivului și a temelor propuse. A făcut-o cu plăcere și am aflat că se

Activitatea cercurilor științifice la facultatea de Mecanică Agricolă

5) Cercul de mașini și instalații zootehnice.

6) Cercul de organe de mașini.

Ca să confirm cele arătate mai sus am intrat prin laboratorul facultății în una din zile în care cercurile amintite aveau ședința de lucru.

În Laboratorul de tractoare și automobile, studenții Sipa Viorel, Adămuț Teodor, anul V, făceau măsurători la bancul de încercare a motoarelor hidraulice, motoare care își spun tot mai mult cuvântul pe arena mondială a tehnicii.

Un alt colectiv cuprinzând studenții Boariu Vasile, Pușcaș Ilie, Cernescu Toma, prelucrând lucrarea teoretică ce a câștigat premiul II la cea ce a XII-a sesiune științifică, își definitivau desenele de execuție a dispozitivului conceput de ei privind determinarea stării tehnice a motorului fără demontare.

Pe Partely Wolfgang și Dutcon Alexandru i-am găsit lucrînd la strung, pregătînd în felul acesta un dispozitiv hidraulic de menținere a orizontalității plugurilor purtate în sol.

Numărul mare de lucrări și numărul mare de studenți ai cercului de tractoare și automobile m-a făcut să-i cer părerea tov. conf. dr. ing. Tecușan Nicolae asupra activității cercului. L-am rugat de asemenea să anticipeze posibilitățile de afirmare a colectivului cercului condus de dînsul la viitoarea sesiune științifică.

Domnia sa mi-a răspuns: — „Faptul că la cercul de tractoare și automobile se înscriu în fiecare an un număr mare de studenți, se datorează și succeselor reputeate de colegii mai mari care au lucrat

studiază următoarele teme: „Metode de măsurare a mărimilor neelectrice prin mărimi electrice la mașini agricole” condusă de tov. prof. dr. ing. Căproiu Ștefan.”

„Studiul comparativ pentru menținerea în lucru a unghiului de pantă reglat la mașinile de drenaj” condus de tov. șef de lucrări ing. Garici Simion.

„Cercetări privind regimul de transport pneumatic al semînțelor de cereale în curent de aer, cu acțiune de refulare prin conducte de secțiune dreptunghiulară”, condusă de tov. prof. Modiga Mihai și șef de lucrări ing. Dănilă Ioan.

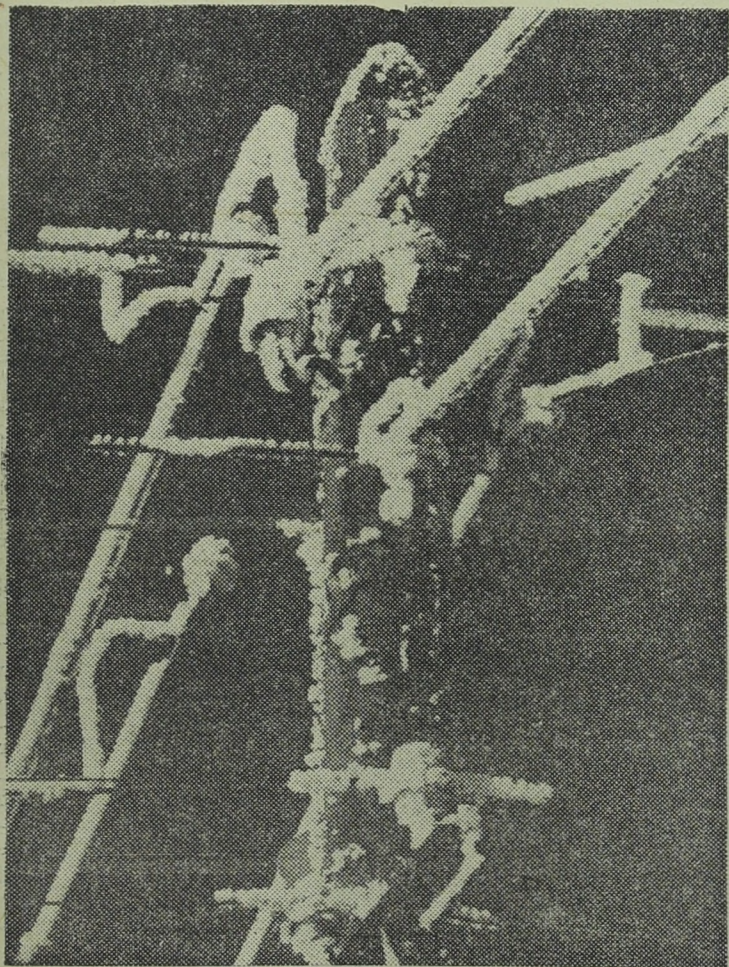
„Cercetări privind regimul de funcționare a adaptoarelor automate” condusă de tov. șef de lucrări ing. Căproiu Magdalena și ing. Ionescu Nicolae.

Am mai aflat tot de la dînsul că în cadrul cercului lucrează un număr de 34 de studenți, 8 din anul V și 26 din anul IV, toți fiind cu rezultate bune la învățătură. Pot să enumăr pe Hack Albert, Ilie Alexandru, Iordache Daniel, Ghivu Marin, Lar Gheorghe, Sipa Viorel, Tanciu Iulian, Nicoară Pia, Curican Doina.

Succesele obținute la sesiunile științifice precedente se datoresc procedurii de a prezenta în cadrul cercului periodic rezultatele obținute pînă la acea dată și de a lăsa studenții să pătrundă singuri în tainele temei alese, de a lucra personal, primind din partea cadrelor didactice doar îndrumările de principiu și urmărirea atentă a modului cum se fac măsurătorile.

Le-am urat succes și l-am felicitat pe colegul meu Sipa Viorel care lucrează în prezent la 3 teme de cercetare.

ȘOVAR IOAN

CONTRASTE

Foto: HORST BERNATH

M. S.

De vorbă cu academicianul profesor doctor docent

CORIOLAN DRĂGULESCU

Pentru inaugurarea noii noastre rubrici permanente „Colocvii” ne-am adresat academicianului profesor doctor docent Coriolan Drăgulescu, șeful catedrei de chimie anorganică și analitică a facultății de chimie industrială, directorul Bazei de cercetări a Academiei din Timișoara. Deși foarte ocupat, dânsul a avut amabilitatea de a-și găsi timp pentru a comunica și pe această cale cu studenții institutului.

— Se știe că alegerea profesurii poate fi sau urmarea unei îndelungate perseverențe, a unui țel clar conturat sau urmare a unui moment de șoc. V-am ruga să ne precizați cum s-a întâmplat la dv.

— Nu sînt băiat de chimist, nici n-am avut laborator personal în timpul liceului. Nici măcar n-am învățat chimie la liceu pentru că urmam studiile secției moderne. A fost însă atunci o perioadă de avînt a științelor și acest val m-a prins și pe mine, încît am trecut la secția reală. Pentru examenul de diferență pe care a trebuit să-l dau la chimie am învățat din cartea, foarte frumoasă și interesantă, a doctorului Istrati și Prof. G. G. Longinescu. Limba latină, de care eram foarte atașat, a urmat să o studiez în particular. La terminarea liceului m-am întors în satul meu natal, unde era un profesor cu pregătire de cursist, adică unul din aceia care au urmat o rapidă școală de câteva luni cu menirea formării profesorilor de care avea nevoie învățămîntul care după 1918 devenise învățămînt în limba română și prin părțile Banatului. Acesta însă a hotărît să ia universitatea de la capăt și s-a înscris la facultatea de științele naturii. Tocmai în vara aceea cînd mă întorseam acasă, el învăța pentru examenele din anul I. Pregătindu-și și examenul de chimie generală, i-a plăcut să mi-o predea mie de la tablă în școala noastră din sat. Așa am învățat chimia generală, din care pe vremea aceea profesorul Adrian Ostrogovitch punea mare preț pe sistemul periodic.

Așa am ales chimia. Din dorința mea expresă de a mă face profesor, din întâmplarea că am dat de cartea lui Istrati și Longinescu și din împrejurarea că m-am pregătit după bacalaureat cu acest consătean al meu mai mare.

— Ar fi deci o combinație a posibilităților pe care le enunțam la început. V-am ruga să ne povestiți cite ceva din perioada studiilor, despre profesorii care v-au lăsat amintiri neșterse.

— Cînd am ajuns la facultate și am dat de cărți foarte groase, volumele lui Mayer-Jacobson, dicționare mari expuse în sala bibliotecii din Cluj. m-am speriat de chimie și am socotit că am făcut o greșală venind aici. Dar cînd am început cursurile, am văzut că erau aceleasi cunoștințe pe care mi le însuseam în sat la noi. Am început în 1925 studiul chimiei...

— Deci în perioada în care se formau noile concepții despre structura materiei Pătrundeau acestea pînă la Universitatea din Cluj?

— Eram pe atunci foarte departe de noile cunoștințe. Atomul lui Bohr exista pe atunci, ca și începuturile mecanicii cuantice; acestea erau lucruri în frîmîntare. Dar știința mergea mai încet. Abia aflasem despre experiența lui Rutherford de transmutare a materiei. Studenții erau mai puțini, mișcarea științifică mai domoală și pînă au difuzat noile cunoștințe au trecut ani de zile. Este cred suficient dacă se știe că noi nu eram confrunțați pentru examen cu vreo cunoștință despre structura atomului. În ceea ce privește legătura chimică, cunoșteam și ni se pretindea numai teoria lui Lewis și Kossel. Chimia anorganică era pe atunci în cea mai mare parte descriptivă. În schimb cunoșteam multe despre teoria coordinației a lui Werner, pentru că profesorul nostru de anorganică, Gheorghe Spacu, lucrase în Elveția și era deosebit de atașat de chimia complexilor. Prin lucrările lui Spacu și ale colaboratorilor săi, țara noastră se află printre primele care au abordat, la nivelul mondial de atunci, chimia combinațiilor complexe. Astăzi, domeniul acesta implică posibilități de lucru care în unele cazuri depășesc ceea ce ne putem noi permite și am cam rămas puțin în urmă.

— Ce părere aveți despre o propunere a academicianului Sabba Ștefănescu, formulată acum un timp în „Viața studentescă”, după care frecvența studenților să nu fie urmărită administrativ, ci să fie urmarea farmecului didactic al profesorului?

— Putem discuta această problemă, din punct de vedere pur teoretic, pentru că legea este clară. Cred totuși că o astfel de larghețe n-ar fi destul de bine primită, așa cum nici reducerea programului de lucru nu a avut chiar consecințele așteptate. Dar să zicem că la curs vine cine vrea, cine e atras de curs; cine nu, stă acasă și citește o carte poate mai bine scrisă decît ține profesorul lecția. Ce s-ar întâmpla însă dacă toți ar face la fel? S-ar crea o dezordine prea mare. Apoi, dacă-i așa, ca studentul să nu vină la curs, de ce să fac eu curs? Mă duc frumos și le spun: „Uite, citiți din cartea asta, că-i foarte bine scrisă” și plec. Dar să știți că asta nu-i o figură de stil; eu am trăit pe vremea cînd profesorii nu erau obligați să țină curs, și erau unii care nici nu făceau nici un curs, ca Emil Hațieganu de la Drept, fratele ilustrului doctor Iuliu Hațieganu. Reforma învățămîntului de la 1948 a stabilit pentru prima oară obligativitatea profesorului de a ține efectiv cursul, și de aceea mi se pare foarte nimerit ca și studenții să fie obligați să vină la cursuri.

— În acele condiții, de care vorbeam erau, sigur, și mulți profesori care se preocupau cu cinste de menirea lor, realizau, de pildă, laboratoare, și pot

spune că în timpul facultății am trăit în laboratoare foarte bine utilizate.

— Ce ne puteți spune despre relația profesor student, în general, și despre îndrumarea acestei nemijlocite, recent introdusă, apropiată sistemului tutorial, în special?

— Se știe că la noi raporturile dintre profesori și studenți nu sînt atît de apropiate după cum sînt de exemplu în Uniunea Sovietică și în universitățile germane și engleze. Cred că este un specific al națiunilor respective. La noi nu a fost niciodată atmosfera familiară din universitățile germane unde erau acele societăți vesele, de petrecere, în care studenții și profesorii deopotrivă mergeau la o bere și discutau tot felul de probleme fără să țină socoteala ce este unul și ce este altul. În Uniunea Sovietică există o îndelungată tradiție de apropiere a intelectualilor datorită condi-

rintele poate fi uneori nepriecut, dar tutorele trebuie să fie foarte priceput în a conduce pe tînăr. Realmente acești tutori se amestecă foarte mult în viața studentului, sfătindu-l la fiecare pas. Cred că dacă acest sistem ar funcționa și la noi la fel, ar fi foarte bine. Dar noi avem foarte mulți studenți și un număr relativ mic de cadre didactice capabile să facă acest lucru, această muncă pe care tutorii s-au deprins și ei din generație în generație să o facă. Personal apreciez mult metoda, e drept, mai lentă, a pildelor. Sarcinile studenților, de a se comporta cuviincios, de a-și face datoria, le au și cei mai vîrstnici. Am ajuns astfel să ne șlefuiim unii pe alții. Aș mai aminti din vremea studenției mele un aspect, legat de aceste probleme de educație. Am pierdut multă

în an, și stăteam în laborator ca la noi acasă. Dar ca să mă duc la cursurile acestea de care vorbeam, plecam de la laborator. La fel și pentru conferințele Extensiunii universitare. Nu se urmărea frecvența cu rigoarea de acum, căci fiind așa de puțini, ne cunoștea pe toți, și știau dacă plecăm unde mergem. De asemenea, cît stăteam în laborator, lucram, nu ne jucam, încît asistenții și șeful de lucrări erau foarte mulțumiți.

— Ce impresie vă produc generațiile de studenți de azi, tineretul nostru în general?

— Poate că tineretul de azi este confruntat cu întrebarea „Cum să fac să mă pregătesc mai bine în atîtea domenii în care sînt solicitat?”. Generația de azi de studenți trebuie să învețe mult mai mult în comparație cu ceea ce învățam noi, și de aici și o firească nevoie de relaxare. Se vede la tot pasul că generația de acum poate mult mai mult decît cele dinainte. Este uimitor cît de repede pot învăța studenții de azi. Pe vremea noastră nu exista să nu ne pregătim, dar serios, cel puțin două luni pentru un examen. Astăzi însă găsești rar student care să învețe nu pentru un examen, ci pentru toată sesiunea, timp de două luni. Și totuși auzim și azi multe răspunsuri excepționale. Toate acestea în condițiile în care, după cum arătăm, volumul și nivelul cunoștințelor pretinse a crescut enorm. De aceea cred că nu este cazul să ne așteptăm că nu vor face față. Poate că nu vor face față la alte condiții, pe care le pretindem noi, generația mai veche. Să luăm un exemplu. La gravimetrie, de pildă, poate că nu vor fi atît de meticuloși în filtrări, spălări. Pe urmă, dacă studenții de azi ar lucra cu balanțe de tip mai vechi, cum aveam noi, cred că le-ar face bucăți. Ei au însă norocul că mijloacele tehnice de azi suplinesc această lipsă de îndeminare, încît nu este cazul să disperăm nici din cauza aceasta. Cred că este foarte important să avem și noi față de tineret, și el însuși față de sine, conștiința că este cetățean, membru al societății, produsul societății în care trăiește, responsabil de ea.

— O ultimă întrebare, tovarășe profesor. Cum priviți ideea revistelor studentești în institute?

Ideea revistelor studentești o privesc cu toată simpatia, ca unul care în liceu am fost și eu redactor de revistă. Cred că este foarte bine ca studentul să nu rămînă numai student. Lor trebuie să li se dea posibilitatea să-și spună cuvîntul asupra condițiilor în care trăiesc, asupra societății în care trăiesc. Eu nu m-aș șifona de loo să critice să ia în ușoră și sfichiuală și pe profesori, și pe colegi. Căci nimic rău n-ar putea ieși din asta; am fi poate mai atenți unii cu alții. Dacă „Micronul” vrea să facă acest lucru, să-i urăm cu toții succes, căci schimbul de idei tipărite, de idei pentru care răspunzi, este mult mai important decît orice discuții pe șoptite.

Discuție consemnată de
ADRIAN NOVAC

țiilor în care au trăit... Noi însă nu avem experiența unei vieți academice îndelungate, iar în sistemul nostru universitar se pot constata o predominanță a spiritului francez la București și Iași, ceva din atmosfera austriacă la Cluj, și cu acestea am epuizat centrele în care se poate vorbi de un fel de tradiție. În ceea ce privește încercarea de a implanta la noi sistemul tutorial, aprecierea mea este pozitivă. Am cunoscut în Anglia valoarea cu totul excepțională pentru educația studenților a acestui sistem. Tutorele asigură pașii în societate, ca și în știință, ai studentului. El este un fel de părinte, cu deosebirea că pă-

vreme, ca student pentru a merge la alte cursuri. Am fost la latină, la cursurile de medicină, la biologie, drept și multe altele. Cînd îmi aduc aminte, mă gîndesc că dacă aș fi iarăși student, aș face la fel.

— Într-adevăr, este o obicei care azi nu mai e de domeniul realului. Dar poate că aveți un program mai puțin încărcat?

— Programul nostru nu era așa de încărcat, în sensul că existau mult mai puține cunoștințe. Dar orele obligatorii te rog să mă crezi că erau patruzeci pe săptămînă. De pildă, chimia analitică, la care azi se fac cinci ore pe săptămînă, noi am avut-o în anii I și II cu cite paisprezece ore de laborator săptămînal. Eram puțini însă, 7

CATEDRE ȘI REALIZĂRI

Inceputurile activității catedrei de calculatoare, electronică și automatizări se situează în anul 1922/23 când la Școala politehnică din Timișoara a fost introdusă disciplina de măsurări electrice. Cursul de măsurări electrice a fost predat de către prof. dr. ing. C. Stăncescu iar catedra se numea în acea perioadă catedra de măsurări electrice. În 1926/27 catedra cuprinde și disciplina de centrale electrice nou introdusă, predată de prof. Dimitrie Leonida iar apoi de acad. prof. Remus Răduț, prof. Constantin Dinculescu, membru corespondent al Academiei R.S.R., și acad. prof. Corneli Mikloși.

Între anii 1930—1933 apar la catedră două discipline noi: transportul energiei electrice și curenți slabi predate de acad. prof. Remus Răduț.

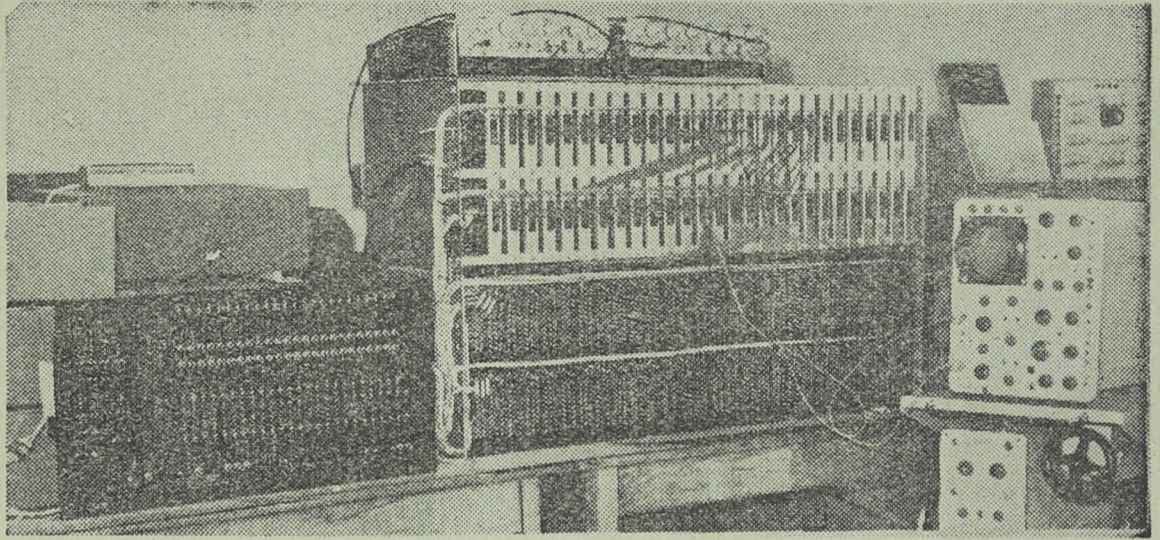
Lucrările practice la disciplina de măsurări electrice s-au desfășurat în laboratorul de măsurări electrice care a fost unul dintre primele laboratoare ale Școlii politehnice din Timișoara

— măsurări electronice și radio comunicații,
— automatizări și telecomenzi etc.

Această dezvoltare deosebită a catedrei se datorește înființării unei grupe și apoi a unei secții de Calculatoare electronice în anul 1964 la Facultatea de Electrotehnică. Apariția secției de Calculatoare electronice a constituit un rezultat firesc al activității depuse în acest domeniu de către colectivul Catedrei de calculatoare, electronică și automatizări și Centrul de calcul al I.P.T.

În prezent activitatea catedrei se desfășoară în patru laboratoare, laboratorul de calculatoare analogice, laboratorul de calculatoare numerice, laboratorul de electronică industrială și laboratorul de automatizări.

Cadrele didactice ale catedrei se preocupă intens de redactarea cursurilor, realizarea unor noi lucrări practice și de întocmirea unor îndrumătoare pentru lucrările practice. Astfel au fost elaborate recent cursurile

„CETA” în construcție.

merice studenții efectuează lucrări și la calculatorul MECIPT-1 al Centrului de calcul al facultății.

Pentru executarea lucrărilor de laborator la cele peste 12 discipline aflate în sarcina ca-

latoarelor a fost axată pe studii și realizări de calculatoare numerice și analogice, iar în domeniul automatizării pe studii unor noi elemente de automatizare multifuncționale și pe studii stațiilor automate pen-

culatoare electronice laboratoarele catedrei au fost înzestrate cu aparatură electronică modernă din care se pot cita: voltmetre electronice, voltmetre numerice, Q-metre până la 200 MHz, generatoare de sem-

CATEDRA DE CALCULATOARE, ELECTRONICĂ ȘI AUTOMATICĂ

Prin înființarea Facultății de Electrotehnică în anul 1948 Catedra de măsurări electrice trece într-o nouă etapă de dezvoltare reunind disciplinele: măsurări electrice, electronică industrială, transportul energiei electrice, centrale electrice, exploatarea mașinilor și rețelelor electrice, aparataj electric, automatizări, electrificări rurale. În 1954/55 denumirea catedrei este modificată în catedră de electrificări și măsurări electrice iar în 1961 în catedră de electronică și măsurări electrice. La acea dată catedra dispunea de 8 laboratoare. În 1968 catedra fiind deosebit de mare s-a despărțit în două catedre: catedra de măsurări și centrale electrice și catedra de calculatoare, electronică și automatizări.

În prezent catedra de calculatoare, electronică și automatizări include disciplinele:

- calculatoare electronice numerice și analogice,
- electronică industrială,
- programare și calcul la mașini electronice,
- bazele logice ale calculatoarelor numerice,
- tehnica impulsurilor și circuite de comutare,

„Automatizări și telecomenzi” de conf. dr. ing. Budișan Nicolae, „Calculatoare automate și programare” de șef lucrări Stugaru Crișan și șef lucrări Hoffmann Iosif, iar alte cursuri sunt pregătite pentru a fi litografiate în acest an universitar.

Recent a fost litografiat un îndrumător de laborator de automatizări și este în curs de apariție îndrumătorul de tehnica impulsurilor.

În cadrul proiectului de an la disciplina de calculatoare numerice studenții proiectează o schemă electronică pe care apoi o execută practic și prin măsurători asupra ei confruntă datele obținute din calcul cu cele experimentale. Metoda dă rezultate bune deoarece studenții sunt pasionați pentru această lucrare și deprind cu multă râvnă minuirea aparatelor de măsură precum și metodele experimentale. Pentru a veni în ajutorul studenților în scopul îmbunătățirii pregătirii lor practice, accesul studenților în laboratoare este permis și în afara orelor de program.

În cadrul orelor de laborator la calculatoare electronice nu-

tedrei a fost necesară, întărirea continuă a bazei materiale. Laboratoarele catedrei sunt bine utilitate și permit desfășurarea lucrărilor practice ale studenților secțiilor de calculatoare electronice, electromecanică, electroenergetică ale facultății de Electrotehnică precum și ale studenților facultății de mecanică. Baza materială existentă permite de asemenea execuția practică a proiectelor de an la unele discipline, a unei mari părți a proiectelor de diplomă și a lucrărilor cercurilor științifice studențești.

Cadrele didactice de la catedră duc o susținută activitate de îndrumare a studenților înscriși în cercurile științifice. La seminariile naționale științifice studențești și la sesiunile de comunicări pe institut, cercurile de la Catedra de calculatoare, electronică și automatizări au prezentat lucrări interesante obținând numeroase premii. Astfel la ultimul seminar național în specialitatea calculatoare și automatizări din cele 9 lucrări prezentate, 8 au fost premiate.

Datorită sprijinului Ministerului Învățământului și a Comisiei guvernamentale pentru cal-

nal, generatoare de impulsuri, sineroscops și osciloscops cu domeniul de frecvență până la 1.000 MHz, aparate pentru măsurarea tranzistoarelor, aparate pentru măsurarea inductanțelor, capacităților și rezistențelor, surse de tensiune stabilizată, înregistrator în coordonate, calculatoare electronice de birou (Olivetti, Programa 101 și Felix 30).

Datorită unei activități intense de cercetare în domeniul calculatoarelor electronice, a electronicii industriale și automatizării au fost realizate prin autoutilare o serie de instalații pe care se efectuează lucrări de laborator instructive și interesante. Dintre acestea se pot aminti memoria experimentală cu ferite românești pentru calculator electronic (prima din țară), instalația pentru sortarea miezurilor de ferită pentru memorii, dispozitivul aritmetic al calculatorului electronic CETA, memoria calculatorului CETA, calculatorul analogic tranzistorizat, instalația de presare și sinterizare a miezurilor de ferită pentru memorii.

Calculatorul analogic tranzistorizat realizat la catedră a vînd ca bază un proiect de diplomă, este primul de acest gen din țară. El are 16 amplificatoare operaționale, un generator universal de funcții, două generatoare de funcții specializate și un dispozitiv de înmulțire. El servește la lucrări practice cu studenții, la efectuarea de calcule pentru proiectele de an și de diplomă, la rezolvarea unor teme de cerc științific, la efectuarea unor calcule asupra stabilității sistemelor de reglaj automat. Calculatorul este utilizat de asemenea în cadrul cercetării științifice a cadrelor didactice, pentru rezolvarea ecuațiilor diferențiale.

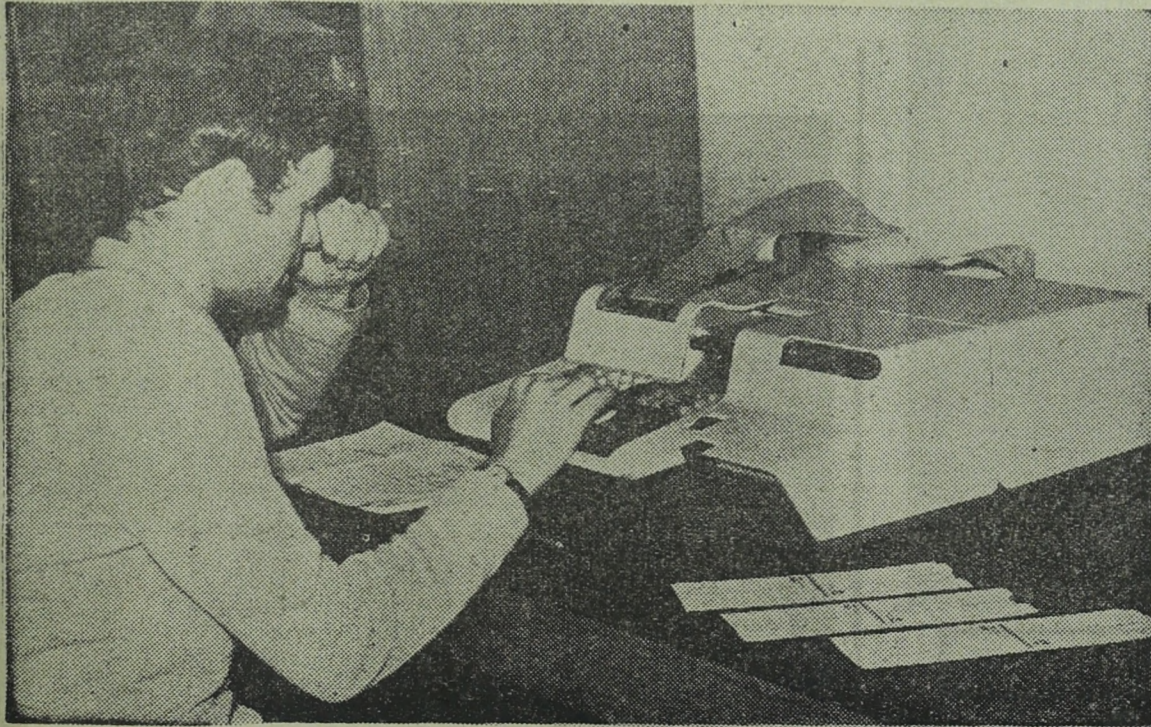
La catedră este în curs de realizare calculatorul electronic numeric tranzistorizat CETA. Dispozitivul aritmetic a fost terminat fiind deja folosit la lucrări cu studenții. De asemenea s-au încheiat lucrările la memoria calculatorului și circuitele anexă. Calculatorul va fi utilizat în scopuri didactice și de cercetare.

În ultimul timp cercetarea științifică a cadrelor didactice din catedră în domeniul calcu-

tru încercarea mașinilor hidraulice. Este vorba deci despre o cercetare strins legată de problemele actuale ale economiei naționale. În domeniul calculatoarelor se pune un accent deosebit pe studiul memoriilor cu ferite, direcție în care la catedră s-au obținut rezultate remarcabile. Astfel, colectivul format din cadre didactice de la Catedra de calculatoare, electronică și automatizări și de la Catedra de industrie anorganică a Facultății de chimie, a pus la punct tehnologia fabricării feritelor cu ciclu de histerezis rectangular cu performanțe bune și cu o uniformitate deosebită a caracteristicilor. Pînă în prezent s-au realizat miezuri de ferită pentru memorii cu diametrul exterior de 2 mm. Cercetările continuă în direcția realizării miezurilor cu diametrul exterior de 0,8 mm care vor permite creșterea vitezei de lucru a calculatoarelor electronice.

Activitatea de cercetare desfășurată în catedră s-a concretizat printr-un număr mare de lucrări comunicate și publicate în țară și în străinătate. Catedra a organizat și participat la sesiuni de comunicări științifice în domeniul calculatoarelor, electronicii și automatizării la nivel național în anul 1964—1965, 1967, 1968 și a participat la sesiuni similare organizate de alte instituții în 1966 și 1969. La aceste sesiuni catedra a prezentat un număr de peste 60 lucrări de cercetare științifică. Din acestea o bună parte sînt rodui colaborării cu producția pe bază de convenții. Catedra are astfel de colaborări cu Institutul de cercetări electronice București, cu Institutul de proiectări de echipament energetic (filiala Timișoara), cu Intreprinderea Electrobănat.

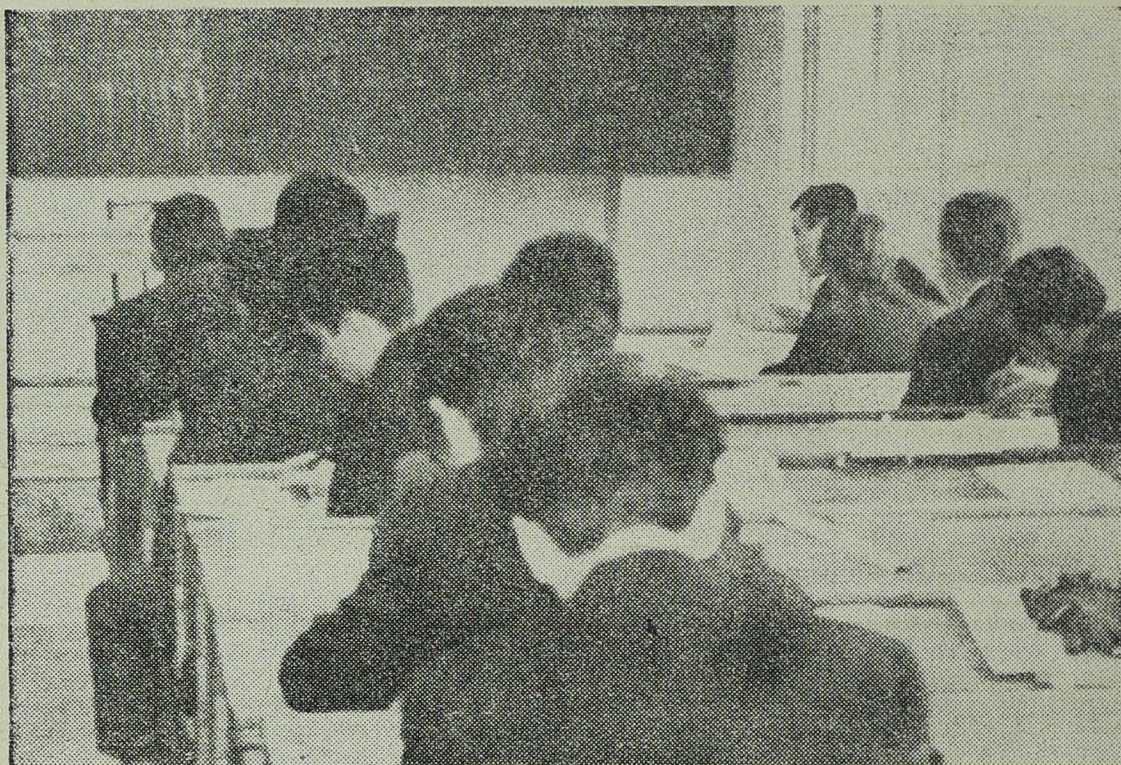
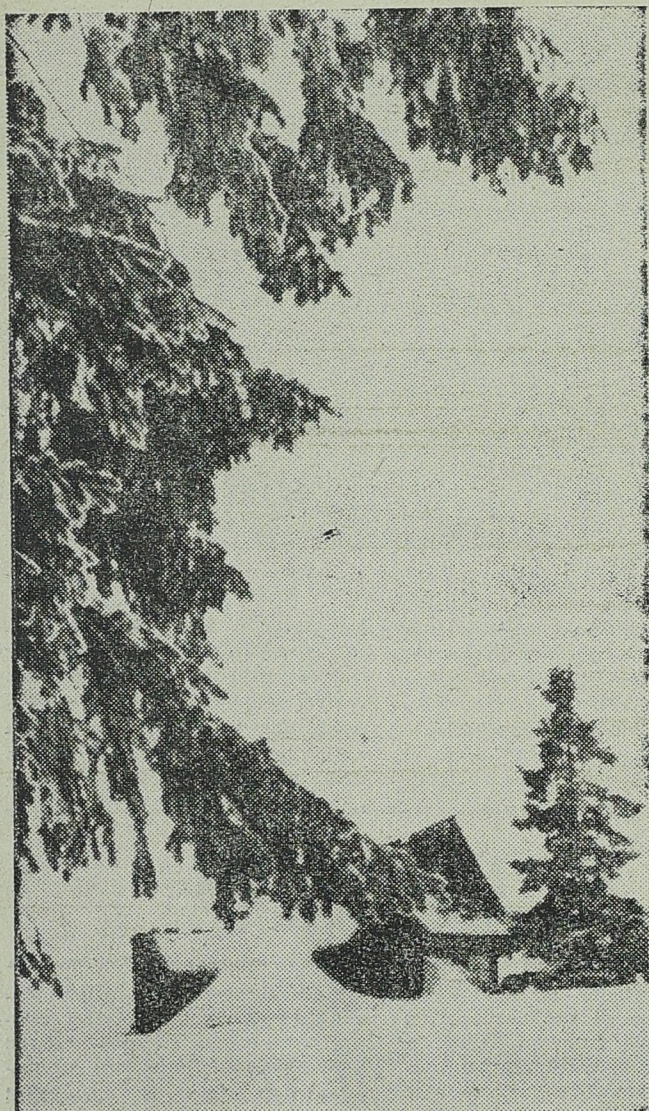
Prin întreaga sa activitate catedra de calculatoare, electronică și automatizări de la Facultatea de Electrotehnică își aduce contribuția la dezvoltarea și progresul Institutului politehnic Timișoara, la pregătirea temeinică a viitorilor ingineri în domeniul atît de dinamic al electronicii și calculatoarelor.

Studenți lucrind cu calculatorul la proiectul de an.

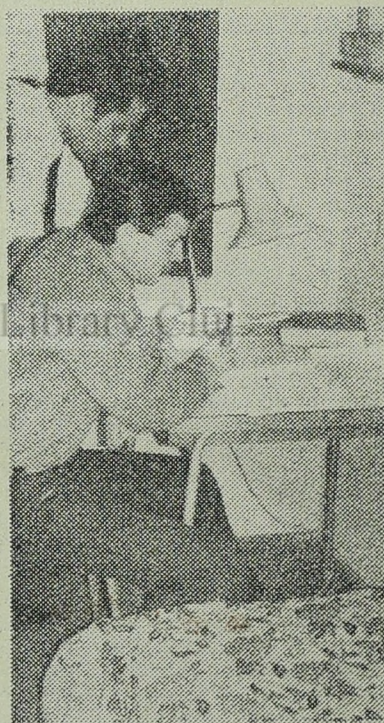
ing. CIUGUDEANU M

1969...

Cîteva invitații hibernale, intrerupte doar de o scurtă sesiune.

.....

*
 * *
 *

...A fi
 sau
 a nu
 fi...

Văzut de MARIUS P.

Debutăm atât de frumos...

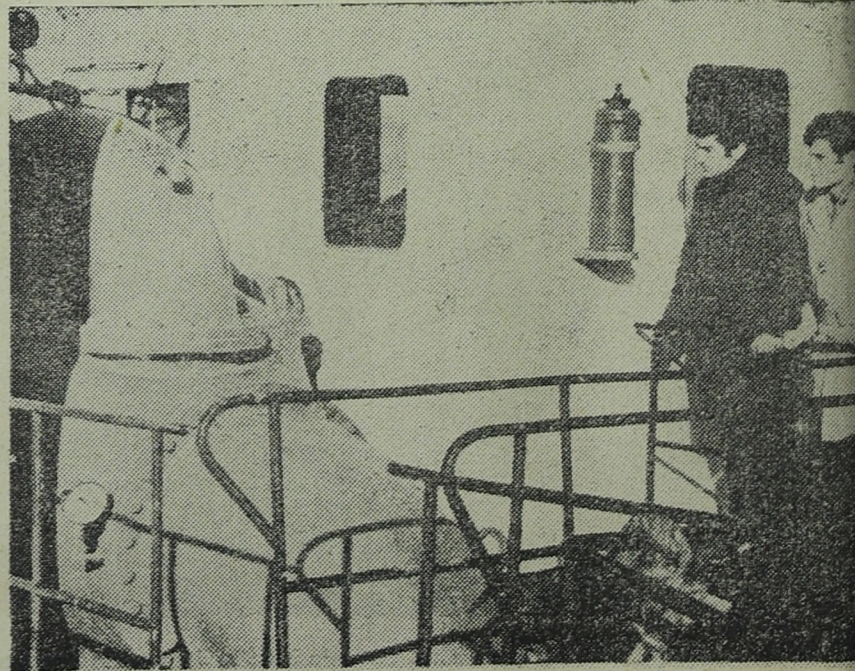
Se pregătește hamletiana întrebare...

*
 * *
 *

August 1969, o lună de istorie...

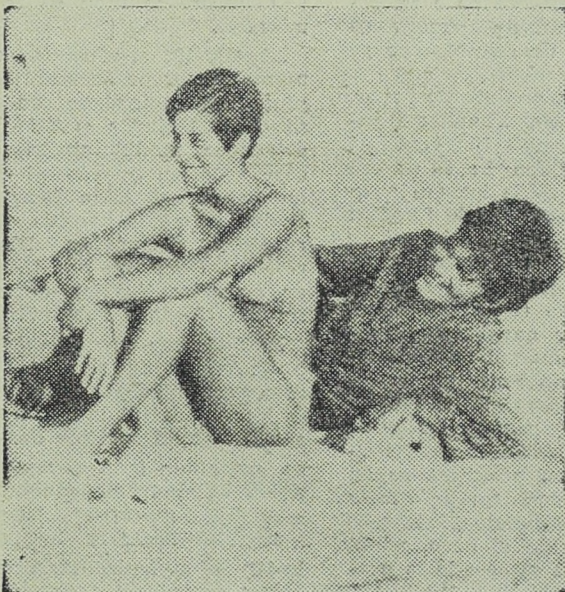
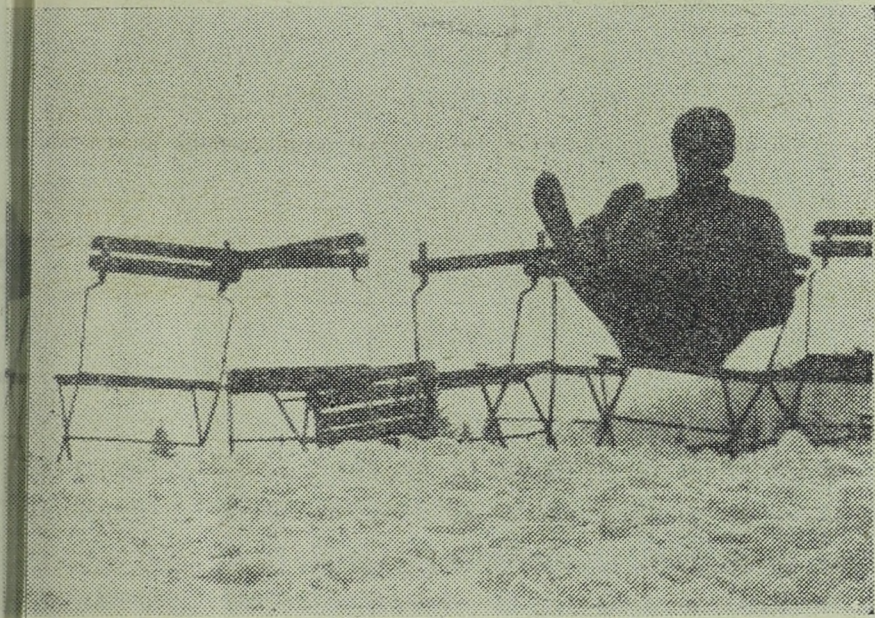
...imagini.

Toamna, anotimpul excursiilor de studii

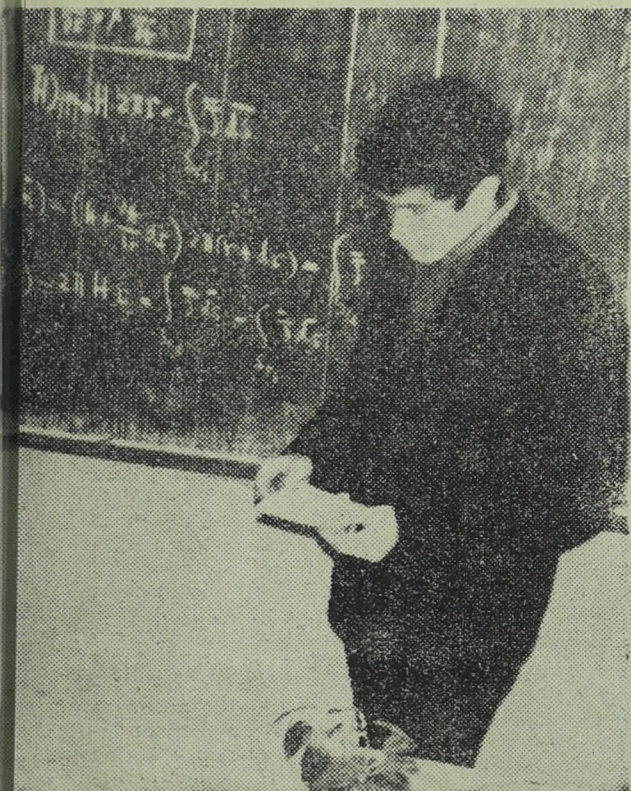

Totuși, ghioceii vestese sosirea primăverii...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

După muncă... vacanța la mare.

..în câteva...

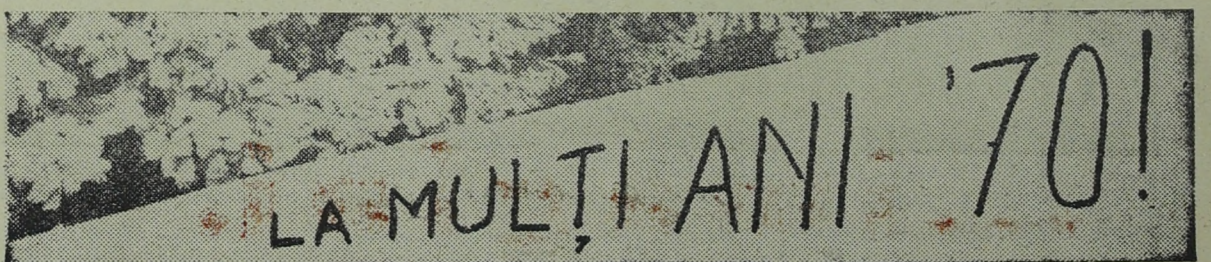

...boabelor

Minutul 37 : Dembrovski marchează golul Mexicului.

Orice ar spune nesportivii, 16 noiembrie a însemnat mult pentru obținerea dreptului de a juca cu Anglia, Brazilia, Cehoslovacia (deocamdată doar atât).

DIN NOU PAȘI PE LUNĂ

Desigur puțini dintre noi sînt aceia care ne mai amintim de acele momente emoționante trăite înaintea lansării navei spațiale „Apollo-11” și revenite acum la lansarea lui „Apollo-12”.

Aselenizarea unei nave este o acțiune de proporții grandioase deoarece mediul înconjurător al Lunii este cu desăvîrșire potrivnic oricărei forme de viață cunoscute pe Pămînt. Pe lîngă acestea, nu trebuie uitată nici distanța apreciabilă de 384.000 km de vid cosmic care trebuie străbătută.

Pentru ca nava să poată trece cu succes aceste obstacole trebuie ca toate aparatele de la bord să funcționeze impecabil, cu o precizie poate neîntîlnită pînă acum.

Iată de ce defectarea unuia din rezervoarele cu hidrogen lichid produsă înaintea lansării lui „Apollo-12” a provocat o puternică emoție la Cape Kennedy „unde se credea că dacă remediarea nu va avea loc într-un timp scurt numărătoarea inversă se va întrerupe. Dar măiestria celor peste 350.000 de specialiști, care proiectează și construiesc aceste complicate astro-nave, și-a spus cu adevărat cuvîntul. Astfel la 16 noiembrie ora 18,22 ora Bucureștiului numărătoarea a ajuns la zero și nava spațială „Apollo-12” avînd la bord astronauții Charles Conrad, Alan Bean și Richard Gordon și-a luat zborul spre satelitul nostru natural.

Racheta purtătoare „Saturn-5”, înaltă cît un bloc cu 36 etaje cu o greutate de 3.200 tone s-a desprins lin de pe cea de a 39-a rampă de lansare a cosmodromului Cape Wenedy din Florida, sfidînd ploaia torențială și vîntul ce depășea 40 km/oră. Surprizele acestui zbor continuă să-si facă apariția, astfel sistemul electric de bord a încetat să funcționeze și nu și-a „revenit” decît după 12 secunde care au părut celor de la sol 12 ore. Reintrînd totul în normal au urmat manevrele de desprindere a primei și cele de a doua trepte și după numai 12 minute de la lansare nava care înainta

cu o viteză de 28.000 km/oră s-a plasat pe o orbită provizorie pe care însă a părăsit-o după aproximativ 3 ore, adică 2 revoluții, înscriindu-se pe traiectoria Pămînt-Lună.

După desprinderea celei de a treia trepte a rachetei purtătoare, proiectarea ei spre soare și manevra de decuplare și recuperare a modulului în fața cabinei Apollo, operația cea mai importantă a fost aprinderea la ora 23,15 G.M.T. a unuia din cele 2 motoare direcționale ale cabinei, în vederea efectuării unei corecții a traiectoriei spre Lună. Aceasta este una din cele mai importante manevre deoarece fără ea nava „Apollo-12” risca să se plaseze pe o traiectorie de pe care nu ar mai avea nici o șansă de reîntoarcere pe Pămînt.

Conform planului de zbor, complexul spațial „Yankee Clipper” și „Intrepid” își continuă zborul spre Lună. La 68 de ore și 22 minute de la lansare nava se afla la 63.000 km de Lună și din acest moment tehnicienii de la Houston, centrul de comandă al navei au studiat poziția lui „Apollo-12” în raport cu Luna.

În timp ce nava „Apollo-12” își continua marșul spre satelitul natural al Terei un obiect misterios o urmărea pas cu pas în legătură cu acesta tehnicienii N.A.S.A. au dat 2 ipoteze. Prima susținea că acest mister nu este altceva decît cea de a treia treaptă a rachetei „Saturn-5” care în evoluția ei pe o orbită solară trebuia să se afle la o anumită distanță de „Apollo-12”. Cea de a doua era că este vorba de panourile protectoare care înconjurau modulul lunar înaintea desprinderii sale de cea de a treia treaptă a rachetei „Saturn”.

Observatorul astronomic de la Sabadell (Spania) înregistra tot în această perioadă a zborului o puternică erupție de gaze pe Lună, în regiunea craterului Aristarque.

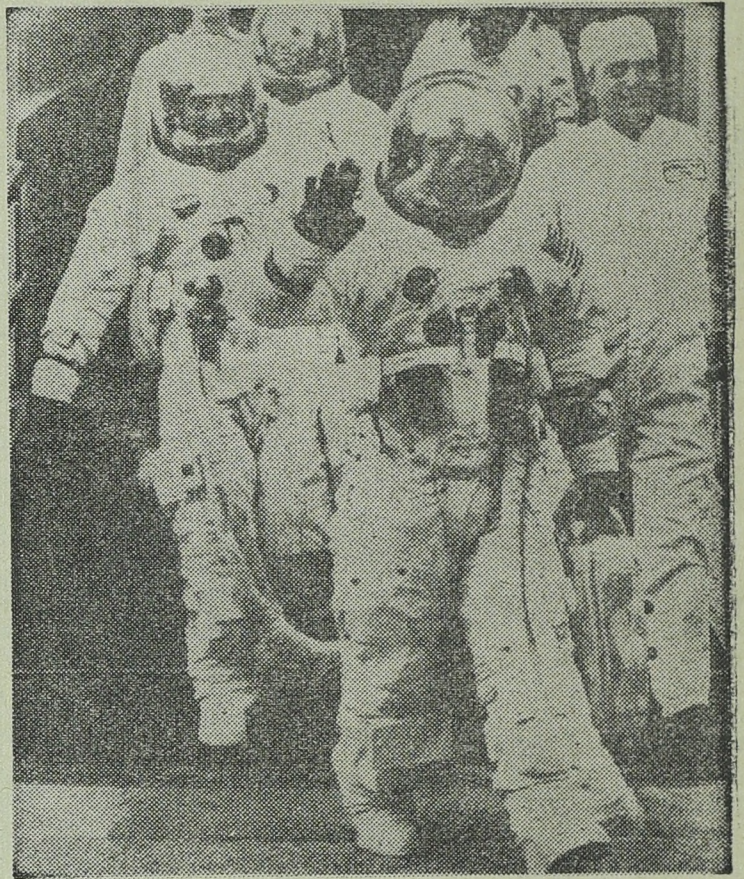
Misiunea navei se apropia de etapa de vîrf pentru reușita căreia au fost necesare anumite manevre deosebit de delicate.

Astfel, în cea de a cincea zi a călătoriei selenare „Apollo-12” a reușit să se înscrie pe o orbită aproape circulară avînd 100 km la periseleniu și 122 km la aposeleniu. După această plasare pe prima orbită lunară de „parcare” s-a trecut la circularizarea ei la o altitudine de aproximativ 110 km. La 18 noiembrie ora 10,10 (ora Bucureștiului) Charles Conrad a aprins pentru 17 secunde propulsorul principal al cabinei de comandă, momente grele de așteptare pentru cei de la Houston deoarece manevra a avut loc în timp ce complexul Yankee Clipper — Intrepid se afla în partea invizibilă a Lunii și comunicațiile cu Pămîntul au fost întrerupte timp de 20 de minute.

„Apollo-12” și-a continuat temerarul zbor pe această orbită pînă la 18 noiembrie ora 6,46 (București) cînd a avut loc desprinderea modulului lunar în care se aflau astronauții Charles Conrad și Allan Bean, de cabina mamă la bordul căruia rămăsese „de veghe” Richard Gordon. Două ore mai tîrziu ei au aselenizat lin într-un punct fix din Oceanul Furtunilor.

Dacă pentru precursorii lor, Neil Armstrong și Edwin Aldrin, aselenizarea „Vulturului” în Marea Liniștii la 21 iulie 1969 a fost însoțită de clipe dramatice, marcîndu-se o deviere de cîțiva kilometri de punctul stabilit inițial; pentru „Intrepid” — modulul lunar al lui „Apollo-12” — aselenizarea a reprezentat un adevărat succes fiind atît de precisă încît i-a uitat pe cei doi astronauți. „Sîntem exact în dreptul punctului stabilit. Nu-mi vine să cred. Este fantastic” — a exclamat prin radio Conrad în ultimele clipe ale zborului.

Ajunși pe Selena cei doi astronauți au terminat depresurizarea și ușa modulului s-a deschis: Conrad în costum de astronaut apare în prag cu camere de televiziune în culori pe care a pus-o în funcțiune și a început să pășească încet pe cele 9 trepte.

Ultimii pași înainte de...

Abia acum s-a putut spune că astronauții au intrat în adevărata muncă cosmică. Conrad a jutat de o pensă lungă cu mîner extensibil, culege eşantioane de sol lunar pe care apoi i le dă lui Alan Bean care se afla încă în modul.

Cei 2 astronauți au rămas pe suprafața Selenii timp de 31 de ore.

Punctul culminant al operațiunilor selenare a fost instalarea „Alsep”-ului, un ansamblu de instrumente care va transmite timp de un an informații privind structura internă a Lunii, compoziția sa la suprafață, fenomenele care au putut produce modificări de structură etc. „Alsep”-ul are înfățișarea unui uriaș paianjen ce se întinde pe o rază de 100 m și cuprinde: un seismograf capabil să înregistreze cutremurele și șocul ciocnirii cu meteoriții, un magnetometru pentru detectarea schimbărilor de flux magnetic, un spectrometru care are misiunea de a analiza vînturile solare furnizînd date despre originea Soarelui și fenomenele legate de acesta, un detector supratermionic de ioni, care transmite informații privind activitatea vulcanică și radioactivitatea lunară și în sfîrșit un detector catodic pentru măsurarea atmosferei.

Comanda tuturor acestor aparate se face de la un post central și un generator umplut cu plutoniu 238 care înregistrează și transmite informațiile culese și în același timp transmite și comenzile de pe Pămînt.

Performanța lor a fost calificată remarcabilă nu numai pentru că au reușit să coboare într-un crater lunar dar și pentru faptul că au reușit să recupereze camera de luat vederi și alte piese ale lui „Surveyor-3” care s-au aflat pe Selenă timp de peste doi ani și jumătate. Uimirea selenauților a fost mare atunci cînd au constatat că sonda lunară din albul inițial s-a transformat în cafeniu.

Surprizele acestei navigații cosmice au continuat: după ce astronauții au intrat în „Intrepid” și-au amintit că au uitat filmul în culori în craterul în care au coborît și astfel au a-

duc pe Pămînt numai filmul alb-negru făcut în paralel.

Așa s-a încheiat plimbarea pe Lună și deci punctul culminant al acestei expediții lunare.

A venit apoi urmărirea lui „Yankee Clipper, modulul care își marea și micșora viteza reușind în cele din urmă cuplarea. Două ore mai tîrziu „Intrepid” s-a desprins de cabina-mamă prăbușindu-se la 8 km de locul în care acostase cu 2 zile în urmă.

În cursul primelor 76 de ore de la punerea lor în funcțiune, aparatele lăuate pe Lună au trecut la îndeplinirea a nu mai puțin de 400 de comenzi lansate de pe Pămînt. Este suficient un singur exemplu: spectrometrul de înregistrare a „vîntului solar” transmite zilnic echivalentul a 1.440 de pagini de date științifice.

Dialogul Lună-Pămînt — este menținut în continuu de o adevărată armată de 500 de savanți ce sînt antrenați în mod direct, în experiențele științifice.

Iată de ce Tony Calio directorul cercetărilor științifice de la Centrul spațial declară că „Informațiile furnizate de aceste aparate vor fi mai importante decît tot ceea ce am putut obține noi pînă acum în această direcție.”

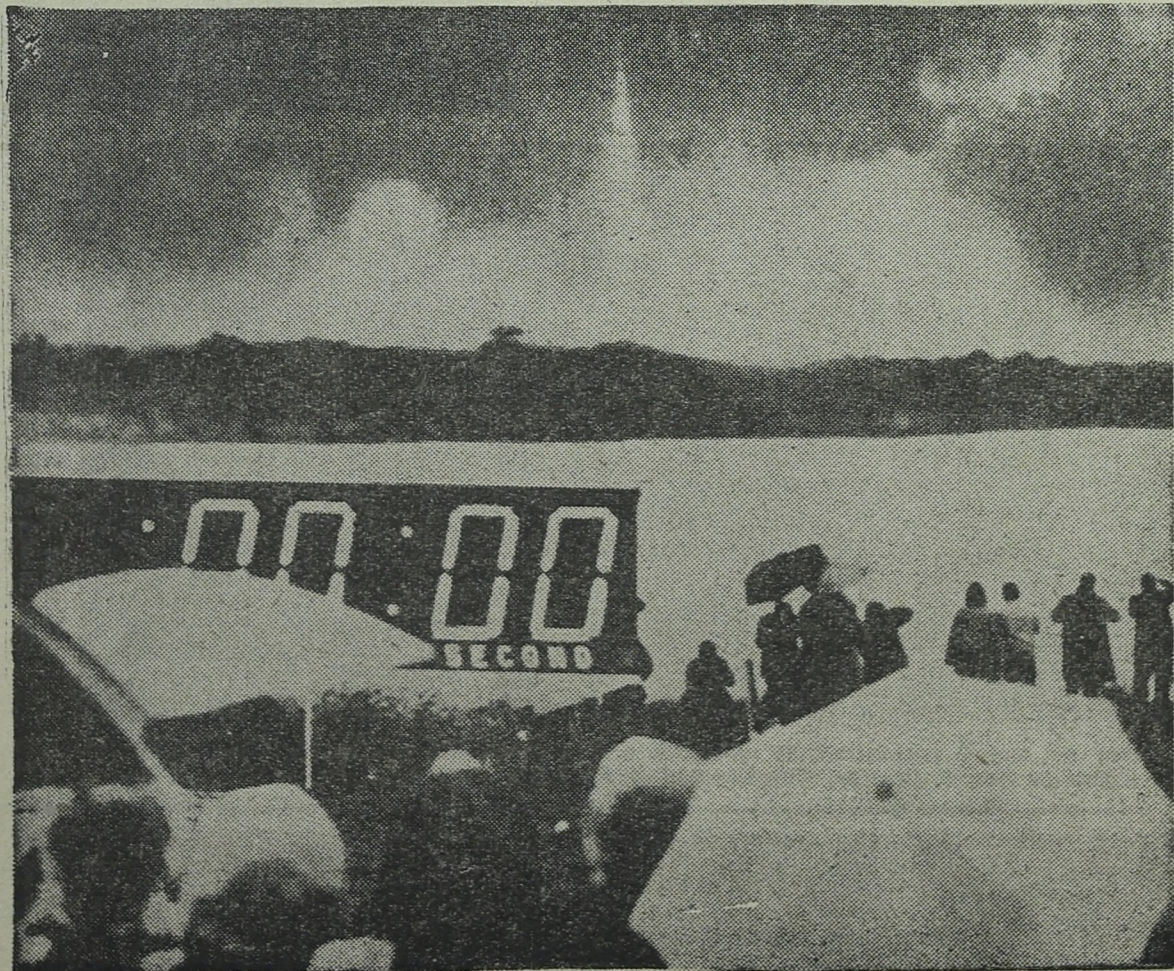
Nava spațială „Apollo-12” se află în ultima zi de zbor. La ora 19,44 (ora Bucureștiului) astronauții au efectuat ultima manevră de corectare a traiectoriei navei înaintea amerizării în Oceanul Pacific în apropierea arhipelagului Samoa.

Prin această manevră nava și-a mărit viteza cu 2,4 km/h astfel că la o distanță de aproximativ 45.660 km de Pămînt, „Apollo-12” naviga cu o viteză de 13.255 km/h.

După numai cîteva minute Conrad transmitea de la bordul navei că se pot distinge contururile continentelor și ale straturilor de nori terestri.

Puțin înainte de efectuarea acestor manevre, astronauții au

DRAGHICI RADA
Mec. Agr.

...momentul ZERO!

(Continuare în pagina a 11-a)

MAX BORN

ȘI FIZICA TEORETICĂ

Matematica, fizica teoretică, fizica experimentală, reprezintă întreaga rădăcină a fizicii moderne.

David Hilbert, Max Born, James Franck, au constituit în 1921 la Göttingen, nucleul din care s-a dezvoltat fizica actuală și care prin reprezentanții săi a contribuit în foarte mare măsură la progresul uluitor al fizicii din vremea noastră.

Majoritatea fizicienilor din lumea întreagă au fost studenți sau cadre didactice la Göttingen între anii 1920 și 1923.

Universitatea din Göttingen a constituit o oază și un loc de pelerinaj pentru tot ceea ce fizica teoretică a avut mai bun.

În climatul de muncă, de luptă pasionată pentru triumful adevărului care a mers până la fanatism, de dragoste pentru știință și de admirație pentru reprezentanții ei, s-a format o colectivitate spirituală care a dăinuit neștirbită și după ce în anul 1933 majoritatea reprezentanților de seamă din acest important centru științific a trebuit să ia drumul pribegiei, stabilindu-se unii temporar, alții definitiv, la diferite universități sau institute de cercetări de mare prestigiu din lumea întreagă, ducând cu ei o făr-

mă din atmosfera în care și-au desfășurat activitatea.

Filozofia clasică germană a constituit un element important în modul în care fizicienii de

la Göttingen au studiat problemele științifice și în același timp a reprezentat un element determinant în înaltul umanism care a caracterizat această colectivitate.

Fizicienii de la Göttingen, cu toate că au fost de naționalități și de virste diferite, s-au considerat cu toții și în orice moment membri ai aceleiași familii. Nimica și niciodată nu a estompat legătura spirituală dintre acești fizicieni.

Max Born, întemeietorul și animatorul școlii de fizică de la Göttingen, s-a născut la Breslau la 11 decembrie 1882. A studiat la universitățile din Breslau, Heidelberg, Zürich, Göttingen și Cambridge, așa cum era obiceiul pe vremea aceea. A obținut titlul de doctor în 1907 la Göttingen, iar din 1915 a funcționat ca profesor la universitățile din Berlin, Frankfurt, Göttingen și Edinburgh. Ca invitat a ținut cursuri la Chicago, Bangalore și Cairo.

Max Born a adus contribuții esențiale în marile probleme ale fizicii contemporane: teoria relativității, mecanica cuantică și dinamica rețelilor cristaline. Pentru rezultatele excepționale ale cercetărilor sale, în 1932 a primit din partea societăților de fizică germane medalia Max Planck, iar în anul 1954 i s-a decernat cea mai înaltă distincție științifică, Premiul Nobel. În cuvântarea ținută cu ocazia înmărmării Premiului No-

bel, Max Born, într-un mod sincer și foarte modest a exprimat aportul personal pe care îl consideră mic, în contextul general al evoluției fizicii teoretice. Este elocvent în acest sens chiar începutul cuvântării sale:

„Lucrările pentru care mi-a revenit cinstea Premiului Nobel pentru anul 1954 nu conțin vreo descoperire a unui fenomen nou al naturii, ci fundamentarea unei concepții noi cu privire la fenomenele naturii“.

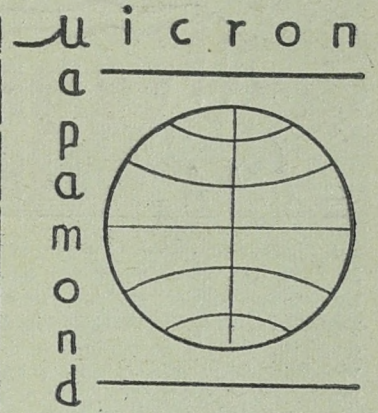
Max Born, care după expresia sa a participat „la marea și sbuciumată dramă a fizicii moderne“, a fost în același timp martorul numeroaselor drame ale omenirii. Până la sfârșitul vieții Max Born a fost preocupat de felul în care omenirea poate evita un nou cataclism.

În anul 1954 s-a reintors în Germania și s-a stabilit la Bad Pyrmont, o localitate retrasă care i-a oferit un climat propice pentru meditație.

La începutul acestui an, la 6 ianuarie, s-a stins din viață la Göttingen, în orașul unde în 1921 a aprins flacăra care a luminat și continuă să lumineze fizica modernă.

Pentru fizică și pentru elevii și colaboratorii săi, Max Born va rămâne multă vreme una dintre cele mai luminoase figuri ale științei contemporane.

Conf. ȘTEFAN POPOVICI

UN NEGRU ÎN FRUNTEA UNEI UNIVERSITĂȚI AMERICANE

Pentru prima oară în istoria Statelor Unite, o mare universitate de stat americană va fi condusă de un rector negru. E vorba de Clifton R. Wharton, care a fost numit rectorul Universității din Michigan.

ROMÂNIA PE LOCUL ȘAPTE ÎN EUROPA

Revista franceză *Historama* publică un foarte documentat studiu referitor la evoluția învățămîntului universitar din 26 de țări din Europa (fără U.R.S.S.), pe care le clasifică în funcție de numărul instituțiilor respective și al studenților care le frecventează. În această clasificare România este trecută pe locul șapte, cu zece instituții universitare (după Anglia cu 42, Italia — 26, R.F.G. — 24, Franța — 23, Spania și Olanda — 12. Ca număr de studenți, România se află pe locul opt în Europa (cu 145.000) după Franța cu 595.000, R.F.G. — 507.000, Italia — 405.000, Anglia — 240.000, Polonia — 230.000, Iugoslavia — 170.000 și Cehoslovacia 162.000. Orașul european cu cei mai mulți studenți este Parisul (158.000), urmat de Roma, cu 55.000.

PRIMA FACULTATE A INDIENILOR PIEI ROȘII

A fost deschisă în rezervația Navală din statul Arizona (S.U.A.) Este vorba de un institut de învățămînt superior experimental, unde vor preda și vor învăța exclusiv indieni. El este subvenționat de către Biroul pentru probleme economice din Washington, care urmează să înființeze în exercitarea diferitelor profesii.

REVISTA UNIVERSITARĂ

Primul număr multilingv al revistei „Noutăți universitare europene“ a apărut de curînd la Paris. Creată în 1965 de un grup de tineri profesori în colaborare cu Biroul de informații al Comunităților europene, această revistă difuzează începînd de acum în patru limbi (engleză, franceză, germană, italiană) articole despre problemele universitare privite „dintr-o perspectivă europeană“ precum și informații practice despre posibilitățile de schimburi.

CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE ÎN PROBLEMELE PĂCII ȘI RĂZBOIULUI

Senatul Universității „Marburg“ din R.F.G. a dat curs cererii de a se crea un institut special pentru cercetări științifice în problemele păcii și războiului. Menirea acestuia — a declarat dr. Czempel, conducătorul viitorului institut — este de a-și aduce contribuția la promovarea idealurilor păcii și colaborării internaționale.

DIN NOU PAȘI PE LUNĂ

(Urmare din pagina a 10-a).

avut ocazia să fie martorii celei mai spectaculoase priveliști — o eclipsă totală a soarelui, acoperit de Pământ, de care se apropiu. Cei trei au fotografiat eclipsa luînd și numeroase imagini ale prelungirilor erupțiilor pe care le-au identificat în atmosfera solară.

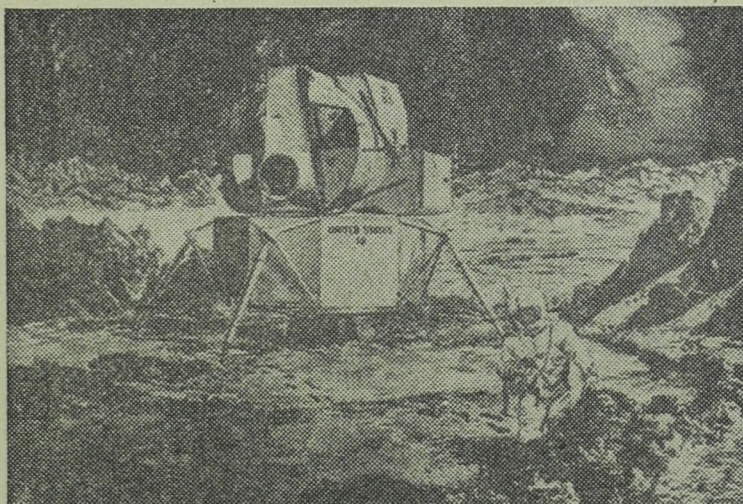
După 10 zile de călătorie prin misteriosul univers nava spațială a amerizat cu succes pe Terra. Cu 5 minute și 28 secunde înainte amerizării s-au deschis automat, după abandonarea scutului termic, trei parașute mici de frînare. Cei trei astronauți, transportați cu un elicopter, purtînd măști de izolare biologică, au fost introduși imediat în laboratorul mobil de carantină în care au stat 5 zile pînă ajuns la laboratorul de recepție lunară a Centrului spațial de la Houston.

Din această perioadă decarantină ei au ieșit abia la 10 decembrie 1969.

Aceasta constituie pînă în prezent prețul pe care trebuie plătit pămîntenilor de către cei care vin de pe Lună, din cauza că proba definitivă că „regina nopții“ nu posedă vreun „microb“ care pe pămînt s-ar putea prolifera într-un mod periculos, nu a fost încă făcută. Deși sînt puțin acei specialiști care mai cred în existența acestor micro-organisme, cu toate că toate probele făcute au fost negative măsurile de precauție tot s-au luat.

Exigențele acestei carantine au complicat și operațiile de recuperare din apele Pacificului. Imediat ce scafandrii au atașat cabinei spațiale uriașul colac de salvare, capacul cabinei s-a

de origine vulcanică. Se apreciază că cele două cutii cu eșantioane au o greutate de 15,8 kg și respectiv 10,8 kg iar rocile din pungile de plastic cîntărește aproximativ 39 kg.

deschis doar cîteva secunde, timp necesar pentru a da măsurile astronautilor.

Cele două containere cu eșantioane lunare au fost minuite cu grijă pînă ce au ajuns la destinație.

Primele impresii comunicate de cercetători asupra bucăților de rocă selenară au arătat că ele sînt acoperite de un praful de culoare puțin mai deschis decît cel adus de Neil Armstrong și Edwin Aldrin și se pare că ar fi

Centrul spațial de la Houston a înregistrat de la seismometrele instalate în Oceanul Furtunilor primul cutremur lunar natural, a cărui cauză însă n-a fost identificată. Șocul seismic provocat de ciocnirea etajului superior al modulului de suprafața selenară a fost înregistrat la Houston tot datorită seismometrelor. Acestea au transmis aproximativ 20 de mișcări seismice care au fost provocate

de căderea meteoritilor care se presupune că au avut dimensiuni reduse (deoarece undele seismice au fost de o intensitate relativ mică). Nu s-a reușit să se stabilească pînă acum cauza duratei mari (de 55 minute) a ecoului undelor seismice și aceasta pentru că pe Pământ durata maximă este de un minut.

Magnetofonul a semnalat o nouă descoperire importantă — detectarea cîmpului electromagnetic al Lunii — de o intensitate cuprinsă între 30 și 40 gamma. Deși este foarte mică în raport cu cea a terrei (35.000 gamma la Ecuator) se consideră a fi mai mare decît cea preconizată de astronomi.

Referitor la aceasta dr. Palmer Dyal, cercetător al N.A.S.A. a declarat că prezența acestui cîmp magnetic presupune existența unei surse magnetice aflate undeva sub crusta ulterioară a Lunii. Identificarea exactă însă se va putea face cu instalarea unor magnetometre în diferite puncte ale suprafeței.

Zeii pătimași în dragoste, disc de aur sau o simplă gaură într-un cer de cărbune, discretă și solidară, Luna se ferește încă să rupă vâlul ce-i acoperă misterele.

Oamenii au vizitat-o numai de două ori și o vor mai face, vor lua cu ei mai multe instrumente. Totuși va veni o zi cînd misterele Selenei vor fi dezlegate și poate va coincide cu aceea în care și cele ale Terrei vor fi înțelese.

MARI UNITĂȚI ALE INDUSTRIEI SOCIALISTE

Industria chimică modernă, în care un loc de frunte îl deține petrochimia, se caracterizează printr-o spectaculoasă dezvoltare a producției și activităților sale constituind prin implicațiile ce le are asupra evoluției civilizației și a standardului de viață, un factor major al progresului tehnic.

În țara noastră conducerea de partid și de stat au acordat atenția cuvenită acestei ramuri majore a economiei naționale aducând-o la o înaltă treaptă de progres și lărgind necontenit baza sa de dezvoltare ascendentă și multilaterală.

Combinatul Petrochimic Pitești, rod al hotărârilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, reprezintă o unitate modernă și de bază a județului Argeș, cu pondere importantă în circuitul economic al țării.

Amplasat în zona industrială de sud a orașului Pitești, Combinatul Petrochimic Pitești este destinat a fabrica o multitudine de produse de o reală valoare pentru economia țării, pe baza valorificării complexe a unor fracții petroliere inferioare și a produselor obținute în cadrul instalațiilor sale.

Combinatul a fost proiectat pe baza celor mai noi realizări în tehnologia petrochimică la nivel mondial, caracterizându-se printr-un grad ridicat de automatizare, printr-o mare puritate a produselor secundare rezultate, precum și prin aplicarea unor soluții tehnologice ce constituie o noutate pentru țara noastră.

Sectorul productiv cel mai important îl constituie Comple-

xul de Piroliză cu o capacitate anuală de 100.000 t etilenă. Acesta utilizează ca materie primă benzinele inferioare provenite de la rafinării prin piroлиза lor urmată de procese de separări pe componente la cald și la rece (până la -140°C) combinate cu hidrogenări selective și procese de absorbție și de extracție. Alături de eti-

lenă mai rezultă propilenă (51.000 t/anual), butadienă (14.000 t/an), aromate (total cca 65.000 t/an), precum și o serie de subproduse valorificabile.

lenă mai rezultă propilenă (51.000 t/anual), butadienă (14.000 t/an), aromate (total cca 65.000 t/an), precum și o serie de subproduse valorificabile.

Etilena și propilena se livrează parțial prin conducte la Combinatul Chimic Rm. Vilcea unde constituie materia primă pentru policlorura de vinil, respectiv pentru o serie de produse prin sinteză oxo. Butadiena se utilizează în cadrul Grupului Industrial Petrochimic Borzești la fabricarea cauciucului Carom, iar aromatele, după cum se știe, constituie o materie primă prețioasă în industria coloranților, medicamentelor, precum și în alte industrii organice.

O parte din etilenă constituie materia primă pentru fabrica de polietilenă din cadrul Combinatului cu o capacitate de 60.000 t/an. Procedeele utilizate sunt polimerizarea la presiune

ridicată (cca 2.000 atmosfere) în prezența peroxidilor organici ca inițiatori de polimerizare. Polietilena rezultă, în peste 50 mărci diferite, în funcție de condițiile de polimerizare impuse, posedă o structură chimică caracterizată prin grad de cristalinitate redus, fapt care o face aptă la articole tehnice flexibile. Mărcile livrate cu prind o gamă ridicată de culori

și nuanțe și sint adaptate pentru anumite condiții de prelucrare.

Un alt sector productiv îl constituie Complexul Cian. Materia primă de bază o constituie propilena care prin amonoxidare în prezență de catalizator specific formează acrilonitrinul (20.000 t/an), la rândul său materie primă la fabricarea fibrelor de tip melană în cadrul Uzinei de fibre sintetice Săvinești. Alături de acrilonitril se produce acetone (valorificat în sinteze organice și ca agent de extracție) precum și acid cianhidric. Acesta din urmă este valorificat în cadrul Complexului Cian la fabricarea cianurii de sodiu (capacitate 3.000 t/an) și a clorurii de cianuril (2.000 t/an). O altă instalație din cadrul Complexului Cian permite fabricarea izotriazonului (2.500 t/an), ierbicid selectiv în cultura po-

rumbului, prin condensarea clorurii de cianuril cu monoetilamină și izopropilamină urmată de condiționare.

Cel mai vechi sector productiv îl formează Uzina de negru de fum, cu o capacitate actuală de 20.000 t/an în 2 sorturi de negru de fum activ: HAF și ISAF cerut în special de industria de anvelope unde conferă produselor vulcanizate re-

legate direct de producția Combinatului. Cercetătorii au la dispoziție laboratoare utilate cu cea mai modernă aparatură, o hală pentru prelucrare de polimeri, iar într-un viitor apropiat o stație pilot dotată cu instalații pentru experimentări semiindustriale.

Deși spațiul de față nu ne permite să scriem mai amplu și despre alte aspecte, nu putem încheia aceste scurte informații fără să amintim de perspective concrete care stau în fața Combinatului Petrochimic Pitești.

Ca urmare a directivelor Congresului al X-lea al P.C.R., această unitate, care încă în acest an a dat țării primele sale produse, va cunoaște în anii cincinalului 1971-1975 o puternică dezvoltare. Pe platforma amintită se vor construi noi capacități de producție care în parte vor dubla pe cele amintite mai înainte, iar altele vor constitui fabrici noi. Din rindurile acestora din urmă vor face parte fabrica de cauciuc stereospecific poliizoprenic, fabrica de oxid de etilenă și glicoli, fabrica de alcool etilic, instalația de etilbenzen, fabrica de metacrilat de metil, precum și o serie de instalații pentru obținerea de polietilenă amid sodiu, polipropilenă, copolimeri $\text{C}_2 - \text{C}_3$, etc.

Iată așa dar un cîmp larg de acțiune pentru viitoarele cadre tehnice ale țării care prin eforturi organizate și creatoare vor putea impulsiona spre noi orizonturi propășirea României Socialiste.

Director general
ING. COSTACHE SAVA

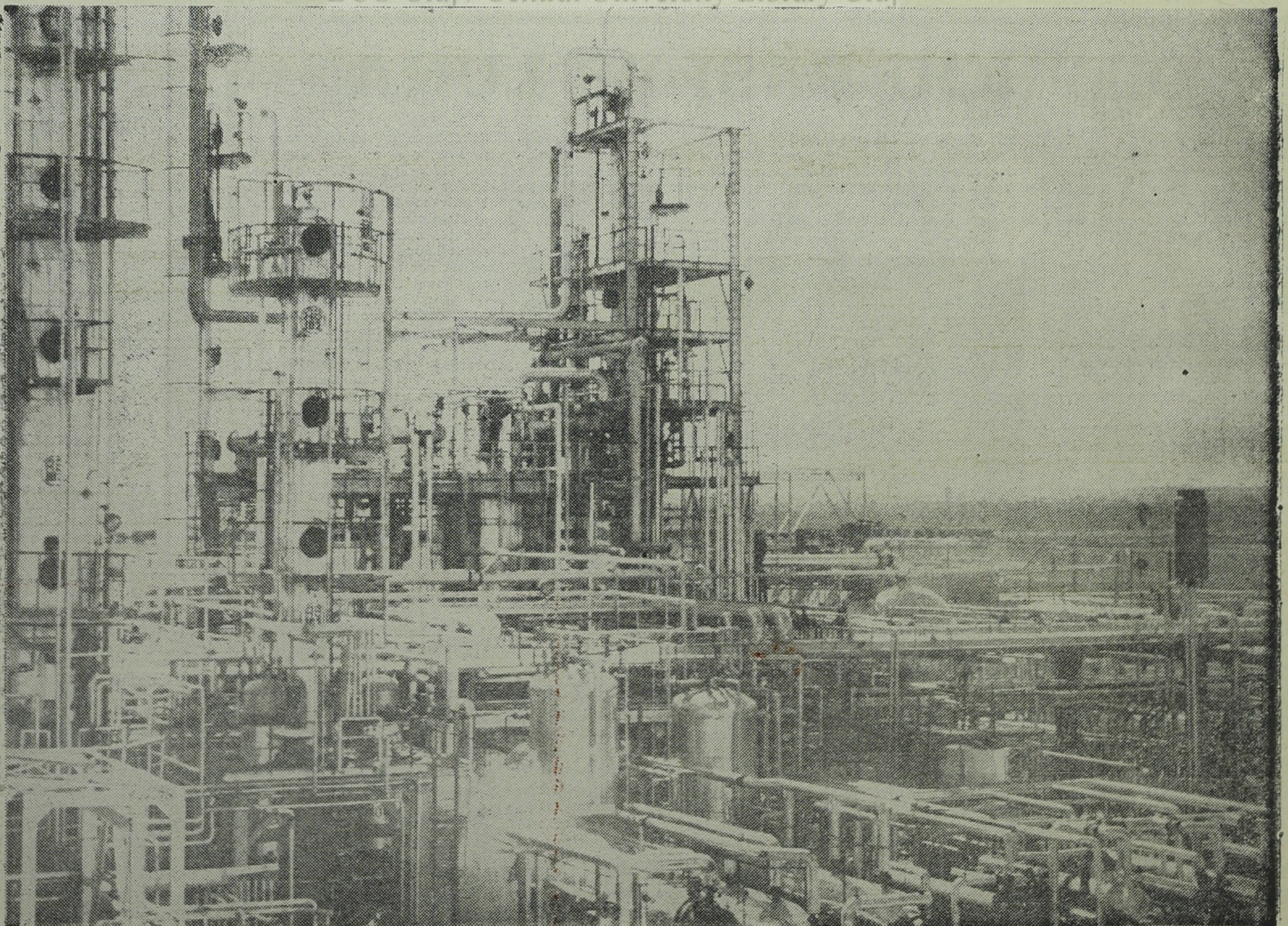
COMBINATUL PETROCHIMIC PITEȘTI

zistență înaltă la solicitări mecanice și la uzură. Ca materie primă pentru negru de fum se folosește uleiuri cu conținut înalt aromatic.

Alături de sectoarele productive își desfășoară activitatea un compartiment mecano-energetic și de automatizare dotat cu ateliere, stații și laboratoare bine utilitate, ce asigură în bune condițiuni circuitele de utilități, lucrările de întreținere, reparații, precum și o parte din producția necesară de piese de schimb.

Un sector de seamă în cadrul controlului de calitate a produselor îl constituie sectorul CTC. Laboratoarele sale asigură în mod centralizat controlul calității materiilor prime și auxiliare, a produselor interfazice și a produselor finite.

Munca de cercetare se desfășoară în mod tot mai rodnic abordându-se teme interesante

Fabrica de acrilonitril vedere parțială.

O VIZITĂ LA BIBLIOTECA I.P.T.

Studiind cu pasiune, lucrind ore în șir în laborator, sau bibliotecă, numai astfel putem stabili legături trainice cu profesia noastră și ni se pot oferi satisfacțiile pe care i le pretindem. Anii tinereții sunt anii de formare a specialistului, dublat de un om de cultură, ani în care biblioteca joacă un rol deosebit. Dacă ar fi să privim numărul orelor de bibliotecă repartizat pe o curbă Gauss, perioada sesiunii ar reprezenta maximul. Practic, biblioteca devine locul de muncă al studentului, el petrecându-și în medie 8-10 ore pe zi în sala de lectură.

Această muncă susținută implică o atmosferă propice studiului. Să vedem care sînt condițiile existente la biblioteca I.P.T. în pragul sesiunii. Obșnuința cu ordinea inginerescă, am căutat un flux propriu bibliotecii:

INTRAREA.

E o intrare-trecătoare: pentru că deservește mai multe obiective; pentru că se trece de la febra talciocului la fiorii studiului... pentru că e o formă trecătoare.

GARDEROBA.

Trecem pe lângă ea și noi, pentru că așa fac mai toți.

DESERVIREA.

E o încăpere mignon, care prin pereții tapisați cu rafturi de cărți și atmosfera-i salubă, aduce a bibliotecă personală; o încăpere în care raționalizarea și optimizarea spațiului a trecut de limita maximă (foto 1). Totuși, în orele de vîrf, devine supraaglomerată, nu mai ajută nici automatismele formate în peste un sfert de veac ale celor două tovarășe, nici amabilitatea lor.

E neplăcut să pierzi cite o fumătate de oră pentru o carte, dar asta nu înseamnă să depășim limitele rezonabilului. De multe ori, apariția unui novice în probleme de bibliotecă (fie el chiar în anul IV) produce mai multă bătaie de cap decît deservirea a zece studenți.

S-ar impune o prezentare de noi fișe de cerere cu completare model, deoarece cele e-

xistente sînt atît de vechi, încît au devenit indescifrabile.

Remarcăm că această secție e una din cele mai solicitate și cu toate acestea face față datorită unui adecvat flux semestrial al cărților; cele cîteva titluri ce nu pot fi obținute uneori se datoresc solicitării lor intense, cît și existenței lor într-un număr prea mare la catedre. Pentru a mări capacitatea de deservire ar fi de dorit să se demoleze soba de teracotă, cu atît mai mult cu cît nu se folosește de mai bine de cinci ani.

TERMEN LUNG. (SALA 6).

E locul pe care-l cunosc studenții din primele zile ale anului universitar, cînd se impart cărțile de căpătîi pentru fiecare disciplină. Atunci cînd intri, ai impresia că nu poți fi refuzat, văzînd maldărele de cărți de pe mese și rafturile supraîncărcate (foto 2). Și totuși, ... de ceri una, de ceri alta, răspunsul e același: Nu mai avem! De ce atunci această imagine falsă de abundență? Pe rafturi zac uneori două-trei ediții consecutive de același titlu și la care nici măcar ultima ediție nu e complet epuizată din librării (vezi cursul de Analiză matematică al tov. prof. V. Mioc, cursul de Organe de mașini de tov. conf. dr. ing. Horovitz etc.). Cei care doresc pot găsi cărți dintr-unuz, depășite, de mult omise din bibliografiile recomandate. Ar trebui să existe și la această secție un flux adecvat de cărți, corespunzător programelor analitice semestriale, însă aceasta este mult îngreunată de supraaglomerarea depozitului principal. O serie de cărți, de cărți depășite, ocupă un spațiu enorm în depozit, așteptînd avizul de topire, dar și topitul e o problemă care necesită aprobări și paraaprobări ale forurilor centrale.

SĂLILE DE LECTURĂ.

Cu cărțile subțioară intrăm într-una din sălile de lectură și căutăm să ne instalăm la una din mese, dar găsim un scaun liber fără paltoane cere ingeniozitate inginerescă. Preferințele de a lăsa fișurile, paltoanele, jachetele pe mese, scaune, ori atîrnate de ferestre

(foto 3) sperăm să fie abandonate o dată cu noul an, dar... Pentru o mai bună plasticitate am încercat să redăm în imagini atmosfera care domnește în anumite puncte ale bibliotecii.

Fotografia ca fotografia, e chestiune de moment, dar sperăm că aceste caricaturi sînt numai situații limită. Stimate coleg sau colegă, presupunem că preferințele tale converg spre fotografie (—paltoanele) și nicidecum spre caricaturi. Dorim să ne-o dovedești!

...ȘI CONCLUZII.

Pentru a avea un răspuns, ne-am adresat tov. ing. Ghișe I., directorul bibliotecii I.P.T., care ne-a lămurit în problemele ridicate de noi.

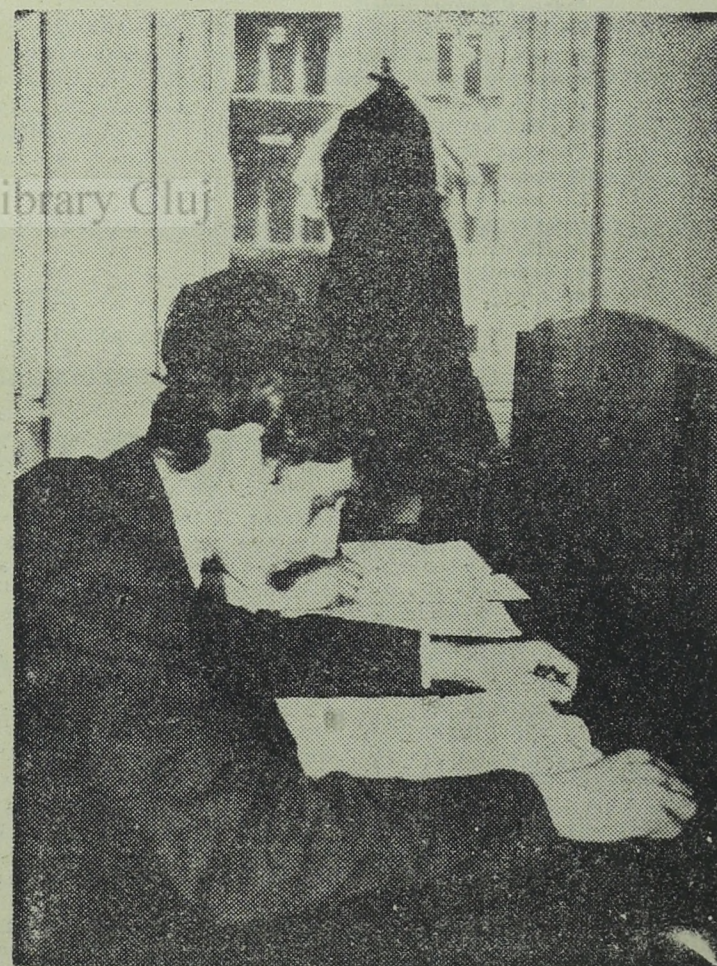
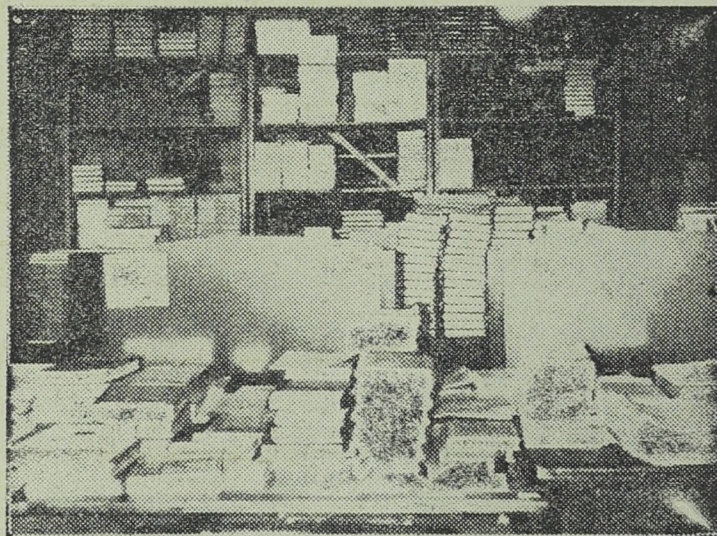
1) Se poate evita aglomerația din jurul orelor 13-14 la ghișeul termenului scurt prin înființarea bibliotecilor de cămin. Acestea li se vor repartiza îndrumătoare de laborator și proiecte, deoarece sînt cele mai solicitate cărți. Indicații privind cadrul administrativ în care se pot realiza vor fi date de conducerea bibliotecii.

2) Multe cărți al căror număr nu acoperă cerințele studenților sînt cărți care la data apariției au fost editate într-un număr prea mic sau nu au fost recomandate de cadrele didactice, astfel că achiziționarea lor s-a făcut într-un număr insuficient astăzi, iar cărțile mai vechi, mult solicitate și astăzi, au fost contractate atunci cînd numărul studenților era de 4 ori mai mic.

3) Schimbul semestrial al cărților de la termen lung este împiedicat de un depozit supraaglomerat, ocupat în marea majoritate de cărți perimate. Problema s-ar solva prin repartizarea unui nou depozit (fie și extern bibliotecii).

4) Ruperea paginilor, șchemelor tehnologice, diagramelor din cărți, sublinieri, desene, corespondențe de tot felul constituie acte de huliganism incompatibile cu etica studentescă.

CSERNY ȘTEFAN,
MIHAI MIHAELA,
ROSENFELD MAGDA

CUGETĂRI

— Omul înțelegător, un om veșnic neînțeles!
— Excepția?... O plictiseală a regulii.
— Instinctul!... Pentru mulți, singura avere.
— Umbra?... Un alter ego cu picioarele mai pe pămînt.
— Fructul oprit nu dă intoxicații, ci doar complicații.
— Nu te ascunde de tine însuși, că te văd ceilalți.

— Cine nu are timp niciodată nu face nimic.

— Cartea vicții este o carte nescrisă ce stă însă la îndemîna oricui.

— Nu încerca să faci tîrg cu cel ce nu vrea să cumpere.

— Cînd ne supărăm pe o oglindă bună o aruncăm pe fereastră... Deci să nu mai dăm examene scrise...

ing. TOMA DRAGOMIR

ZILE

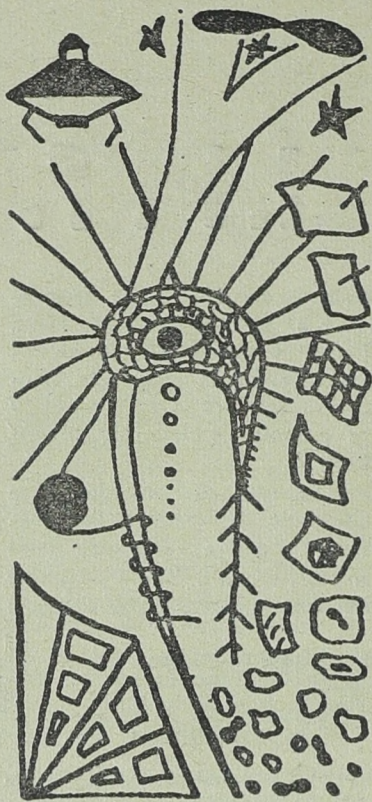
Moartea, planorul supersonic,
Distrugător etern al victății
Balaur atomic, cu fălci ascuțite
de aliaj nobil, călitate de timp
Plutește peste destinele noastre,
Cintărite, evaluate de viață.
Ne urmărește, ne alege.

Zilele în urma noastră
Se adună, cad mereu,
Sînt file dintr-o carte groasă
Atent studiate
Citite în fugă, sau
Cu lacrimi...
Cu mîini tremurînde întoarse greu
Zilele noastre
pietre scumpe lucitoare
în noi, feerice lumini,
Cad monoton la fund
Ca aurul medieval
Cu nave cu tot
În albastrul,
În negrul ocean.

Dar navele, noi,
Trebuie să atingem malul
Să cirmuim
Cu mîini sigure
Cu ochii deschîși spre viitor
Cu creieri lucizi
Puternici.
Noi, ființe raționale,
autodirijabile, perfecte,
Vom continua slalomul
Între stîncile vieții
Le vom evita
Le vom sfida.
Vom lărgei poteca îngustă,
alene șerpuiind
bătută de omul primitiv
pină la traiectoria astrale
Superștiințific calculate
De omul modern călcafe
Către mările infinite

Vom aduna cu grijă
aceste file, la întimplare
duse de vînt.
Acești infiniți mici, jucăuși
Într-un ghem fericit,
de muncă creatoare
Atunci, cu mîndrie, vom
depune pe axul istoriei... zile
Atunci într-o noapte
liniștită
Planorul negru se poate opri
Deasupra patului nostru
Iar noi, prin prisma
tuturor zilelor frumoase
în liniște
ceremonios
ne contopim cu el.

MUCSI LUDOVIC

Reverie

Cu tine calendarul
Valorilor a-nscris
Frumoasa nostalgie
În sens diametral;

Prin tine vîd nestînsă
Refacerea mergînd
Spre calea verticală
Și timpul sideral.

Rămasă generării
Criteriilor ai dus
Profund recunoștința
Urmată de-a ei legi,

În care existența
Specifică formînd
Viziunea din procesul
Genetic lumii-ntregi.

VIOREL LUPU

Daria

Vă prezentăm două:

Salonul anual de artă plastică al județului Timiș s-a deschis în luna decembrie 1969 la Muzeul Banatului. Ca în fiecare an, organizatorii și-au propus a prezenta o imagine, pe cît posibil fidelă, a stadiului actual al creației plastice din orașele Timișoara, Lugoj, Reșița, Turnu Severin. Deși restrînsă, selecția s-a dovedit variată în ce privește modalitățile de exprimare. E greu de a defini nivelul expoziției, comparativ cu expozițiile similare anterioare. Ceea ce este cert e plusul de profesionalizare, grija pentru lucrul bine făcut, pentru finalitate tehnică.

Din grafica expusă, constituind sectorul relativ mai omogen al expoziției se remarcă o serie de lucrări. În primul rînd, laviurile Lidiei Ciolac, de o elevată finețe, precum și lucrările semnate de Virginia Baz-Baraiu, Hildegard Fockner, Xenia Heraclide-Vreme, Eugenia Dumitrașcu, Gabriel Popa, Maria Bogdan-Luminos și a.

O notă aparte fac lucrările lui Gabriel Kazinczy, situate între pictură și grafică, prin acuratețea și raționalismul lor.

EXPOZIȚII DE ARTĂ

La pictură, alături de nume cunoscute ale pictorilor Leon-Vreme, Nuțiu Romulus, Zoltan Molnar, Ion Sulea-Gorj, Adalbert Lucaș, se remarcă proșpețimea prezenței unor tineri ca Ion Tudan, V. Vova Streletz, Vasile Orăvișan Crețu.

Mai eterogenă și mai redusă numeric sculptura este ilustrată prin lucrările semnate de Petru Jecza, Victor Gaga, Octavian Maxim, Ion Pălălău, Nichifor Someșan, Ion Tulcan și a.

Un proiect din domeniul artelor vizuale prezentat de grupul 111 completează ansamblul formulelor de exprimare adoptate.

La Galeria de artă a Fondului Plastic, pentru lunile decembrie 1969—ianuarie 1970, este organizată o interesantă expoziție, deși nu suficient de popularizată, fiind considerată o obișnuită expoziție de Galerie. E vorba de o selecție de bună tinută artistică a lucrărilor unor pictori și sculptori bucureșteni. Nume ca Ion Gheorghiu (prețiozitate cromatică, lirism), Ion Pacea (cromatică densă, contraste puternice), Ion Sălișteanu (abstracție pornită din sursă folclorică), Mihael Rusa (constructivism rafinat), Ion Bilzan (picturalism, rafinement), Gheorghe Saru (armonii subtile), Dietrich Seyler (distinsă prezență de o cerebrală sensibilitate) sînt binecunoscute ca reprezentativi pentru cuceririle picturii noastre din ultimii ani. Majoritatea expozanților fac parte din grupajul de artiști reprezentativi ai picturii românești contemporane. Sculptura, redusă numeric, nu permite concluzii definitive.

Deși nu sînt totdeauna lucrările cele mai semnificative pentru artiștii prezenți, ne bucurăm acest prim contact al publicului timișorean amator de artă cu plastica bucureșteană.

CIPRIAN RADOVAN

Beethoven, omul

S-a născut în 1770 la Bonn și a murit în 1827 la Viena. 57 de ani de viață, 57 de ani de bucurii și suferințe, mai ales de suferințe. 57 de ani închinată muzicii. Căci Beethoven, fără a fi considerat un „Wunderkind” ca Mozart, a dovedit foarte de timpuriu mari calități muzicale. A început să compună tîrziu. Pe vremea aceea Viena, unde se stabilise, era plină de muzica lui Mozart, a lui „papa Haydn”. Și cu toate acestea, cu numai cîțiva ani în urmă Mozart murea în mizerie și era îngropat în groapa săracilor. Oamenii uită ușor. Tînărul Beethoven întîmpină mari dificultăți materiale. Dar el știe că menirea sa este să compună. Și compune mereu. Nu mult, ca Haydn. El e deosebit de scrupulos cu compozițiile sale. Mereu e nemulțumit de ceva, mereu găsește că ceva trebuie schimbat. Și așa apar primele cvartete, prima simfonie, apoi a doua, primul concert pentru pian, primele sonete. Cît de departe sînt acestea de primele sale începuturi, de „Variațiunile pe tema unui marș de Dreisser”. Totuși, Ludwig nu e mulțumit. Compozițiile sale sînt încă prea mult influențate de muzica lui Mozart și Haydn, marii săi contemporani, pe care de altfel îi venerază. El simte însă că înăuntrul său zac mari forțe creatoare, pe care însă nu le poate descătușa. E tot mai exigent față de el însuși. Însă exigența lui merge mai departe, se extinde și asupra oamenilor din jur. Oamenii au-l înțeleg, îl consideră

taciturn, îl ocolesc. Beethoven se simte tot mai însingurat și nici n-a reușit să compună așa cum vrea. Disperat se retrage la Heiligenstadt, o localitate lângă Viena. Acolo, într-un acces de deznădejde, își scrie testamentul, vestitul testament de la Heiligenstadt, trădînd întregul zburcîm al unui om, marea sa dragoste pentru oameni („Voi, oameni, pe care v-am iubit atît și care nu m-ați înțeles...”).

Dar Beethoven reușește să învingă această criză sufletească și începe să lucreze cu înverșunare la o nouă simfonie. În această perioadă, priverile întregii Europe, ale întregii lumi, sînt ațintite spre Franța, unde consulul Bonaparte se impune, dînd lovitură nimicitoare feudalității europene, închistate în dogme rigide, înrobitoare pentru popoare. La fel ca toți oamenii progresiști, Beethoven vede în Bonaparte pe omul menit să elibereze popoarele europene de sub tiranie. Și tocmai această a treia simfonie a sa i-o dedică lui, eliberatorului. Acum e mulțumit. A reușit să compună o muzică nouă, eliberată de orice influență străină, muzică ce pentru prima dată reușește să dea glas sentimentelor, aspirațiilor, năzuințelor sale. Dar la 2 decembrie 1804, consulul Bonaparte se încoronează la Paris ca împărat al francezilor. Beethoven e zdrobit. „Nu a fost decît un tiran, ca toți ceilalți” exclamă el, rupînd cu furie dedicația de pe partitură. Simfonia sa se va intitula de-acum înainte

simplic, „Eroica”, purtînd mențiunea „Per festeggiare il sovvenire di un grand uomo” — „Pentru sărbătorirea amintirii unui mare om”.

Pentru Beethoven urmează ani grei. Datorită unei boli de urechi, netratată cum trebuie, începe să audă din ce în ce mai prost. Dar aceasta nu-l împiedică să compună, să-și exprime prin muzică dragostea sa pentru oameni, pentru viață. Apar monumentală simfonie a V-a, „a destinului”, liniștita simfonie a VI-a, „Pastorală”, simfonia a VII-a, „apoteoza dansului”, cum o numește Wagner, filozoficul concert nr. 4 pentru pian, dinamicul concert pentru pian „Imperialul” și cite și mai cite.

La prima audiere a simfoniei a IX-a, Beethoven stă pe scenă, lîngă dirijor. Dar odată cu stingerea acordului final, nu se întoarce cu fața spre public pentru a primi aplauzele. E de mult complet surd și nu-și poate da seama că simfonia s-a terminat. Trebuie ca dirijorul să-l întorcă cu fața spre public și Beethoven vede în fața sa o mare de oameni care-l ovacionează. Pe obraji îi curg lacrimi. Lacrimi de fericire. Oamenii, contemporanii săi, l-au înțeles — dar creația sa triumfă peste vreme, căci se împlinesc, anul acesta, 200 de ani de la nașterea lui Ludwig van Beethoven, aniversare ridicată la rangul unui festival muzical mondial de întreaga umanitate.

MIRCEA SACUI

Concert de orgă la Biserica Neagră

ape line, văi adinci...
linii frînte printre stînci,
prăpastie
și-n hău, jos, marea...
în zbor de umbre, lină, inserarea...
amurg-aramă, dor nespus,
din nou un fior nesupus
și-n vuietul cu groaza lumii
trece pasărea furtunii:
nimic nu sună a speranță
într-o supremă rezonanță
temple-nclină într-o rină,
veșnicia se destramă,
păsările, negre, toate
zbor pe sus cobînd a moarte,
și în ultima crispare
cînd cu tine tot dispore
iar din tine, peste toate
un fantastic zvon de ape
fire-albastre,
fire-albe,
sună-ncet
și crece în salbe,
domolesc, proptesc, îndreaptă,
urcă-ncet, cu cite-o treaptă,
și-ntr-un cor imens; tăcerea,
aripi albe: învierea,
ocolesc descătusat
chipuri vii.
de lemn sculptat.

OVIDIU RADA CODREANU

Sport și drumetrie

Prin poziția sa, masivul Retezat este zona turistică cea mai apropiată de orașul — și implicit — „orașelul studențesc” Timișoara.

Prin frumusețea sălbatică a creștelor și văilor sale este unul din cele mai îndrăgite și frecventate masive.

Prin indiferența și greșita înțelegere a turismului de încă prea mulți din cei ce-i trechotărele, prin acțiunea naturii, Retezatul „turistic” — potecile, lacurile, marcajele, au avut de

de un albastru infinit, cînd în pinza udă și grea a norilor, al stîncilor dublate ireal de lacurile de la poale, al stîncilor cu violetul intens al rododendronului, cu verdele înfipt asimptotic al brazilor și verdele în-cilicit al jnepenilor, al stîncilor cu cenușiu granitului și irezistibila chemare a înălțimilor.

Zile de vacanță cu porțile dorului și ale visului larg deschise spre nemărginirea stelelor nopții și azurului clar al zilei, zile de vacanță cu muncă.

Academia R.S.R. și întreprinderea balneoclimaterică. Deva s-a realizat curățirea principalelor lacuri, de amprente de tablă de conservă lăsate de turiștii anteriori anului 1969 (și de ar fi numai aceea!) precum și refacerea marcajelor pe câteva trasee turistice și a frontierei rezervației științifice și parcului național Retezat.

Conduși de cadre didactice, studenții au transportat cu rucsacul, cu spatele, cu mâinile, într-un cuvînt „cu ghiarele

MASIVUL RETEZAT, IULIE 1969

suferit degradări mai mult sau mai puțin inevitabile de-a lungul anilor.

Și cum în centrul universitar Timișoara există sute (mii?) de studenți care înțeleg, mai precis simt, că turismul nu este o trecere în goană prin locuri pitorești, că muntele nu e locul unde se ia „masa la iarbă verde”, că definiția cabanei nu e „bufet la altitudine”, că poteca nu e un „corso” neasfaltat pe care să utilizeze la maximum puterea tranzistoarelor, într-o bună zi s-a pus o vorbă, într-alta s-a iscat o mică discuție, a urmat o ședință, s-a luat legătura cu forurile competente și pe nesimțite s-a înfiripat acțiunea „Retezat '69”.

Retezat '69 — pentru 30 de oameni înseamnă zile de vacanță în decorul mirific al stîncilor înfipte cînd în bolta

Muncă nu ușoară dar răsplătită din plin de plăcerea de a face mai ușoară și mai frumoasă trecerea omului de la viața citadină cu măruntele ei bucurii, spre „nirvana” pe care o trăiește orice îndrăgostit al muntelui cînd se află pe plaiurile lui.

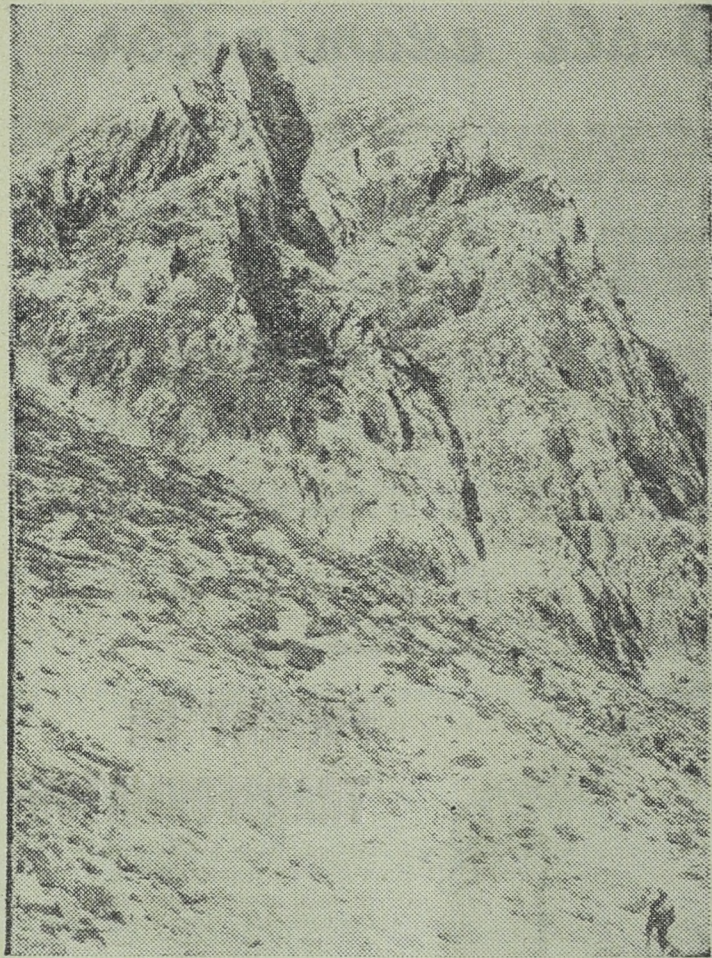
„Retezat '69”, pentru mulți, prea mulți, o necunoscută pe care „Micron” dorește s-o în-lăture din rîndul cititorilor săi (deci a tuturor politehniștilor și nu numai...).

Prin prisma realizărilor „Retezat '69” înseamnă muncă patriotică prestată de 30 de studenți din anii (actualii ani) III și IV ai facultății de electro-tehnică și II ai Facultății de chimie industrială, în cadrul căreia, cu concursul rectoratului I.P.T., C.U.A.S., al C.U.T.

și dinții”, saci cu beton, canistre a câte 20 l de apă, balast, stîlpii de fier ai marcajelor, ori s-au strecurat printre stînci cu bidonul de vopsea și bidoneaua, și astfel pe șeaua Păpușii, pe Custura Galeșului, pe traseele turistice Virful Mare — Păpușa — Peleaga, Șeaua Custurii — Păpușa — Custura Bucurei — Lacul Bucura — lacul Lia, pe creștele ce limitează Rezervația (Virful Retezat, virful Bucura, virful Judele, virful Zănoaga) a apărut vopseaua proaspătă a noilor marcaje.

Malurile lacurilor Bucura, Lia, Ana, Pietrele, Tăul Agățat, Tăul Porții, au fost degajate de ruginitile conserve și sînt din nou gata să-și arate „fața de zile mari”.

Acestea ar fi pe scurt faptele. Dar plăcerea de a partici-

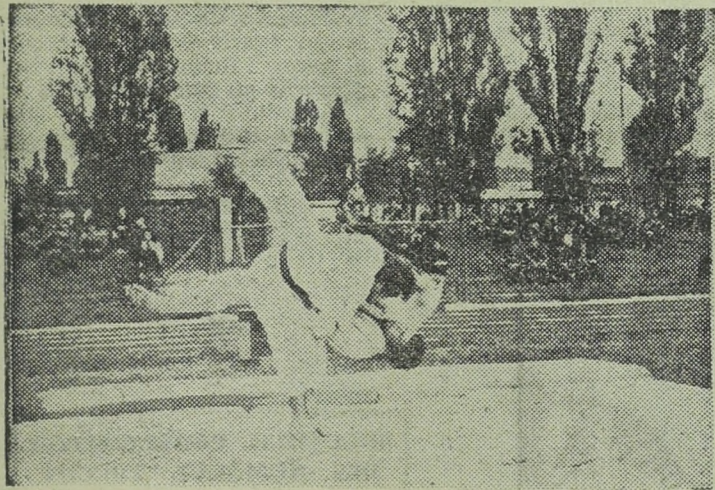

VIRFUL BUCURA — foto E. Lizan

pa la această acțiune, frumusețea clipelor trăite în viața de tabără de la refugiul Gențianu sau Casa Gemenele, nu pot fi exprimate în cuvinte, ele sînt înțelese și bănuite doar de acei care le-au trăit în alte im-

prejurări, de aceea încheierea nu este altceva decît o invitație la începutul unor noi acțiuni similare, unor noi asemenea vacanțe.

CONEA LUCIAN
ELECTROTEHNICĂ III

Adevărul e că în preajma anului 660 î. e. n., cînd a avut loc faimoasa luptă despre care am amintit în numărul trecut, nu prea existau reguli sau legi privitoare la procedeele luptei corp la corp. Intre diversele tehnici conjuze începuseră să se distingă două direcții diametral opuse:

— a luptei brutale, bazate exclusiv pe forță și

— a luptei inteligente, surprinderea adversarului prin suplețe și îndeminare.

Cea de-a doua tendință este cea care justifică considerarea acestei epoci drept preistorice a jiu-jitsu-ului și cea ale cărei principii, în decursul unui interval imens de timp, în împrejurări ne-

lămurite complet, vor cristaliza tehnica celei mai spectaculoase arte martiale.

Acumulările duc treptat la salturi calitative, care se accelerează în mod deosebit în perioada dintre secolele XIV și XVI, concretizîndu-se în apariția primei școli de jiu jitsu propriu-zise. În lipsa unor date precise se recurge la ipoteze, aproximări, deducții logice și... legende. Trei vechi legende se leagă de originile probabile ale jiu-jitsuului. Cea mai frumoasă e cea intitulată: Ciresul și salcia.

Lîngă Nagasaki, spune legenda, locuia medicul filozof Shirobei Akayama. Frămîntat mereu de ideea că bolile și insuccesele o-

mului provin din necorespunzătoare utilizare a corpului și spiritului, a resurselor vitale, filozoful face o lungă călătorie în China, țară în care existau tehnici terapeutice calificate de mulți drent miraculoase.

În timpul călătoriei studiază atent principiile filozofiei tao, acupunctura și câteva din procedeele faimoasei tehnici de luptă chineze wou chou, care utilizează aruncări, luxații și lovituri.

Întors în Japonia, materializează cele învățate punînd la punct câteva metode de reanimare și câteva procedee de luptă, folosînd lovituri asupra centrelor vitale.

Atît noile sale metode medicale cît și cele de luptă dovedesc că înțeleptul Shirobei Akayama înțelese perfect principiul pozitivului din filozofia tao: răului îi onunea răul, forței — forța.

Pe neașteptate, încep să apară esecurile. Pus pe gînduri, filozoful se retrage într-un templu, se izolează și frămîntă mereu lucrurile, căutînd cauza înfrîngerilor și calea cea bună.

„Dacă atac, gîndește el, sînt pozitiv, acționez, îmi folosesc forța, iar cînd mă apăr, mă feresc, sînt negativ. Să opun acți-

templului, Shirobei Akayama s-a oprit să privească pomii care erau acoperiți treptat de fulgii de zăpadă. Și fiindcă întîmplarea îi ajută întotdeauna pe cei pregătiti să o întîmpine, filozoful aponează a prins din zbor sensul alegoric al două întîmplări mărunte din grădina înzăpezită. Chiar în fața sa, puternicele crengi ale unui cireș rezistau cît rezistau neclintite greutateii zăpezii care se aduna, încet dar sigur pe ele, apoi cedau brusc, rupîndu-se. Alături crengile subțiri, dar suple, ale unei salcii mici se aplecaseră treptat sub apăsarea zăpezii lăsînd-o să alunece de pe ele și să cadă din cauza propriei sale greutate, revenind apoi la poziția lor naturală, gata să întîmpine, elastice o nouă încercare.

Așa s-a născut, spune legenda „Yoshun Rvu”, școala „inimii de salcie”, prima școală de jiu-jitsu, artă a supleții.

(Va urma).

PĂRȘCOVEANU DUMITRU

IV RM

JUDO eresuri și realitate (II)

Legendele preistoriei judoului

ni acțiune, pozitivului pozitiv, ca pînă acum, s-a dovedit că nu are sens decît dacă forța mea e superioară forței adversarului. Cum să fac să rămîn mereu negativ, să mă feresc, evitînd astfel să-mi folosesc buclucașa forță pozitivă, păstrînd însă mereu inițiativa atacului?”

Legenda spune că după multă vreme, plimbîndu-se îngîndurat într-o zi de iarnă prin grădina

STUDENTI ȘI STUDENTE!

Participați în număr cît mai mare la competițiile sportive ce vor fi organizate în semestrul II în cinstea Semicentenarului I. P. T.!

D.-ale examenelor

— Vă rog să mă credeți, tovarășe profesor, știu răspunsul, dar el mi s-a oprit în gât!

— Nu mă miră, dacă venea din... burtă.

STUDENTUL: Nu-mi amintesc exact desfășurarea ecuației, dar știu precis că rezultatul este egal cu zero.

PROFESORUL: Exact, ca și răspunsul tău!

In jurul sălii de examen a fost văzută rătăcind de câteva zile o fantomă care a declarat că este un student nepregătit pentru examinare. Rătăcirile continuă.

Lingă un coș de hirtie au fost descoperite o serie de fișici rupte. Pe o rază de douăzeci și cinci de metri a fost descoperit un student rupt de durere. Se pare că ambele descoperiri datează din epoca examenelor nereușite.

La catedra de limbi străine se studiază intens răspunsul unui student dat într-o limbă necunoscută.

PROIECT DE TRANSFORMATOR

Ai primit de multă vreme Tema de transformator Și te-ai conectat pe bare Cam târziu, lucrai în gol

Și când ai ajuns în fine La-ncărcare nominală Ai văzut că ai puțin Săptămîni de socoteală.

Ai lucrat pe brînci de-atuncea, Fără vre-o concesiune (Pierderi mari inițiale Duo la „supratensiune“)

Și te-ai înjugat la calcul Ca să scoți inducția-n jug Liniștea, odihnă, somnul Le-ai trecut sub tăvălug.

Ai ajuns la-nfășurare Și-ai pus straturi pe hirtie Tot atitea cite straturi De sudoare și-au curs ție

Mai trăgînd puțin din riglă Randamentul și-a ieșit Iar cu chiu-cu-va! la urmă Și U de scurtcircuit.

Pin-ce-ai obținut în fine Un curent de mers în gol Ai întîrziat predarea Proiectului la control.

Și-ai să tragi învățătura Ca de-acuma înainte Să bați... rigla și creionul Cit proiectul e fierbinte!

ing. CIUGUDEAN MIRCEA

Scrisoare către J.C.J.

Prin prezenta scrisoare vă facem propunerea ca la viitoarele construcții de cămine (dacă e posibil, și la cele terminate) pentru fete să introduceți și la partea exterioară a camerelor de la parter câte un radiator de calorifer.

Facem această propunere din milă pentru acei studenți care în serile geroase de iarnă sînt „nevoiți” să stea jumătate afară și jumătate înăuntru, neavînd nici o altă soluție în clipele respective.

Situația nu ar fi așa de critică dacă diferența de temperatură dintre partea superioară și cea inferioară a corpului n-ar fi așa de mare. Astfel, în zona de trecere pot apare fisuri datorită cunoscutului efect de dilatație și contracție. Fenomenul este și mai periculos atunci cînd este întărit de vibrațiile din interior ale inimii, putîndu-se atinge chiar frecvența critică de rezonanță. O astfel de situație poate fi fatală, iar insul în cauză nerecuperabil.

Intrucît precipitațiile sînt uneori destul de abundente, fapt pe care cei în cauză evident nu-l mai pot sesiza, n-ar fi rău să se prevadă și un acoperiș suplimentar.

Cu speranța că sugestia noastră va fi luată în seamă, vă mulțumim anticipat.

Cu stimă, „MICRON”

Colectivul de redacție:

Sef lucrări ing. Mircea Ciugudean; Asist. Gabriela Coltescu; Adrian Novac — redactor șef; Magda Rosenfeld redactor șef adjuncț; Lucian Conea secretar de redacție; Ștefan Cserny; Violeta Bohancu; Doru Brad; Claudia Buta Brașovean; Rada Drăghici; Mihaela Mihai; Virgil Pascu; Corneliu Popovici; ing. Marius Popovici; Mircea Săcui; Ioan Sovar; Neonela Tafuni; grafica Adolf Losacova și Ludovic Muesi.

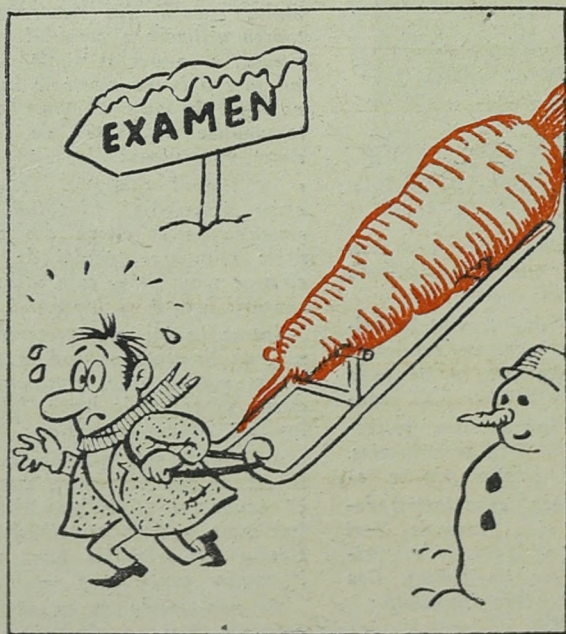
CHIMIE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ORIZONTAL: 1. Produs chimic argilos — Rocă sedimentară, materie primă în industria ceramică. 2. Fără miros — Element de rotație. 3. Bielă plus manivelă. 4. Perioadă de timp geologică — Conducător de trib maghiar, întemeietor de dinastii — Astatiniu. 5. Nicolae Grigorescu — Nu este uscat! — A solici organele de rotație ale unei mașini peste limita admisibilă. 6. Fel — Produse care au primit calificativul C.T.C. 7. Zeul vînturilor în mitologia greco-romană — Astru. 8. Metal folosit în industria sticlei, pentru a-i da culoare — Corp geometric, formă în care cristalizează multe substanțe. 9. Produse ceramice deteriorate — Animal sălbatic. 10. Fibră textilă sintetică, produs al Combinatului chimic de la Săvinești — Artă. 11. Alcool — Ajutor! 12. Cămași femeiești — Suprafață cilindrică interioară a unei piese — Rădă.

Vertical: 1. Liant — Intre-

prinderea de colectare a metalelor! 2. Formă de manifestare a materiei — Joc de pietre! 3. Material constitutiv al scoarței terestre din care se pot extrage metale — Produs finit al industriei sticlei (plural). 4. Nume de fată — Unealtă pentru încălecat euptorul. 5. Unitate materială sau spirituală, după care e alcătuită lumea, după Pitagora sau Leibniz — Obișnuit. 6. Iridiu la patrat! — Parte componentă a oricărei balanțe. 7. Instrument folosit de chimiști — Olimpiu Zamfirescu. 8. Și în industria lor, chimia are rol co-irizitor — Obiect ce se predă în liceu. 9. Dimitrie Bolintineanu — Lazăr Oprea. 10. Produs al industriei chimice — Actiniu — Audiatur și de studenții de la Chimie industrială. 11. Udrea Traian — Aluminu — Instalație folosită la tratarea termică a sticlei, ceramicii, metalelor. 12. Pistă modernă de atletism, o nouă cucerire a chimiei — Astfel.

„7”

— Marele merit al examinatorului electronic este că îl face mai simpatic pe cel în carne și oase.
— Una e să ai capul în curs, alta e să ai cursul în cap.
— Se spune că primul semn al bătrîneții este criticarea celor tineri. Pentru mine, toți tinerii sînt perfecți.
— A început o luptă acerbă împotriva absențelor nemotivate și a învins exmatricularea.
— Imi plac romanele scrise de cei de o vîrstă cu mine. Poate fiindcă avem o experiență comună.
— Mi-a trebuit destul de mult timp ca să înțeleg că primele bănci sînt neîncăpătoare pentru toți studenții.
— Paradoxal, dar muzica ușoară m-a ajutat să trec peste clipe grele.

cont. B. ROTENSTEIN

Microsioane

MERELE

Pe o bancă în parc, trei fete se certau care este cea mai frumoasă. Cînd a trecut un bătrîn cu o plasă plină de mere, l-au oprit și l-au întrebat. După puțină gîndire, acesta a ales cîte un măr frumos pentru fiecare și a plecat fără să spună o vorbă Mirate, fetele se uitau după el, și mîncîndu-și mărul, așteptau un alt trecător care să le spună, totuși, care este cea mai frumoasă.

VASUL CHINEZESC

Pisica torcea leneș, cocoțată pe etajeră și frecîndu-se de un vechi vas chinezesc. Femeia înghețată de groază privind vasul care se clătina și care pîna la urmă căzu jos, făcîndu-se fîndări. Abia atunci, ea răsuflă ușurată: „Bine că nu era apă înăuntru, că s-ar fi pătat covorul și parchetul!”.

UȘA

Ca să nu-l deranjeze nimeni, și-a făcut casa fără ușă. Oamenii nu aveau la ce bate și plecau.

Ieri a avut prima vizită. Cel care venise nu obișnuia să bată la ușă.

GURMANDUL

Dintre toate tablourile din expoziție, „Natură moartă cu fructe și vinat” i-a plăcut cel mai mult. I se făcuse o poftă grozavă să le mînce.

LA EXAMEN

Profesorul: Ce însemnătate are pentru istorie faptul că Cezar a trecut Rubiconul spunînd „Zarurile au fost aruncate”?

Studentul: E o dovadă importantă că tablele se jucau de pe vremea romanilor.

NICOLAE GHERMAN,
I Ch.

SOLUȚIILE PROBLEMELOR DIN NUMĂRUL TRECUT

1. Sorin Titel: Copacul.
2. „Inter” întotdeauna în deplasare apare prima pe teren.

In viața lui
trebuie o țintă
precisă!!

608 64

26
Număr special dedicat colegelor noastre

Micron

ORGAN AL CONSILIULUI UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI
DIN INSTITUTUL POLITEHNIC TIMISOARA

Anul II Nr. 12

martie 1970

8 pagini

DIN SUMAR:

**COORDONATE ALE
PREOCUPĂRILOR
FEMININE**

STUDENTUL ȘI FAMILIA

EXTEMPORAL DE 8 MARTIE

2 PAGINI DE POEZIE

POSIBILA MODĂ 70

MAGAZIN

COORDONATE

ALE PREOCUPĂRILOR FEMININE

Una din particularitățile semnificative ale dinamicii forței de muncă în societatea contemporană este antrenarea într-un ritm extrem de rapid a femeilor în producție.

La începutul secolului ponderea femeilor ocupate în producție nu depășea 20% din populația activă în principalele țări industriale. În prezent, în multe țări capitaliste peste o treime din numărul celor ce muncesc sînt femeile.

Ca urmare a creșterii numărului de femei antrenate în producția socială, sporește activitatea economică a populației, ceea ce contribuie la sporirea produsului social și a venitului național. Revoluția științifică-tehnică, schimbările structurale care se produc în economia socialistă dau posibilitatea atragerii masive a femeii în producție.

În țara noastră, populația feminină reprezenta în perioada 1960-70 circa 51% din populația totală a țării, ea constituind o importantă rezervă potențială de muncă și creație. Problemele ridicate de valorificarea acestei rezerve nu sînt lipsite de dificultate.

Prima problemă ce se ridică e aceea a eficienței participării femeii la activitatea economică. După cum se știe, Engels, vorbind despre atragerea femeii în producția socială, a arătat că marea industrie a redeschis femeii drumul spre producția socială, dar numai femeii proletare. Însă, datorită condițiilor economico-sociale specifice capitalismului ea e pusă în fața unei alternative: „dacă-și îndeplinește îndatoririle în serviciul privat al familiei, ea este exclusă de la producția socială și nu poate câștiga nimic; iar dacă vrea să participe la producția socială și să trăiască din munca ei, este în imposibilitate de a-și îndeplini îndatoririle familiare”. (F. Engels, „Originea familiei, a proprietății private și a statului”).

Realitatea demonstrează că și în societatea socialistă angajarea femeii în producția socială ridică în prim plan raportul între activitatea femeii în producția socială și îndeplinirea îndatoririlor sale familiare.

Este acceptată de noi toți concepția marxistă conform căreia prima condiție a eliberării femeii este ca întregul sex feminin să se întoarcă în producția socială, dar în așa fel încît munca pe care o depune să nu excludă posibilitatea îndeplinirii sale familiare. Principalul, socialismul asigură libertatea și egalitatea deplină a femeii în societate, dar condițiile economice de care dispunem nu pot încă asigura întotdeauna posibilitatea imbinării ideale a obligațiilor familiare și a celor din producție.

După părerea noastră, ocuparea femeii trebuie privită sub două aspecte: social și economic. Din punct de vedere social, de la început trebuie să admitem că femeia trebuie să se bucure de aceleași drepturi ca și bărbatul, neexistînd nici o justificare pentru acei care consideră că femeia tre-

buie să-și limiteze orizontul la îndeletnicirile casnice, care-i creează o structură sufletească și intelectuală unilaterală, simplistă.

Atragerea femeii în producție presupune inevitabil preluarea treptată a funcțiilor ei economice și de educație din gospodăria particulară, de către întreaga societate. După cum se știe, mica gospodărie consumă un volum mare de muncă, chiar în condițiile unei familii medii. În general femeile cu ocupație casnică consumă în jur de 8,1 — 9,2 ore pentru munca în gospodărie. Activitatea casnică este mult ușurată dacă este dotată cu mașini de uz casnic, dar modernizarea ei substanțială se poate obține numai dacă această muncă este organizată pe plan social. În acest caz, obținem o productivitate a muncii mult mai ridicată și vom putea înlocui volumul mare de activitate casnică a femeilor cu un volum mult mai mic de muncă socială.

În acest scop, trebuie mult extinsă rețeaua de servicii, începînd cu creșele, continuînd cu cele ce se ocupă de alimentația publică, etc. Înainte de toate însă, trebuie dezvoltate instituțiile pentru îngrijirea copilului, care să acorde o îngrijire calificată copiilor mamei ocupate în producție. Considerăm că ar fi deosebit de important de exemplu, ca noile locuințe să fie astfel planificate, încît diferite servicii să fie asigurate chiar în cadrul blocului.

Dacă luăm deci în considerare faptul că serviciile necesare familiei pot fi îndeplinite în condiții organizate din punct de vedere social și cu o productivitate mult mai mare, activitatea casnică a femeilor nu mai este rentabilă. Pe de altă parte, eficiența muncii femeilor ocupate în producție presupune că venitul net astfel creat să acopere cheltuielile necesare pentru organizarea și perfecționarea instituțiilor și serviciilor amintite și să asigure și un beneficiu. În caz contrar, munca femeii nu este rentabilă, chiar dacă munca ei ar fi utilă și necesară în diferite ramuri de producție, dar, din considerente de ordin social nici în acest caz nu putem neglija acei factori care impun atragerea femeilor în producție. Conform calculelor făcute în unele țări socialiste, s-a confirmat categoric că: valoarea nou creată prin atragerea femeilor în producție este mult mai mare decît cheltuielile necesare eliberării lor din munca casnică și ca urmare atragerea femeilor în munca socială este nu numai o necesitate socială, ci și o necesitate economică.

În țara noastră, atragerea masivă a femeilor în producția de bunuri materiale a contribuit la creșterea acumulărilor, fiind în același timp un mijloc important de creștere a veniturilor reale ale familiilor.

Populația feminină angajată în producția socială a R.S.R. reprezintă circa 24% din totalul populației, iar din populația feminină a țării, numărul

femeilor direct participante la munca de înfăptuire a marilor directive creatoare reprezintă circa 47%, cifră care depășește într-o proporție însemnată nivelul din alte țări.

Analizînd direcțiile principale ale ocupării femeii în țara noastră, se remarcă faptul că deși are loc o tendință permanentă de scădere a numărului femeilor ocupate în agricultură, această ramură își menține rolul primordial.

În general, ponderea ridicată a femeilor ocupate în agricultură este un fenomen pe care îl întîlnim în majoritatea țărilor, însă în țara noastră se situează la un nivel care depășește cu mult nivelul atins

în alte țări. Modificarea substanțială a structurii economice românești, realizarea unui ritm înalt de creștere a producției industriale, și extinderea unor activități implicate de progresul industriei determină și o tendință puternică de atragere a forței de muncă feminină spre ramurile neagricole. Baza acestui fenomen o constituie influența revoluției tehnico-științifice asupra economiei noastre.

În aceste condiții numărul femeilor ocupate în industrie la 1.000 de locuitori crește de la 21,7 în anul 1960 la 36,4 în 1970 și se estimează la peste 50 în anul 1980. Cu toate acestea, ponderea femeilor ocupate în industrie din totalul femeilor ocupate în economia națională la nivelul atins în prezent și chiar al cel prevăzut în perspectivă pentru anul 1980, rămîne scăzut în comparație cu alte țări.

Ținînd cont de ritmul ridicat a economiei naționale pînă în 1980, precum și de ponderea relativ mică a femeilor ocupate în ramurile neagricole, considerăm îndreptățită concluzia că există posibilitatea ca femeile să fie atrase într-o măsură și mai mare în activitățile economice decît s-a făcut pînă în prezent.

În etapa actuală, deosebiri biologice, fiziologice între bărbat și femeie, impun anumite diferențieri pe sexe între ramuri și diferite munci în cadrul ramurii, deoarece este știut că femeile nu pot fi angajate la orice muncă fizică grea. Pe zi ce trece însă, schimbarea condițiilor de lucru ca

care se extinde mult, electronică. Asigurarea noilor locuri cu forță de muncă feminină într-un grad ridicat impune și schimbarea atitudinii unor conducători la angajarea în muncă a femeilor. Se impune deasemenea necesitatea dezvoltării unor instituții care să orienteze tineretul spre diferite ocupații, în funcție de condițiile create de actualele realizări tehnice și sociale în producția țării noastre. În deosebi ar fi necesare centre de orientare și îndrumare profesională care să recomande tinerelor fete profesiunile pentru care au aptitudini și care sînt necesare în economia națională.

Prevederile Congresului al X-lea al P.C.R. în legătură cu desfășurarea învățămîntului, științei, ocrotirii sănătății și a altor servicii deschid perspectiva atragerii sporite a forței de muncă feminine în aceste sectoare.

Condițiile create de orînduirea socialistă pentru instruirea profesională, libertatea de a-și alege ocupația în concordanță cu aptitudinile și inclinațiile lor, accesul larg la toate formele de învățămînt, au făcut posibilă creșterea impresionantă a numărului femeilor școlarizate, prezența lor în tehnică și știință. În munca de cercetare lucrează aproximativ 3.000 de femei, în învățămîntul superior peste 4.000, iar în întregul învățămînt peste 100.000.

Rezultatele dobîndite pînă în prezent în ocuparea femeii constituie premise și mai importante pe calea sporirii participării ei în producție și în toate domeniile activității sociale, iar manifestarea largă a capacității milioanei de femei din țara noastră în sfera activității materiale și spirituale, în conducerea treburilor politice, este o expresie a superiorității democrației noastre socialiste.

La rîndul lor femeile din țara noastră și-au unit gîndurile, voința și hotărîrea de a munci pentru înfăptuirea programului de dezvoltare multilaterală a societății noastre socialiste. Femeile din țara noastră, — românce, maghiare, germane și de alte naționalități se angajează în scrisoarea Plenarei Consiliului Național al Femeilor adresată Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu: „...Insufletește de perspectivele luminoase înfăptuite de documente programate pentru Congresul al X-lea al Partidului, care exprimă năzuințele și interesele profunde ale întregului popor, ale națiunii noastre socialiste, sînt hotărîte să-și aducă întreaga contribuție la înfăptuirea cu succes a măreței opere de construire a socialismului, de ridicare a României socialiste pe noi trepte ale progresului și civilizației ei”.

Lector. ELENA FELDMAN

STUDENTUL ȘI FAMILIA

Catedra de științe sociale are în planul său de cercetări un studiu sociologic cu privire la profilul spiritual al studenților din centrul nostru universitar. Aflind și de pregătirea unei microsesiuni pe această temă, ne-am adresat tovarășei lector Vera Farkas, pentru a obține câteva lămuriri în legătură cu problemele din domeniul dinseși de cercetare, „Studentul și familia”.

— Ce considerente v-au condus la alegerea acestui capitol din Interesantul studiu întreprins de catedră?

— Noi considerăm că în studiul sociologic al profilului spiritual al studentului o mare importanță o are și concepția studentului cu privire la familie, știut fiind că familia este o parte componentă importantă a societății noastre socialiste. Constituirea ei, climatul, înțim care se stabilește în interiorul său are, după părerea noastră, un important rol și o influență puternică asupra activității desfășurate de membrii familiei în societate. De asemenea, trebuie apreciat la justa valoare rolul formativ al familiei cu privire la viitoarea generație. Toace acestea duc la importanța socială a cunoașterii concepțiilor tinerilor cu privire la căsătorie, familie.

În condițiile istorice actuale, procesul de maturizare a tineretului este mai rapid decât în trecut și considerăm că el are importante consecințe asupra integrării sociale a tinerilor intelectuali. Concret, el are posibilitatea de a forma un cămin mai de timpuriu, având o situație socială și materială asigurată.

De asemenea, faptul că diferența în poziția socială a sexelor a dispărut, face, între altele, ca o serie de factori noi să acționeze asupra familiei. Concepția studenților cu privire la căsătorie și familie stă la baza opțiunii în alegerea tovarășii

lui de viață și se integrează în mod organic în fizionomia spirituală a lor.

— Este știut că în decursul anilor, fiecare tână, își formează un ideal despre oameni în general și despre viitorul tovarăș de viață în special. În acest sens, la ce concluzii a ajuns cercetarea întreprinsă de dv.?

— Este foarte adevărat că un anumit ideal cu privire la tovarășul de viață se formează la tineri, mai mult sau mai puțin conturat, și că acest ideal are, mai târziu, o influență uneori hotărâtoare în alegerea perechii. Concluzii încă nu aș putea formula, deoarece cercetarea se găsește încă în prima sa etapă și prelucrarea datelor e în curs de desfășurare. Totuși, unele constatări, chiar sumare, arată că la majoritatea studenților criteriile de alegere sînt juste, bazate pe o îndelungată reflecție internă.

În acest sens, mă voi referi drept exemplificare la răspunsurile primite de la studenții I.P.T.

Este semnificativ că din 396 subiecți băieți, 197 optează în alegerea soției pentru calități intelectuale, și numai un număr neglijabil, de 15 studenți, pentru calități fizice. Din 130 fete chestionate, 91 dorresc de la viitorul soț calități intelectuale.

Este evident că există o opțiune pentru calități intelectuale accentuată la fete, constatare care poate fi interpretată nu numai pozitiv, dat fiind că în această opțiune pot interveni și influențe externe. De remarcă că la fete nu există nici o opțiune pentru calități fizice, ceea ce dovedește o deplasare a opțiunilor spre valori superioare. Se observă că majoritatea răspunsurilor fetelor optează pentru o specialitate înrudită sau identică, pe cînd la băieți majoritatea ar dori ca soția să aibă o specialitate diferită.

Una din constatările, considerăm îmbucurătoare, care rezultă dintr-o sumară analiză, este

că situația materială luată drept criteriu de alegere apare într-o proporție neglijabilă. Mai mult decât atât, în chestionarele completate, unii subliniază că „nu-i interesează situația materială”.

— Avînd în vedere cele afirmate de dv. la început, cu privire la maturizarea mai rapidă a tineretului, în ce măsură acest fenomen se reflectă în alegerea momentului căsătoriei și în ce măsură integrarea social-profesională a femeii are influență asupra opțiunilor pentru diferențe de vîrstă?

— Considerăm că atât fenomenul maturizării mai rapide, cât și integrarea social-profesională are influență asupra acestor probleme. Se observă că majoritatea studenților și studențelor se gîndesc la încheierea căsătoriei după terminarea studiilor, dar înainte de 39 de ani, și, după părerea noastră, această hotărîre denotă gradul de seriozitate cu care tinerii privesc căsătoria și familia, căci astfel există garanția unei stabilități material-morale a căsătoriei. Că problema întemeierii familiei constituie o preocupare importantă a tinerilor rezultă și din faptul că dintre subiecții supuși cercetării noastre, un număr important și-o fixează drept scop în viață, urmînd imediat în ordine după cel profesional. Stabilirea căminului, seriozitatea cu care tinerii se gîndesc la această problemă rezultă și din aceea că cea mai mare parte a subiecților doresc copii, motivîndu-și opțiunea prin expresia „pentru fericirea căminului”.

În ceea ce privește diferențele de vîrstă, majoritatea sînt pentru 2-3 ani. Credem că și în acest sens acționează factorii social-economici caracteristici pentru orînduirea noastră, care permit o apropiere a vârstei celor doi soți.

— Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a ne acorda câteva minute în legătură cu această mult discutată problemă.

EXTEMPORAL DE 8 MARTIE

Iertare, fetelor!

Și să nu vă supărați, băieți... poate că de vină e paralizantul efect al întrebării pe care v-am adresat-o, aproape invariabil în aceeași stupidă formulă: „Ce semnificație are pentru tine ziua de 8 Martie? Recunoaștem că n-am făcut decât să vă stimulăm stereotipia răspunsurilor, dar totuși... primăvara vine totdeauna cu un pic de nebulie, aduce nedezmîntit căldura... Că-ți păi, băieți? Și iarăși vă scuzăm: bîntuia un crivat de sesiune, știm. De aceea n-a picat nimeni la examenul nostru. Dar numai crezînd că poate examenele vă obsedau, poate întrebarea „prea oficială” v-a făcut să disimulați și să nu ne spuneți în cuvinte simple un gând frumos, numai al vostru ne-am hotărît să dăm notă de trecere prea multelor răspunsuri trase parcă la șapirograf care repetă mereu:

„În ziua de 8 Martie se sărbătorește pe tot globul Ziua internațională a femeii ș.a.m.d.”

În rest, măcar pentru că nu ați aplicat șablonul, chiar dacă și voi v-ați apărut uneori de reportericeasca noastră indiscreții, cu altă armă, mai vicleană, a glumei... tot e bine băieți!

— Categorie, dragă P. A., „...totul e să știi ce înseamnă 8 Martie”... Și e vorba indiscutabil despre „o zi care poate spune multe, atât pentru noi,

Dacă te referi la o anume Eva, nu s-ar spune că te preocupă prea mult. Dacă te gîndești la toate... mai rău.

Chiar nu întîlnești nici una în restul zilelor?...

2. „O zi de vîrf pentru vînzătorii O.C.L.-ului. „Mda, ... te apropii de ideal.”

3. „Noaptea Sfîntului Bartolomeu pentru ghiocel”. Sinistru... în primul rînd dacă-i zi, nu-i noapte, și apoi ghiocelii sînt tratați cu ceva mai multă gingașie decât hughenoșii.

4. „Singura zi în care bărbății nu întîrzie la ședință”. Ar fi o catastrofă: de altfel, probabil întîrzie prin O.C.L.-uri.

Am mai dat notă mare, fără comentarii, următoarelor extemporale:

— X. Y. „Cred că noi, studenții, ar trebuie să ne respectăm mai mult colegile, care poate vor deveni soții (!) Sic) și nu numai colegile din facultatea noastră, ci și de la alte facultăți... Să nu uităm însă nici de mamele noastre. Mulți însă uită de această îndatorire, de aceea ar fi bine să le amintim.”

— Kaycsa Atilla, III Chimie. „... ne poartă gîndul spre acele ființe dragi care ne înconjoară cu delicatețea și bunătatea lor... să nu le dezamăgim, nu e firesc și nu avem dreptul s-o facem. Este o zi ca oricare alta, și totuși în această zi cerul găzduiește stoluri compacte de gînduri cu aceea-

UN GHIOCCEL DE ZIUA LOR

Dacă la început, prezența femeii în rîndurile studenților Școlii Politehnice era un lucru neobișnuit, astăzi, depășind condiția unui orizont îngust, literalmente domestic, o găsești în număr aproape egal cu al bărbaților în amfiteatrele și laboratoarele facultăților noastre.

Familiarizîndu-se tot mai mult cu problemele tehnice, căuțînd să-și însușească tainele meseriei, mîinile ei gingașe minuiesc cu îndemnare rigle de calcul, proiectînd fel și fel de aparate, mașini și construcții, mîinile ei stăpînesc coloșii uzinelor, ce-i par acum doar ingenioase bibelouri mîinile ei prepară substanțele viitorului și tot ele îmbrățișează cu căldură iubitul, femeia găsindu-și în felul acesta locul cuvenit în uriașul angrenaj al societății noastre. Cu mult entuziasm, devotament și spirit de iniția-

tivă tînăra studentă, prietenă și tovarășă de muncă, confirmă zi de zi înaltele speranțele cu care este creditată generația noastră.

Conturîndu-se ca o personalitate multilateral pregătită, întîlnim colegele studente pe panourile de onoare ale tuturor facultăților.

Așfel, la Facultatea de chimie, printre cei mai buni studenți se numără și Both Lia, anul IV, Mihai Mihaela, anul III, Galandauer Judita, anul III, Vlah Eugenia, anul V și altele.

La facultatea de mecanică agricolă, o întîlnim pe Curican Doina, anul IV, Kovacs Hilda, anul IV, Vătuia Leontina, anul IV, Begu Liana, anul III.

Din numărul mare de studente care fac cinste Facultății de electrotehnică, pot aminti pe Dena Sabina, anul III EM, Bica Anca, anul III CE, Boldoa

Elena, anul III CE, Vlass Mariana, anul III CE, Căpățînă Felicia, anul IV CE, Vlăduț Dorina, anul IV CE, Stolan Adriana, anul IV EE, Paraschiv Lucia, anul V EE, Petruț Emilia, anul V EE.

La facultatea de construcții Hațeg Virginia, anul III, Haș Paraschiva, anul IV, Aldea Mariana, anul III.

La facultatea de mecanică întîlnim pe Heller Ana, anul V TCM, König Mariana, anul IV TCM, Maier Dorina, anul V UTS.

Desigur, n-am reușit să înmănușez aici decât un număr foarte mic dintre studentele care fac cinste institutului nostru. De aceea îi rog pe toți colegii lor studenți să le ofere în locul meu cei mai frumoși ghioceli. E ziua lor, și o merită pe deplin.

IOAN SOVAR
V. MA.

cît și pentru sexul frumos”, chiar dacă nu ne-ai mărturisit ce înseamnă pentru tine.

— Tot atîta dreptate are și Ilie Nistor, III Chimie, care probabil știe de mult totul despre semnificația primăverii și a ajuns mult mai departe cu panseurile sale. Într-adevăr, femeia nu-și pierde feminitatea chiar dacă „poartă pantaloni și joacă fotbal. Atît doar că se schimbă mai repede decât reușim noi să renunțăm la ideile noastre vechi și înguste cu privire la femeie și feminitate”.

—Ești la subiect, și ai pertectă dreptate, Braun Gheorghe. Mecanică III, atunci cînd afirmi că „Ziua de 8 Martie e o zi ca oricare alta, căci este doar una din zilele în care trebuie să ne purtăm draguț cu... Ele”. N-ar strica să știm toți adevărul ăsta. De altfel, noi ți-am dat nota maximă.

— R. V. — Sintem, și nu, de acord cu tine cînd afirmi că ziua de 8 Martie ar fi:

1. „o zi omagială, care ne reamintește de existența Evei”.

și destinație — locul de unde primim căldura atît de necesară fiecăruia din noi”.

— Gusti. „Prieten, dacă în restul zilelor sufletul tău n-a cîntat pentru Ea o arie numai a lui, pe care Ea s-o fi sîrșit în privirile tale, în gesturi sau în flori, fă-o acum!...”

— Necunoscutul... Îți mulțumim pentru tot ce ne-ai scris și mai ales pentru tot ce n-ai uitat atunci cînd ne îndemni să ne gîndim „la toate femeile care lucrînd anonim zi de zi aduc prețioasa lor contribuție la înflorirea vieții, la instaurarea păcii pe întregul pămînt, la femeile vietnameze, care se sacrifică cu eroism, la cadrele didactice, la toate femeile de pe pămînt...”

Vă mulțumim la toți, prieteni, și încheiem relînd extemporalul lui Kaycsa Atilla: „În această zi, pe toate lungimile de undă se transmite același mesaj: Îți mulțumesc, îți mulțumim, vă mulțumim...”

REDACȚIA

Dulceața de nuci

Acolo tu stai trează, decent îmbrăcată și albă,
Cu alte mâini, cu alte priviri,
Îți primești darurile, scrisorile,
Acolo vei da viață copilului tău,
Duminica îl vei scoate la aer, vei cumpăra flori
bărbații geloși te vor privi, galeși
Și seara vei croșeta pentru soțul ursuz și îndărătnic
În timp ce acesta își va face bilanțul zilei ce moare
între brațele lui cu mușchii adormiți, anchilozafi
ca niște motani ce s-au pindit și plictisiți adorm...
Peste o zi, îți vei întâlni prietenele
gălăgioase și decolorate
Sușotind prin piață îți vei pierde jumătate din zi
După care tinără, întinzi masa sub nucul din curte
Bărbatul amețit va mirosi a crîsmă și a fum de țigară
Și tu fericită ai să-l zîmbești, fericită...
Îți vei alăpta copilul și-i vei cînta fals
Niciodată n-ai cîntat altfel
nu, alte defecte nu ai
Și eu trecînd din întimplare prin preajma ta
Și întimplarea e nenorocoasă îți spun
Am să-ți laud copilul cu numele tău
Mirată, ai să mă inviți acasă, probabil soțul va fi în
treburile lui,
O dulceață de nuci verzi, apă și celelalte ne vor lăsa
Puțin să ne privim, stîngaci și nepricepuți la replici
Vom ride mult, îmi vei arăta grădina și odaia copilului
și bazinul cu broaștele gălăgioase,
Apoi, conducîndu-mă pînă la poartă,
O să îmbătrînești și o să te sprijini greu de mine.

Vin duminicile...

Cum vine o duminică lângă tine,
Și asta înseamnă plajă și puțin dragoste
și drumul acela cu trenul ticsit,
adăpostind țărani somnoroși și bătrîne precupește
și bărbatul pe care începuseși să-l uiți
venind să te-amăgească cu neuitarea lui...
Apoi-duminicile viitoare, nepregătite te găsesc
pentru tandrețe, și cum te obosesc atunci șoaptele lui,
dinții, care cîndva îți plăceau strălucind în întuneric,
aceleași cuvinte, dezbrucate de sens,
postogolite caraghios de la unul la altul
ca niște bile albe de biliard...
Și vin duminicile, cînd te găsesc puțin bătrînă,
puțin amețită de băutura pe furis băută,
de clevețea pestriță a vecinilor banali,
de cadourile lui inuile,
de îmbrățișările lui-același de altădată,
puțin mai nervoase, mai neliniștite, mai increzătoare
Și TU stînd în dreptul LUI-necucernică, negoală,
nefemeie-dragoste,
puțin obosită de așteptarea lui, puțin găsindu-l altfel,
și plaja aceea din zori, întotdeauna caldă,
întotdeauna aceeași, pe care v-ați regăsit ca la început -
zeii propriilor voastre haine,
nevolnice acum...

ION CĂDĂREANU.

Cea mai nebună dragoste

Cea mai nebună dragoste
a început cu ochii.
Culorile s-au contopit într-una
și lucrurile s-au împuținat toate.
Simple ca lumina
poveștile au învăluit, cuminte lumea.
Umirile au pornit senine
cu privirile,
să caute trupul și căldura.

Și-odată, glasurile au țipat crispate
ca tăiate
și vîntul a suflat nebun cu firea.

Ochii, numai ochii existau în noapte!
Și-n jurul lor
în cercuri stînsse
rătăcea
căutînd,
iubirea.

Metaforă cu lună

Luna
răsare mereu alta
Aseară,
am încercat s-o schimb
cu ochii fetei.
Luna mea
s-a ridicat din ape
albastră ca și ele.
Noaptea
a fost frumoasă
și începusem să visez ;
apoi
ca-ntotdeauna,
spre zori s-a făcut frig,
și luna-ochi
a dispărut ca cealaltă
în apa ei adîncă
din care se născuse.

Atîta lumină

De unde atîta lumină
Atîta alb
Atîta argint
Atîta polei ?
Mă pierd
Și dispar.
Iar tu îmi dai sărutul
De care mă tem
Sărutul în lumină,
Sărutul în alb,
Sărutul în argint, în polei...
Acum aștept amurgul

OVIDIU RADA CODREANU

C
Bărbatul-femeie
ai existenței. Băr
Timpul care
Nașterea, apo
simțit nevoia să-
Reprezentările au
și femeia au deve
Iată femeia,
Femeia a fost reg
răsfățata, iubita. Ș
complexă, prietena
posibilă, reală sau
capacitatea de dă

„Sărutul”, con
plului, a constitu
ției brincușiene.
găsit cea mai sim
prezentare.

De la prima
batul și femeia, s
te, din variantă
suprem, cercul al
găsesc, două jum

Poarta sărutu
Poarta sărutu
fă și moarte, moa
Poarta sărutu
giu iubirii.

V I S E

Soarele,
Imensul astru
Răsărise.
Lumina lui
Îmi încălzea
Un cer de vise.

Un nor
A apărut atunci
În calea lui,
Și cerul a pălit
Lăsînd o slabă umbră
Pe fața visului.

Veni apoi
Amurgul,
Lipsit de strălucire
Și soarele
Își stinse
Încet, văpaia lui.

Și zarea
Plîngea parcă
Lacrimi mari de stropi
De dragul
Visului
De fericire.

În noaptea care s-a lăsat
Sub mîngîierea asprei lune
Visam din nou
Frumosul-mi vis
Crezînd că este
Tot ce nu e...

NUNO

*Mă iubește,
nu mă iubește...*

Mă iubește, nu mă iubește,
Mă iubește, nu...
Suspină parcuri și alei
Cad petale albe și roz. Aruncate
cu mîini tremurînde
de tineri fericiți
sau foarte triști.

Dacă mă iubește, arunc floare
moartă.
Alerg la tine, cînt de fericire
glumesc, visez
mă simt bine.
Iar floarea neînsufletită și
aruncată de mine
E călcată în picioare în praful aleii
singur, uitată de toți.
O ridic
O arunc între surorile triste
primitoare
Cu lacrimi reci pe petale
Le datorez un zîmbet. Roșesc
Florilor!
Vă mulțumesc

Dacă... nu mă iubește
Păstrez ciotul rămas din plantă
Îmi continui drumul singur
Șterg două lacrimi din ochi.
Zimbesc florilor
Ele-și pleacă capul
Mă înțeleg singur
Îmi dăruiesc surioara cea mai frumoasă
frumoasă...
Să nu rămîn singur.

Mă iubește, nu mă iubește
Mă iubește, nu...
Pînă cînd nesiguranța?
Poate... poate toată viața...

LUDOVIC MUCSI
Ch. IV.

Tainice rădăcini

Nu știe nimeni
Nu crede nimeni
Creștem ca doi copaci trufași spre cer
Ne înălțăm drept
Fără să ne inclinăm unul spre altul.
Nimeni nu vede
Nimeni nu crede
Că în adînc rădăcinile s-au împletit.

Primavara în zadar

Oameni grăbiți
Opriti!
Mugurii înverzesc...
Dar voi purtați ochelari de soare.
Tineri însetați
Ascultați!
Pasărea cîntă...
Dar pe străzi răsună shake-ul.
Bătrîni gîrboși
Simțiți?
Adie vîntul...
Dar voi aveți cojoace

THIRY AGNETA

De mult...

De mult erai mereu cu mine
Cînd ochii-i îndreptam către frumos:
Spre pomii-n floare primăvara,
Spre naltul cer albastru, sau presărat cu stele,
Sub brazii falnici, pe gros covor de cetini,
În picurii de rouă pe iarba adormită.
Te așteptam pe cerul despîcat de fulger,
Sau pe tălăzuirea calmă-a mării;
Pășeam alături sub lumina rece de neon
Prin feeria marilor orașe
Sau prin cătune cufundate-n noaptea grea.
Pe virful-nșipt în nori, nu eram singuri:
Mă îmbătam de aer și privești pentru doi.
Cu tine-n gînd, zburam pe pîrîia-nzăpezită,
Sau mă pierdeam în ploie de toamnă, 'n ceașă.
Și risul ți-l ghiceam în clinchet de cristal
În șoapta frunzelor de vînt înfiorate.
Privirea ți-o căutam în trandafirii albi;
Stringîndu-le tulpinile în mîna
Simțeam ce cald e roșul buzelor visate.
Tu îmi zîmbeai din tomuri prăfuite,
Din foaia încă albă, din rame aurite și statui...
De mult erai mereu cu mine
Cînd ochii-i îndreptam către frumos.

VIRGIL CUSPA

C U L

partener indispensabil
care se scurge.
arta, același. Omul a
și a descoperit arta.
lungă perioadă cuplul
le unor aspecte umane.
armoniei, perfecțiunii.
de adorație, păpușa,
noastre, personalitate
devenind o unitate
de inteligența și

primordiale, ideea cu-
palele motive ale crea-
etamorfozare cuplul și-a
pură și mai perfectă re-

ul, în care figurile, bîr-
et, deși mult esențializa-
ul ajunge la acel simbol
mătăși îmbinate, care se
r-un tot absolut.

sărutului.
între generații, între via-
ai, omagiu cuplului, oma-

Ciprian Radovan

O INALTA CONCEPTIE DESPRE DRAGOSTE

Mărturisesc că la început, când mi s-a sugerat această temă, am fost puțin dezorientat. Nu vedeam, deși îmi dădeam seama în mod intuitiv de existența ei, legătura între muzică și femeie. N-aș vrea să fiu greșit înțeles; nu mă gândeam că această legătură n-ar exista, în fond orice om sensibil iubeste muzica, însă nu vedeam care ar fi contribuția pe care și-au dat-o și și-o dau femeile pentru dezvoltarea artei sunetelor.

După ce am reflectat însă la acest subiect mi-am dat seama că dezvoltarea muzicii este atât de organic legată de nume, multe din ele ilustre, ale unor femei, încât cuprinsul unui articol, oricât de vast ar încerca să fie, este cu totul insuficient pentru a demonstra aceasta.

Intr-adevăr, se pare că nu au existat compozitori femei care să se ridice la genul unui Beethoven, unui Mozart, unui Schubert. Acesta însă nu poate să ducă la afirmația că femeile nu compun muzică. La noi în țară numai, există multe compozitoare foarte talentate, printre care Hilda Jerea, Carmen Petra Basacopol, compozitoare care aduc prin creațiile lor, pline de o sensibilă trântă artistică, o importanță contribuție la ridicarea edificiului muzical al României.

În privința femeii interpret însă, lucrurile stau cu totul altfel. Intr-adevăr, în istoria universală a muzicii, a interpretării muzicale, există numeroase femei ale căror nume sînt înscrise cu litere de aur. Intr-adevăr, cine a egalat vreodată perfecțiunea inter-

este considerată printre cele mai bune în rîndul formațiilor de acest gen.

Domeniul în care s-a manifestat cele mai bine genul muzical feminin este însă opera. Intr-adevăr, de la începuturi și pînă azi istoria operei este „punctată” de nume de cîntărețe vestite intrate azi în legendă: Maria Malibran, Giuditte Pasa, Adelina Patti, Nely Melba și multe, multe altele. Iar în zilele noastre, nu cred să existe meloman care să nu fi auzit de Joan Sutherland, Maria Callas, Victoria de Los Angeles.

Și din nou, pot afirma cu mîndrie că școala interpretativă românească s-a impus cu pregnanță și în lumea operei. Începînd cu Eufrosina Vlastopescu care a încîntat auditoriul din marile capitale europene la începutul secolului trecut, continuînd cu marea noastră Darclee — creatoarea rolului Tosca și mai încoace cu Elena Teodoru, Maria Ciobotaru, Lia Pop, Ana Roja-Vasilu, toate aceste mari cîntărețe au răspîndit pretutindeni faima școlii de canto românești. Astăzi, această faimă este purtată pe meridianele globului de Viorica Cortez Guguianu, Marina Krilovici, cele mai tinere reprezentante ale acestei vestite școli.

Și pentru că veni vorba de tinere reprezentante, trebuie să amintesc de noua școală violonistică românească, care prin Silvia Marcovici, Mariana Sirbu, timișoreanca Angela Gavrilă, și altele, se impune în viața muzicală internațională.

pretării, tehnica interpretativă a Wandei Landowska. Wanda Landowska a fost cea care la începutul secolului nostru a reactualizat, a reimpus un vechi instrument, pe nedrept uitat pînă atunci. Și trebuie mult geniu pentru a putea impune un anumit instrument în fața întregii lumi muzicale. N-aș putea încheia prezentarea Wandei Landowska fără a arăta că aproape toți marii pianști din generația mai tînră i-au fost elevi.

O altă mare pianistă, Clara Haskil, a fost inegalabilă în tălmăcirea muzicii lui Mozart. Clara Haskil a reușit, cu marea ei sensibilitate, să redea, ca niciodată pînă la ea, finețea, gingășia, grația acestui mare compozitor. Și sînt în mine mîndrie, cînd mă gîndesc că Clara Haskil s-a născut în rîndul elitei interpretative la București.

Trecînd la violoniste, nu voi da decît un nume, intrat azi în rîndurile celor mai ilustre din cele ce alcătuiesc generația actuală: Lola Bobescu. Interpretarea ei, plină de farmec și temperament, a impus-o în rîndul elitei interpretative mondiale. Trebuie adăugat că formația de cameră condusă de Lola Bobescu

N-aș putea încheia articolul fără a aminti încă unul din rolurile pe care le are femeia în lumea muzicală. Acela de a forma muzicienii. Intr-adevăr, și în acest domeniu, femeile s-au impus cu pregnanță. E suficient să amintesc de marea prietenă a lui Enescu, Nadia Boulanger, eminentă profesoară la Conservatorul din Paris, care îmi vorbea emoționată acum cîțiva ani despre nenumăratele generații de muzicieni conduse de dînsa pe drumul greu, dar atât de frumos, al împlinirii muzicale. Sau de neuitata Florica Musicescu, căreia marea ei elev, Dinu Lipatti, îi datorază atîtea.

În încheiere, țin să subliniez că cele prezentate nu constituie decît o infimă parte a importanței contribuției pe care și-au adus-o femeile la dezvoltarea artei muzicii.

În prezent, întîlnim pe ațișele concertelor tot mai multe nume de femei, dovadă elocventă a marilor lor calități artistice, calități care se pot valorifica tot mai mult în epoca modernă, în epoca noastră, în care femeia își ia locul cuvenit în toate domeniile activității umane.

Mircea Săcu

Caracterizat de o aspirație permanentă spre perfecțiune, spre desăvîrșirea personalității, spre absolut, Saint-Exupery a avut ca preocupare centrală omul, viața și valorile lui spirituale. Iar dintre acestea, a acordat multă atenție dragostei, sentimentul inflăcărat al tinereții, dar și conștiință, al maturității.

Cea mai frumoasă dintre cărțile sale, „Micul prinț”, minunat poem filozofic în proză, are ca temă centrală iubirea. Note despre dragoste și fericire găsim însă și în „Pămînt al oamenilor” sau „Citadela”.

„Dar elanurile, regretele, suferințele dulci sînt totuși bogății. Fragedele fete tinere, în seara primei lor iubiri, cunosc tristețea și plîng. Tristețea e legată de farmecul vieții”, notează el în „Pămînt al oamenilor”. Tot despre începuturile dragostei, ca și despre primejdiile care o pîndesc, ne vorbesc aceste citeva reflecții dintr-o escală în Argentina: „Dar vine o zi în care în tînră față se trezește femeia. Ea-l așteaptă visînd pe acela căruia îi va conferi maximum de calificare: nouăsprezece. Un nouăsprezece apasă pe fundul unei inimi. Și atunci se înfățișează un imbecil. Pentru prima dată niște ochi atît de ascuțiți se înșeală și-l găsesc în culori frumoase. Dacă spune și versuri, imbecilul e crezut poet. Și i se dăruie lui această inimă ca o grădină sălbatică, lui, căruia nu-i plac decît parcurile îngrijite. Iar imbecilul pleacă ducînd cu el prințesa în robie”.

Împotriva unor asemenea greșeli, este necesară alegerea atentă, compararea, pentru că „E atît de grav să treci de la starea de față la starea de femeie!”. Trandafirul, floarea iubită de Micul prinț, îi spune acestuia: „Trebuie totuși să rabd vreo două-trei omizi dacă vreau să știu cum arată fluturii. Pare-se c-ar fi ceva nespun de frumos”.

Cît de grea este însă apropierea, formarea legăturii între doi oameni, unirea a două destine: „Punta Arenas! Mă rezem de o fîntînă și privesc la fetele tinere. La doi pași de grația lor, simt mai bine misterul uman. Intr-o lume în care viața iese atît de frumos în întîmpinarea vieții, în care florile se întîlnesc cu florile în însuși leagănul vîntului, în care lebăda cunoaște toate lebedele, singuri oamenii își zidesc solitudinea. Cît spațiu sapă între ei spiritul! Un vis de față tînră o izolează de mine, cum să urc pînă la ea? Ce să cunoști dintr-o tînră care se întoarce acasă cu pași înecîți, cu ochii plecați și surzîndu-și ei însăși, deja plină de născociri și de minciuni adorabile? Ea a putut să-și infiripe un regat din gîndurile, din glasul și din tăcerile unui amant, și de atunci pentru ea nu mai există, dincolo de el, decît barbari”. Numai timpul poate cimenta o astfel de legătură. Timpul petrecut împreună duce la formarea unei viziuni comune, unitare, despre viață, dragoste, fericire. El poate arăta dacă intr-adevăr ființa iubită merită unicitatea cu care o investim, dacă este, așa cum o vedem, singura în felul ei, cea mai potrivită sufletului și concepției noastre. Și astfel, tot ceea ce e legat de prieten ajunge să aibă pentru celălalt o însemnătate deosebită, semnificații pînă atunci nebănuite. Intr-un frumos limbaj metafo-

ric, în care verbul „a îmblinzi” semnifică începuturile dragostei, vulpea îi spune micului prinț: „Dar dacă tu mă îmblinzești, viața mi se va înșenina. Voi cunoaște sunetul unor pași deosebit de al tuturor. Pașii atunci mă fac să intru sub pămînt. Ai tăi mă vor chema din vizuină, ca o melodie. Și apoi, privește! Vezi tu, colo, lanurile de griu? Eu nu mîncînc pîine. Lanurile de griu mie nu-mi aduc aminte de nimic. Tu ai însă pămîntul de culoarea aurului. Va fi, de aceea, minunat, cînd tu mă vei fi îmblinzit. Griul, auriu și el, îmi va aminti de tine. Și-mi va fi nespun de dragă murmurarea vîntului prin griu”.

Deoarece dragostea înșamnă individualizare, nu este maturizată pentru acest sentiment decît o conștiință care s-a pătruns adînc în ideea valorii umane. Nu poate fi concepută iubirea care să nu aibă la bază cel mai profund respect pentru ființa îndrăgită, respectarea demnității și a libertății partenerului. Nu este, de multe ori, suficient nici acest fond de frumoase sentimente. Fără o cunoaștere adîncă a firii umane, a psihologiei sexului opus, pot exista mereu lucruri mici care să pună în pericol dragostea. Gîndindu-se că „Florile-s plîpînde. Sînt neștiutoare. Își fac și ele curaj cum pot. Se cred grozave cu spini lor...” „Micul prinț recunoaște, într-o discuție cu autorul, că i-a trebuit timp pentru a ajunge la această înțelegere: „Florile sînt atît de ciudate! Dar eram prea tînră ca să știu cum s-o iubesc”.

Iată deci că Saint-Exupery, atît de romantic, de avîntat, nu exclude luciditatea, rațiunea în dragoste. O înțelegere superioară, pusă în slujba iubirii, nu face decît să întărească sentimentul, astfel încît diferențierile dintre cei doi devin reale puncte de apropiere, de îmbogățire spirituală reciprocă.

Întîlnind într-o grădină de pe Pămînt mii de trandafiri ce semănau leit cu floarea de pe asteroidul său, pe care o credea unică în univers, „Micul prinț se simți foarte nefericit”. Depășind însă momentele de amară decepție cu ajutorul înțeleptei vulpi, el ajunge să înțeleagă de ce floarea iubită este totuși unica pentru el: „Voi nu semănați întru nimic cu floarea mea... Ea însă, singură, e mai presus decît voi toate laolaltă, fiindcă pe ea am dat-o cu stropitoarea. Fiindcă pe ea am adăpostit-o eu sub clopotul de sticlă. Fiindcă pe ea am ocrotit-o eu cu paravanul. Fiindcă pentru ea am ucis eu omizile (afară de cîteva, pentru fluturi). Fiindcă pe ea am ascultat-o eu cum se plîngea ori cum se lăuda, ori cîteodată chiar cum tăcea. Fiindcă ea e floarea mea”.

În felul acesta, viața comună împărtășirea celor mai înalte sentimente, ca și a bucuriilor și necazurilor existenței, este de natură să creeze o deplină încredere reciprocă, o armonie care să reziste tuturor încercărilor: „Cînd cineva a îndrăgît o floare cum numai una se află în milioanele de stele, lucrul acesta este de ajuns pentru ca el, privindu-le, să fie fericit. Floarea mea, își spune el, e undeva, acolo...”

Dezvăluindu-și cu răbdare unul altuia sufletele, cunoscîndu-se reciproc cu sinceritate, îndrăgostiții sînt încet

cum li se conturează țeluri, scopuri identice în viața „A iubi nu înșamnă a ne privi reciproc, ci a privi împreună în aceeași direcție” („Pămînt al oamenilor”).

Sentiment înălțător, adevărată piatră de încercare a caracterelor, dragostea este incompatibilă cu simțul proprietății, cu dorința de posesiune exclusivă, cu înăbușirea libertății celuilalt. Aceasta scoate iubirea din sfera relațiilor umane, căci unul din cei doi este considerat un simplu obiect: „Nu confundă iubirea cu delirul posesiunii, care aduce cele mai crunte suferințe. Căci, contrariu părerii comune, dragostea nu te face să suferi. Ceea ce te face să suferi e instinctul proprietății, care e contrariul dragostei” („Citadela”). Aceste observații sînt foarte prețioase astăzi, cînd relațiile dintre băieți și fete sînt mereu mai deschise, mai naturale, cînd camaraderia și sportul creează apropieri ce ar putea nemulțumi o minte limitată.

Mai există în opera lui Saint-Exupery o remarcă foarte prețioasă, a cărei înțelegere, chiar și atunci cînd ne vine greu, ne poate scuti de multe suferințe, de iluzii dureros deștrămate: „Trebuie să ceri de la fiecare numai ceea ce fiecare poate da. Autoritatea se bizuie, înainte de orice, pe rațiune”.

Deși găsim în opera sa și cîteva formulări care la prima vedere ar pleda pentru irraționalism, pentru un misticism idealist: „Limpește-ți vezi decît cu inima” sau „Ochii sînt orbi, cu inima trebuie să cauți”, ele constituie în realitate îndemnuri la depășirea aparențelor, la înțelegerea profundă a esențelor.

Constatarea din „Micul prinț”: „Durerea întotdeauna trece” poate fi legată de un pasaj de observație adînc umană din „Terre des Hommes”: „Oameni care au trăit vreme îndelungată dintr-o iubire puternică, de care au fost mai apoi dezmosteniți, se satură cîteodată de singuratică lor noblețe. Ei se alătură vieții și-și găsesc fericirea într-o dragoste mediocră”.

Calea înțelegerii este singura care trebuie urmată. Saint-Exupery a urît întotdeauna teatrul, nefirescul, îngustimea de concepție, absolutizarea unilaterală: „Am cunoscut un sinucigaș tînr. Nu mai știu ce durere în dragoste îl împinsese să-și tragă cu griji împinsese să-și tragă cu griji un glonte în inimă. Nu știu cărei ispite literare cedase îmbrăcîndu-și mîinile cu mînușă albe, dar îmi aduc aminte că în fața acestei întristătoare ostentații am avut o impresie nu de noblețe, ci de mizerie umană. Așadar, dincolo de obrazul acela plăcut, în acel cap de om nu mai existase nimic altceva. Nimic, decît imaginea unei feteșcane proaste, la fel ca altele”.

Ca și pentru toate rîndurile sale, viața pe care a trăit-o pledează pentru autenticitatea celor scrise. S-a despărțit de prima logodnică pentru că le lipsea înțelegerea, și nu s-a căsătorit decît peste opt ani.

Poet al înălțimilor albastre, exponent al unei înalte concepții despre dragoste și fericire, erou aureolat de o moarte înălțătoare, Saint-Exupery continuă să transmită generațiilor tinere mesajul său, care poate fi concentrat la o singură esență: Lupta pentru demnitatea umană.

ADRIAN NOVAC

COAFURA ȘI SILUETA

Uneori se întâmplă ca o femeie frumos coafată și modern îmbrăcată să ne surprindă printr-o înfățișare totuși lipsită de viață. Cu toată străduința de a se prezenta celor din jur sub un aspect plăcut, nu reușește, și vinovatul principal de multe ori nu este îmbrăcămintea, ci coafura. De exemplu, dacă o persoană cu talie lungă va adopta o coafură montană sau un coc, nu va face decât să-și sublinieze talia disproporționată. O persoană mică și corpolentă va arăta grotesc cu o coafură voluminoasă „balon” care o turtește și mai mult, așa cum caricaturală poate deveni o femeie înaltă, slabă, dacă are părul tuns foarte scurt.

Rar proporțiile unei femei sînt ideale, însă și prin coafură se pot retușa unele disproporții. Un rol estetic de seamă revine coaforului, el avînd datoria să canalizeze cu tact preferințele clienței spre coafuri care să o avantajeze.

De aceea, coaforul trebuie în primul rînd să examineze atent cliența în ansamblu, înainte de a începe executarea oricărei

coafuri. Pentru persoanele cu talie lungă și picioarele scurte va alege coafuri foarte puțin voluminoase în creștet, dar mai proeminente în părțile laterale și dacă fizionomia permite, va acoperi fruntea cu un breton parțial.

Unei persoane scunde, cu gîtul scurt, îi va executa întîi o tunsoare adecvată. La ceafă, părul va fi foarte scurt, iar în partea superioară, mai lung, pentru a obține o coafură mai voluminoasă în creștet. Coafurile pot fi cu cărare laterală, dar în orice caz trebuie să lase

urechile degajate. La nivelul timpelor, se poate forma o ușoară ondulație spre spate.

Femeile înalte, slabe, cu gîtul lung, vor purta părul ceva mai lung (în special la nivelul urechilor) se vor prefera coafuri cu spișuri laterale, vapoase, îndreptate spre obraz.

Întîi numai cîteva indicații, atît coaforul, cît și cliența trebuind să se orienteze de la caz la caz, măcar în limita sumarelor sfaturi date mai sus.

AURORA NICULESCU

MACHIAJ

„Frumusețea, acest lucru rar, atît de minunat care îmbracă sufletul...” după cum spune Sommerset Maugham, frumusețea este un efort, iar efortul o bucurie. Purtăm cu toatele dorința de a fi frumoase. Incontestabil adevărata frumusețe este cea naturală, tinerească, cu toate acestea este necesar să parcurgem fiecare, cu minuțiozitate și conștiințiozitate, acel codice al cosmeticii, care ne învață să fim armonioase în totalitate, din cap pînă în picioare, să corectăm micile lipsuri cu care ne-a vitregit natura.

Una din problemele pe care ni le punem zilnic este: cum să ne machiem?

Pentru dimineața, sau în general pentru ocazii obișnuite, machiajul trebuie să fie discret dar perfect, deoarece lumina crudă a zilei dezvăluie orice imperfecțiune. Prima grijă a fiecăreia dintre noi trebuie să fie aceea de a curăța și expune tenul timp de cîteva minute la abur. După aceea ștergeți fața cu vată sau cu tifon, în nici un caz nu cu un prosop dur care ar duce la înăsprirea tenului. Dacă observați o păloare accentuată a tenului se poate aplica un strat subțire de carmin, ceea ce dă un aspect de prospețime și sănătate feței. Pentru ochi se folosește rimelul negru, sau creionul dermatograf cu care marcați conturul pleoapei, cu recomandarea să nu depășiți linia ochilor. În felul acesta vă puneți în evidență frumusețea ochilor și privirea va părea mai pătrunzătoare. Pentru a completa toaleta feței, în funcție de preferința dumneavoastră, puteți marca conturul buzelor cu rujuri de tonalități deschise, fără a depăși linia lor. În cazul buzelor groase, folosirea rujului nu se recomandă, aceasta ducînd la disonanță defavorabilă aspectului feței.

Ocaziile festive: o serată, un spectacol nu lipsesc din viața noastră și odată cu ele pretențiile noastre atît vestimentare cît și de machiaj cresc. Aici intervine fantezia și îndemînarea fiecăruia dintre noi și de ce să nu recunoaștem ea atunci cînd ne compunem o mină de ocazie împrumutăm ceva din atitudinile unui artist plastic.

Lumina electrică, atît de necesară, nu este și prietenul frumuseții. Culorile naturale dispar și aplicarea fondului de ten este inevitabilă. Se aplică în strat foarte subțire pe toată fața, pînă la rădăcina părului, prelungindu-l pînă pe gît, iar în cazul cînd îmbrăcați o rochie decoltată, și pe decolteu. Pentru a-l fixa, lăsați să se usuce, după care aplicați un strat subțire de pudră. Tamponați apoi fața cu un tifon îmbibat în apă de roze sau apă simplă și așteptați să se usuce. În ceea ce privește ochii, din cauza umbrelor mai multe se permit un machiaj mai accentuat. Folosirea fardului de pleoape implică anumite considerente ce țin seama de culoarea lor și pentru perfecțiune și de culoarea părului. Întotdeauna părului blond îi se potrivește culoarea verde pal, iar părul închis cere albastrul de la bleu pal pînă la nuanțe violet. De asemenea pentru ochii albaștri vom folosi fardul albastru cu nuanțele cît mai apropiate de nuanța ochilor, iar pentru ochi căprui sau verzi, desigur verdele. În anumite ocazii, după preferință se pot aplica fardul argintiu și auriu ceea ce dă o strălucire aparte privirilor noastre. Cu o pensulă fină marcăm linia ochilor cu tuș negru; pornind de la rădăcina spre extremități și depășind puțin, creem imaginea unor ochi migdalați. Pentru seara putem folosi rujuri de buze de nuanțe deschise sau chiar ruj sidefiu, astăzi foarte modern.

Dacă machiajul este important pentru frumusețe, demachiajul are aceeași importanță din motive de igienă. Nu este bine să dormiți machiate. În fiecare seară, machiajul se îndepărtează cu o cremă sau lapte emolient. Tenul gras se poate demachia cu apă și săpun.

O necesitate imperioasă o comportă și întreținerea tenului. Fînd expus aerului atît de capricios tenul prezintă pericol de a se deshidrata, a se păta, a face riduri. Pentru a preveni aceste neajunsuri de loc plăcute, folosiți cremele vitaminizate: „Femina”, laptele nutritiv „Doina” și un produs mai recent „Farmec”. Aceste produse se întind pe față cu o bucată de vată și se lasă timp de o oră. Oricum nu dormiți cu crema pe față.

MARIA MOLNAR
Chimic

Doina Dumbrăscu

...MODA

MODA

MODA...

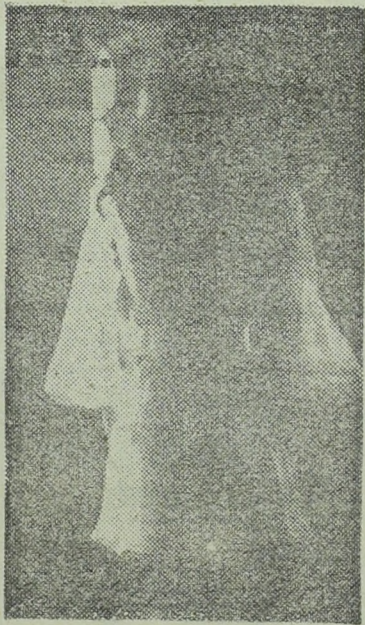
BCU Cluj Central University Library Cluj

* POSIBILA MODĂ

70

*

Moda este un tiran de care nu ne scapă nimic, un tiran care însă ne pune în evidență individualitatea, bunul gust, rafinamentul, feminitatea, în sfîrșit personalitatea fiecăreia dintre noi.

Despre moda 70 e foarte greu de vorbit, deoarece acum, mai mult ca oricînd, se manifestă tendințe foarte contradictorii. Va fi, probabil, o modă a incertitudinilor, avînd totuși ca simbol dominant Armonia.

Creatorii de modă parizieni, care-și dipută totdeauna înfîntarea în tonul modei, sînt în dilemă. Unii adoptă stilul nonșalant, lejer, care „liberează” trupul femeii. În această linie se înscriu noile creații mini și supermini. Alții vor să impună cu destulă hotărîre revenirea la moda din tinerețea mamei, la lungile maxi... jupe.

Stilul care domina moda 70 în întreaga lume, lăsînd la o parte extremele, rămîne cel al lui Yves Saint Laurent, stil ce ne propune variațiuni pe aceeași temă: ansamblul pantalon-tunică.

Așadar, să vedem ce am putea purta și alege din această complexitate de modele.

Ta oarele cu jachetă lungă și fustă în cute sau, cu jachetă pînă în talie și fustă lungă dină la gleznă (cam greu de acceptat, ce-i drept, deocamdată) din tweedul cu cehfuri mari.

Rochii de inspirație folclorică, cu tendință romantică, din materiale voalate, diafane, ce dau un aer vaporos, adolescențin.

Ca linie generală, rochiile au tăieturile în talie sau mai jos de talie, fustele sînt foarte largi

în cloșuri, au cute adînci și sînt ușor cambrate pe corp. Se poartă mîneca lungă, cu manșete late sau scurtă, bufantă.

Tot pentru zi putem adopta fusta pantalon, cu vestă prelungită, o ținută modernă anul anul acesta, elegantă și sportivă în același timp.

Pentru seară, ținuta este ca întotdeauna, mai pretențioasă. Am putea purta tunica cu pantalon într-o variantă mai elegantă decît cea de zi, dar cu tot atît succes rochii cu mîneci foarte largi, cu cordoane late, în talie, din materiale ca brocartul, lameurile, catifeaua sau voalul.

Deși țesuturile sînt din cele mai diferite, culorile pentru moda '70 tind să devină mai plăcut armonizate, mai stîmpe.

Magazin

AUZITE, CITITE...

O noutate din vastul domeniu al metodelor de înfrumusețare feminină: Famosul coafor francez Norbert, care trăiește și lucrează la New-York și e coaforul preferat al Annei Ford și al ducese de Windsor, a inventat un sistem original de a evita, oboseala și cheltuiala de a vizita frecvent coaforul. Discul său „Coiffure-Dynamics” conține, recomandate chiar de vocea marelui maestru, toate sfaturile utile, de la spălatul părului pînă la realizarea, acasă, cu propriile mîini, a unei splendide coafuri. „Am făcut un lucru împotriva propriului meu interes” declară Norbert, uitînd să adauge că un disc costă 5 dolari și s-au vîndut pînă acum milioane de exemplare.

★
Un prieten mi-a spus că a auzit cu urechile lui o cunoștință spunînd tandru sofului ei: „Scumpule, dacă unul din noi va muri, eu mă voi retrage la țară”.

★
O doamnă frumoasă poate fi frumoasă și la 40 de ani; nu-i trebuie decît o oră mai mult.

★
Alberto Sordi e de părere că nu i-ar place de loc să fie al doilea soț al unei văduve; dar... nici primul.

★
Eu sucesc capul iuturilor fetelor... în parte opusă celei pe care trec.

★
Gliolița Cinquetti spune despre doi băieți care îi fac curte: Dacă cei doi aș fi: unul singur, aș fi fata cea mai fericită din lume: primul e drăguț, inteligent, politic, sportiv și bogat, iar al doilea... vrea să se însoare cu mine.

★
La un concurs de selecție pentru o oarecare „Miss” una din candidate e supusă examenului de cultură generală.

— Spuneți-mi, domnișoară, cine era Brunelleschi?
— Cred... un poet... nu?
— Mda... în istoria artelor nu stați prea bine... Să încercăm altceva: Spuneți-mi, la ce temperatură fierbe apa?
— A, da, asta știu, la 90 de grade.
— 90 de grade, exclamă stupefiat examinatorul.
— Vai, scuzați-mă, se corectează candidata, roșindu-se am făcut o mică confuzie; mă gîndeam la temperatura unghiului drept.

★
Adam — a observat avocatul milanez Emiliano Zazo — a fost unicul bărbat a cărei soție n-a fost o fiică a Evei. Cu toate acestea, nu s-a descîrcat nici el mai bine decît alții.

★
Doi miliardari discută proiectele lor de vacanță.
— Închipuie-ți, spune unul am avut intenția să fac înconjurul lumii, dar soția mea n-a fost de acord. Preferă să mergem altundeva.

★
Dialogul care urmează a avut loc între doi miriapozii înaintea unui gîș de cinematograful care făcea reclamă unui film cu Brigitte Bardot.

— Frumoase picioare, ce zici?
— Da... dar ce puține!

★
— Ai auzit, dragă, săracul Gigi, și-a pierdut ambele picioare într-un accident...
— Ce păcat! un băiat care dansa așa de bine...

★
— Doctore, spuneți-mi, cum aș putea să-l împiedic pe soful meu să nu vorbească noaptea, în somn?
— Vă pot sfătui un singur lucru: să-l lăsați și pe el să vorbească puțin în timpul zilei!

★
La dentist.
— Vai, doamnă, dar nu e nevoie să deschideți atît de mult gura.
— Dar n-ați spus dumneavoastră că trebuie să intrați cu cleștele?
— Cu cleștele, da, dar eu rămîn afară, doamnă.

★
La tribunal.
— Cîți ani aveți, doamnă?
— Treizeci de ani.
— Cred că ar fi puțin dificil s-o dovedim.
— Cred că ar fi la fel de dificil să dovedim contrariul.
Registrul în care e fost consemnată data mea de naștere a ars odată cu notariatul în marele incendiu din 1886.

★
Soful, intrigat: Spune, dragă, tu nu speli peștele înainte de a-l frige?
— Soția, ingenuă: Ce importanță are? A stat o viață întreagă în apă...

★
Ștînd că alegerea toaletei e o problemă extrem de pretențioasă și pentru a economisi din timpul prețios al clientelor și vinzătorilor, o firmă engleză a pus la punct un procedeu original care permite încercarea a nenumărate rochii într-un timp extrem de scurt. Clienta se prezintă la magazinul de confecții îmbrăcată în neagră și intră într-o cabină dotată cu un ecran și un aparat de proiecție. Pe ecran se proiectează modelele în culori, ale rochiilor pe care dorește să le încerce. Suprapunîndu-le peste silueta clientei, procedeul oferă o iluzie optică atît de perfectă, încît înlocuiește cu succes vechea metodă a probării rochiilor.

FETE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1						●						
2							●					
3						●					●	
4					●					●		●
5				●		●						
6	●						●					
7			●								●	
8								●				
9		●			●				●			
10							●					●
11		●				●					●	
12								●				
13				●								

ORIZONTAL: LUIZA. — FLORICA și CHIAJNA. 2. ADELA și MARA. — MITA. 3. MINERVA. — CLARA. 4. FATA de la... spital. — CONSTANȚA și VICTORIA. 5. ELENA alintată. — La MARGARETA și VIOLETA. 6. Insulă în care aștepta PENELOPA... — În visul fiecărei FETE... 7. Caste! — DOINA. — FIFI... în primii ani de viață! 8. MANUELA. — Cunoscut la nevoie... 9. Vas. — Drumuri bătute. — Frumos rege armean, de care era îndrăgostită SEMIRAMIDA. 10. VIRGINIA. — Iubita lui Rică Venturiano... 11. Cîntec de slavă — Inițiativa teatrului românesc de amatori. 12. SPERANȚA. — FATA-continent... 13. Micuța ADINA. — STELUTA.

VERTICAL: 1. SOFIA și VERONA. — Părintele „MIRESEI VINDUTE”... 2. LINA (pl) — ...Nuntă! 4. Suferință (fig). — Semne grafice de legătură. 5. LUGOJANA. — Acri. — Insulă indoneziană lângă Sumatra. 6. ANA cea mică. — Dese! 7. Frate cu cartoful. — TEODORA în copilărie... — Sat în fostul raion Sebeș. 8. SILVIA și VERONICA. — Afluent al Tisei. 9. MĂRUNȚICA. — Stîrnește risul. 10. Deschidere. — Între două primăveri... — TANTI (pl). 11. Nichel. — Bătrînă transformată în fetiță, din „Fîntina tinereții” (M. Sadoveanu). — Sint. 12. Nimfa îndrăgostită de Narcis (mit). — Altă FATĂ. — VICTORIA.

S. BUCURESCU.

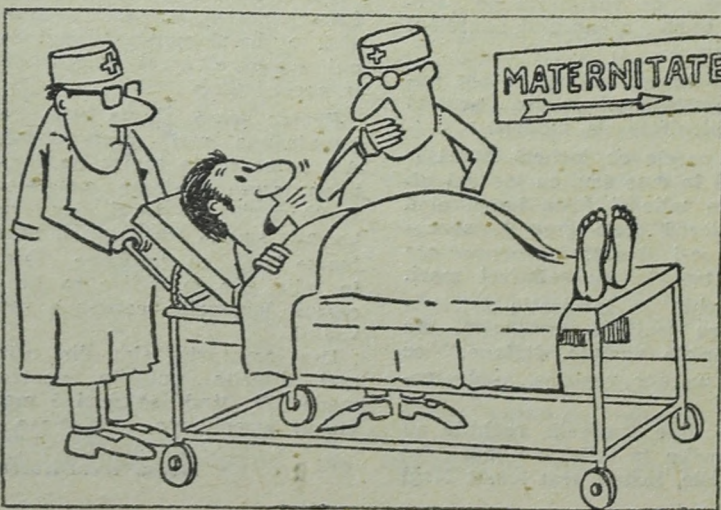
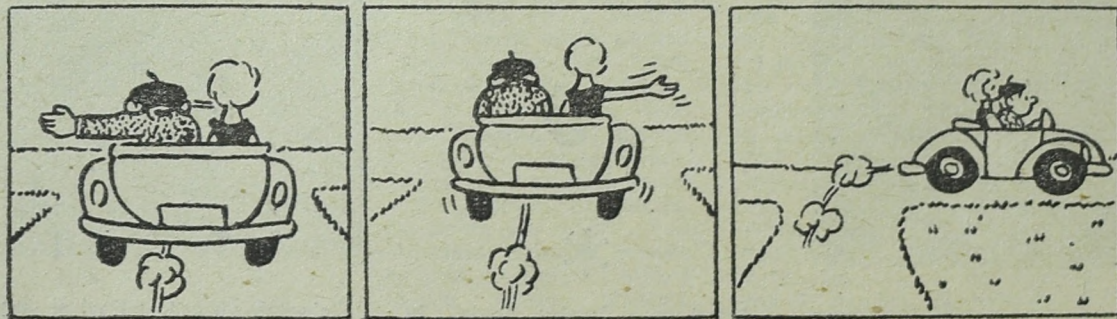
Știați că...

...Femeile au o memorie mai bună decît bărbații, datorită unor procese mai rapide de reînnoire a celulelor nervoase din creier?

Lipsa de vitamine în alimentația în timpul sarcinii poate să ducă la malformații ale fătului? Experiențele doctorului Hutter din Düseldorf, făcute pe animale, au demonstrat că hrana lipsită de vitamina A dă tulburări de vedere și deformări ale aparatului cardiovascular, lipsa vitaminei B și B₂ dă deformări ale creierului, ochilor și a scheletului, a vitaminei C nașteri premature, a vitaminei D — avorturi și deformări ale sistemului osos.

...Scularea dimineța din pat este o problemă mai dificilă pentru femei și pentru tineretul sub 24 de ani decît pentru bărbați și pentru persoanele în vîrstă de peste 50 de ani?

...Ochelarii de soare (lentilele negre) accelerează instalarea prezbiției la persoanele care întrebuințează timp mai îndelungat acest gen de ochelari? Aceasta, din cauză că lentilele negre măresc tensiunea intraoculară, ceea ce poate duce cu timpul nu numai la prezbiție precoce, ci chiar la glaucom, una dintre cele mai grave boli de ochi.

— Am început prin a-mi ajuta soția la treburile casnice.

Colegiul de redacție:

Șef de lucrări ing. Mircea Ciugudean; Asist. Gabriela Colțescu; Adrian Novac — redactor șef; Magdalena Rosenfeld — redactor șef adjunct; Lucian Conea — secretar general de redacție; Ștefan Cserny; Doru Brad; Rada Drăghici; Mihaela Mihai; Virgil Pascu; Dumitru Pârșcoveanu; Corneliu Popovici; ing. Marius Popovici; Mircea Săcu; Ioan Sovar; Neonela Tafuni; Mircea Tudor; Gheorghe Vinge.

Grafica Adolf Losacova.
Redacția: Bulevardul 30 Decembrie Nr. 2, etaj III.